

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego 1. 8. — Listy należy naklewać.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi nr. 38.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu: rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 zł. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 zł. 90 ct. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ewentualnie i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie biuro dzienników Ludwika Płohna, ulica Karola Ludwika 1. 9; we Francyi, w Paryżu wyłącznie agencja pana Adama, Boulevard Raspail Nr. 105 bis.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Lwowski c. k. wyższy Sąd krajowy zamianował auskultantami okręgu lwowskiego c. k. wyższego Sądu krajowego, praktykantów koncepcyjnych Dyrekcyi poczt i telegrafów: Jana Rafała Rutkowskiego i dr. Miłocha Krawczyka, dalej praktykanta konceptowego c. k. Namiestnictwa Kazimierza Walewskiego, tudzież praktykantów sądowych: Waleryana Paszkowskiego, Tadeusza Wolanina, Wiktora Słoniewskiego, Franciszka Kowalskiego, Mikolaja Tretiaka, Józefa Kazimierza dw. im. Lubienieckiego, Józefa Dworzaka i Tadeusza Bolesława Podbielskiego.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z zawiadomieniem o rozporządzeniu c. k. Namiestnictwa w Pradze z dnia 9 marca b. r. mocą którego zabroniono poczynić od 6 kwietnia b. r. zupełnie przywozu do Czech odźwiaczy i świń z powiatów: Brzeżany, Czortków, Horodenka, Komańcza, Podhajce, Tłumacz i Zaleszczyki a także zawiera postanowienie co do rozdzielenia na przywóz odźwiaczy i świń z innych powiatów galicyjskich, — zamieszczone jest w „Dzienniku urzędowym“ dzisiejszego numeru *Gazety Lwowskiej*.

Dnia 7 kwietnia 1897 wydano i rozesłano c. k. nadwornej i państwowej drukarni w Wiedniu XXIX i XXX zeszyty Dziennika ustaw państwa w wydaniu niemieckim.

Zeszyt XXIX zawiera:

Nr. 85. Dokument koncesyjny z dnia 20 marca b. r., na budowę kolei lokalnej Trzebinia-Skawce.

Nr. 86. Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 23 marca b. r., w sprawie

udzielenia koncesyi na budowę odnogi wąskotorowej małej kolei, pędzonej siłą elektryczną z Cieplic do Eichwald.

Zeszyt XXX zawiera:

Nr. 87. Ustawę z dnia 7 marca b. r., o sprzedaży dwóch koszar wojskowych w Pradze i o sposobie użycia uzyskanego ztąd funduszu.

Nr. 88. Rozporządzenie Ministra handlu, wydane w porozumieniu z Ministrem spraw wewnętrznych z dnia 2 kwietnia b. r., mocą którego uzupełniono rozporządzenie ministeryjne z dnia 27 maja 1885 (Dz. u. p. nr. 82), zawierające osobne postanowienia o wypoczynku podczas pracy w pojedynczych kategoriach przemysłu.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 9 kwietnia.

Mowa

JE. P. Prezydenta Ministrów Kazimierza hr. Badeniego,

wygłoszona na posiedzeniu Izby posłów Rady państwa w dniu 7 b. m., w dyskusji nad sprawą wyborów w Galicyi, opiewa według stenogramu:

Nadeszła wreszcie oczekiwana z utęsknieniem chwila, w której ma się sposobność mówić o nadużyciach wyborczych, mianowicie o galicyjskich nadużyciach wyborczych, a przeto także o „gospodarstwie polskiem“ („polnische Wirtschaft“). Wysoka Izba pozwoli mi zająć się nieco obszerniej tym przedmiotem. Nieograniczę się wyłącznie na temacie o nadużyciach wyborczych, lecz pozwolę sobie także opowiedzieć niejedno o wyborach wyborczych i o teroryzmie (*bravo! bravo!*) A jeżeli zaznaczyłem, że chwila obecna była oczekiwana z pewnem utęsknieniem, powie- działem to z rozmysłem, mniemam bowiem,

iż Panowie wysłuchawszy obszernych moich wywodów uznacie także moje twierdzenie za zupełnie uzasadnione. Pozwolicie mi Panowie pomówić zupełnie otwarcie i szczerze o ruchu w Galicyi i o jego genezie.

Koło polskiemu w Radzie państwa przypadło w życiu politycznem ostatniego dziesiętka lat wybitne stanowisko. Nie chcę bliżej nad tem się zastanawiać o ile to stanowisko było wynikiem ogólnego politycznego i parlamentarnego rozwoju, lub o ile uważać należy je za rezultat organizacji i całego postępowania Koła polskiego. Stwierdzam tylko sam fakt. Fakt ten wszakże, Panowie, mianowicie znaczenie umiarkowanego i hołdującego umiarkowanym politycznym zasadom klubu, był cierniem w oko dla pewnych skrajnych i wywrotowych żywiołów. (*Bardzo słusznie*).

Ale tutaj przyłącza się jeszcze jedno; właśnie dla tego, iż polityczna działalność Koła polskiego ujęta była zawsze w ramy umiarkowania i liczyła się bezustannie z interesami Państwa, wynikało ztąd samo przez się, iż w głównej rzeczy postawa Koła polskiego odpowiadała celom zarządu państwowego w kraju i że skutkiem tej, tyle pożądanej dla interesu publicznego harmonii decydujących czynników, uzyskano wzmocnienie jednej i drugiej strony.

I w tem, Panowie, znajdziecie rozwiązanie zagadki i przynajmniej drogę do jej rozwiązania. Atak musiał być podjęty z dwóch stron: z jednej przeciw Kołu polskiemu, z drugiej przeciw władzom i urzędnikom galicyjskim. A chociaż rzecz to niepojemniejsza, przecież bardzo zajmująca śledzić przebieg tej gry i jej wynik. Mamy tutaj przed sobą — iż tak powiem — coś w rodzaju politycznej psychologii. Z jednej tedy strony występuje się przy każdej sposobności przeciw Kołu polskiemu i jego politycznej taktyce, rzuca się kalunnie i podejrzewa tę taktykę, z drugiej zaś podburza się masy przeciw powadze władzy w kraju, a obok tego dokłada się wszelkich starań, aby steroryzować stan urzędniczy mianowicie steroryzować w ten sposób, iż nadużywa się swobody słowa i trybuny parlamentarnej ku temu, by każdą choćby najdrobniejszą niewłaściwość, omyłkę podnosić do wielkiego zna-

czenia, spaczając, przedstawiać w świetle fałszywym, nienawistnem. (*Hucne oklaski*). Równocześnie zaś dokłada się wszelkich sił, aby zupełnie uniemożliwić energiczne lecz legalne postępowanie i przedstawiać je w lot jako ciężkie nadużycie, jako gwałcenie i krępowanie swobodnego wykonywania praw przynależnych konstytucyj. W takim postępowaniu, panowie, tkwi metoda i sprytna obrachowanie.

A w pośród tej kreciej roboty, zrządził los, że Najwyższa łaska Jego Cesarskiej Mości postawiła na czele Rządu osobistość, która z tego kraju pochodzi, w którą, jako w szefa, Administracyi krajowej, mierzyły zarzuty, podnoszone przeciw władzom. Wtedy naturalnie niezadowolnienie musiało osiągnąć już punkt kulminacyjny; gwałtowność ataków przekroczyła wszelką miarę, dotychczasowe środki i skargi już nie wystarczały, trzeba było pójść dalej a zatem wnieść zaniepokojenie i rozkrzewić je wśród ludu. Niesłychany teroryzm którego przykłady przytoczę tu niezwłocznie, zastosowywano przeciw spokojnej ludności. (*Głosy: Tak jest!*), kielkujące zawsze wśród mas namietności podżegano a skoro tylko władze chciały przeciw temu oddziaływać, natychmiast zrywała się burza skarg na nadużycia, pogwałcenia i ograniczenia praw.

Do Was, szanowni Panowie, przedostaje się zawsze tylko wołanie, aby stanąć w obronie przynależnych konstytucyj praw i spowodować odparcie nadużyć. Każdy Rząd atoli ma jeszcze inny obowiązek, a mianowicie pierwszy obowiązek każdego uporządkowanego ustroju państwowego: bronić spokoju publicznego i publicznego porządku, (*oklaski*), oraz ochraniać te prawa wolnościowe, których nikt z nas nie chciałby utracić, ale ochraniać je ze wszystkich stron, (*oklaski*), zatem także przeciw tej agitacyi terorystycznej, która, wolna od wszelkiej odpowiedzialności, nie cofa się przed żadnym środkiem, byle tylko przeprzeć swą wolę. (*Oklaski*).

Przykładam wagę do tego, aby tu dzisiaj oświadczyć, że Rząd jest świadomy tego obowiązku swego i jest zdecydowany spełnić go wśród wszelkich okoliczności i w całej rozciągłości. (*Gromkie brawa i żywe oklaski*).

A teraz, szanowni Panowie, pozwólcie,

— Bóg wam zapłać.

Czasem jednak, mimo wszystkich pociech, zdejmowała go okrutna tęsknota, więc innym razem, gdy Maćko przyszedł go odwiedzić, ledwie się z nim przywitawszy, zapytał, spoglądając przez kratę w murze:

— A co tam na dworze?

— Pogoda, jak złoto, a słonko przygrzewa, aże całemu światu miło.

Na to Zbyszko założył na kark obie dłonie i przechyliwszy w tył głowę, mówił:

— Hej, mocny Boże! Konia pod sobą mieć i jeździć po polach, po szerokich. Żal ginąć młodemu! Okrutny żal!

— Gina ludzie i z konia! — odparł Maćko.

— Ba! Ale ilu sami przedtem nabijają!... I począł wypyttywać o rycerzy, których na dworze króla widział: o Zawiszę, o Farureja, o Powagę z Taczewa, o Lisa z Targowiska i o wszystkich innych: co robią, czem się zabawiają, na jakich zajęciach ćwiczeniach czas im schodzi? I słuchał cheiwie opowiadań Maćka, który mówił, jako rano we zbrojach przez konie skaczą, jako powrozy targają, jako się próbują na miecze i na topory z ołowianymi ostrzami, a w końcu, jak uczują i jakie pieśni śpiewają. Chciało się Zbyszkowi lecieć do nich z całej duszy i serca, a gdy się dowiedział, że Zawisza zaraz po chrzcinach wybiera się aż hen! gdzieś w dół Węgier, na Turków, nie mógł się wstrzymać od okrzyku:

— Puściliby mnie z nim! niechbym choć przeciw poganym zginął...

(Ciąg dalszy nastąpi).

KRZYŻACY

POWIEŚĆ HISTORYCZNA

PRZEZ

HENRYKA SIENKIEWICZA.

IV.

(Ciąg dalszy).

Sekretarz zaczął odczytywać po łacinie wyrok. Ani Zbyszko, ani obecni rycerze nie rozumieli go, jednakże wszyscy domyślili się, że jest to wyrok śmierci. Zbyszko, po skończeniu czytania, uderzył się kilkakrotnie pięścią w piersi, powtarzając: „Boże, bądź miłostwiej mnie grzesznemu“!

Poczem wstał i rzucił się w ramiona Maćka, który począł całować w milczeniu jego głowę i oczy...

Wieczorem zaś tego dnia, herold ogłosił przy ogłose trąb rycerzom, gościom i mieszczanstwu na czterech rogach rynku, iż szlachetny Zbyszko z Bogdanca skazany jest z wyroku kasztelańskiego na ucięcie głowy mieczem...

Lecz Maćko wyprosił, by egzekucya nie nastąpiła rychło, co mu przyszło łatwo, gdyż ludzom ówczesnym, zamiłowanym w drodze rozporządzaniu mieniem, zostawiano zwykle czas do układów z rodziną, jak

również do pojednania się z Bogiem. Nie chciał też nastawać na prędkie wykonanie wyroku i sam Lichtenstein, rozumując, że skoro obrażonemu majestatowi Zakonu stało się zadość, nie należy do reszty zrażać potężnego monarchy, do którego był wysłan nie tylko dla wzięcia udziału w uroczystościach chrześci, ale i dla układów o ziemię Dobrzyńską. Najważniejszym jednak względem było zdrowie królowej. Biskup Wysz ani chciał słyszeć o egzekucyi przed połogiem, słusznie mniemając, że takiej sprawy nie można będzie przed panią ukryć, ta zaś, gdy się raz o niej dowie, wpadnie w „turbację“, mogącą jej ciężko zaszkodzić. W ten sposób pozostawało Zbyszkowi kilka tygodni, a może i więcej, życia, do ostatecznych rozporządzeń i pożegnania się ze znajomymi...

Jakoż Maćko odwiedzał go codziennie i pocieszał, jak umiał. Rozmawiali łącznie o nieuniknionej śmierci Zbyszkowej, a jeszcze żałośnie o tem, że ród może wyginać.

— Nie będzie inaczej, jeno musicie babę brać — rzekł raz Zbyszko.

— Wolejbyh krewniaka jakiego choć z dalekości odszukać — odpowiedział stroskany Maćko. — Gdzie mnie o babach myśleć, kiedy tobie mają szyję uciąć. A choćby też konieczność przyszła którą, brać, nie uczynię tego, nim Lichtensteinowi zapowiedzi rycerskiej nie pośle i pomsty nie dokonam. Już ty się nie bój!

— Bóg wam zapłać. Niechże mam choć tę uciechę! Ale to wiedział, że mu nie darujecie. Jako-że uczynicie?

— Jak się posłowanie jego skończy, będzie albo wojna, albo spokój — rozumiesz? Jeśli będzie wojna, wyślę mu zapowiedź, żeby

przed bitwą do pojedynczej walki ze mną stanął.

— Na udeptanej ziemi?

— Na udeptanej ziemi, konno albo pieszo, ale jeno na śmierć, nie na niewolę. Będzie-li zaś spokój, to do Malborka pojedę i kopię w bramę zamkową uderzę, a trębaczowi każę otworzyć, że go na śmierć wyzywam. Już ci się nie pochowa.

— Pewnie, że się nie pochowa. I rady mu dacie, jakobym widział.

— Rady?... Zawiszy-bym nie dał, Paskowski-bym nie dał, Powale też; ale, nie chwalcę się, takim, jak on, poradzę dwóm. Obaczy krzyżacka jego mać! Zali nie tęszysz był ów rycerz od Fryzów? A jakim go ciął z góry bez hełm, gdzie mi się topór zatrzymał? Na zębach się zatrzymał. Albo nie?

Odetchnął na to Zbyszko z wielką ulgą i rzekł:

— Lżej będzie ginąć.

I poczęł wzdychać obydwa, poczem stary szlachcic jał mówić wzruszonym głosem:

— Ty się nie fraszuj. Nie będą twoje kości szukały jedna drugiej na sądzie ostatecznym. Truinnę ci kazalem sporządzić godną z dębowych desek, taką, że i kanonicy od Panny Maryi nie mają lepszych. Nie zginiesz ty, jak chłop, ani jako ścierciak*. Ba i tego nawet nie dopuszczę, żebyś miał ścinać na tem samym suknie, na którym mieszczanów ścinają. Jużem się z Amylejem zgodził, że da całkiem nowe, tak zane, że starczyłoby i królowi na poszycie kożucha. I mszy ci nie pożałuję — nie bój się!

Uradowało się tem serce Zbyszkowe, więc pochyliwszy się do ręki stryjca, powtórzył:

*) Skartabellat.

że zanim przystąpię do przedstawienia rozmaitych wypadków, mimochodem tylko zwrócić uwagę Panów na dwie okoliczności, uwzględnić je trzeba zaś koniecznie zwłaszcza tym z panów, którzy kraju nie znają.

Jeden jest fakt, i to fakt smutny, a mianowicie, że poziom oświaty ludności galicyjskiej w ogólności jest w porównaniu z innymi krajami koronnymi znacznie niższy. (Głos z lewicy: *Dlaczego nie podnosicie go?*). Muszę jednak krajowi wystawić świadectwo, że, odkąd staranie o szkołę do niego należy, odkąd zajmuje się oświeceniem ludu, nietylko niczego nie zaniedbał, lecz owszem często ponad siły swe pracował, aby dawniejsze zaniedbanie powetować. (*Brawo, brawo!*). Drugą okolicznością jest ta, że kraj nie ma prawie żadnego przemysłu. Skutkiem tego mało jest ognisk źródełkujących a ludność jest rozproszona. Co prawda, mają zład i agitatorowie trudniejszą sprawę z przystępem do ludności; ale gdy nakoniec przystęp ten znaleźli, wtedy już nie w ich mocy jest, chociażby nawet chcieli, z góry oznaczyć i wiedzieć, co z tej agitacji się wyrodzi i jakie z niej powstaną wybujałości. Te dwie okoliczności, moi panowie, pozwólcie, że wam przypomnę, a teraz zrobię dość obszerny użytek z materyałów, jakie co do wyborów mam pod ręką.

Podzieliłem sobie ten materyał na trzy kategorie. Pierwszą stanowią opłakane wybryki wyborcze, w których i życie ludzkie padło ofiarą, i w których są ranni, może dziś jeszcze niewyleczeni, podczas gdy tym, na których spada odpowiedzialność za te rany, może dziś bardzo dobrze się powodzi. (*Wybornie!*). Druga kategoria obejmuje najjaśniejsze wypadki teroryzmu, a trzecia dostarcza wam dowodów, że na podstawie każdego doniesienia w dziennikach, każdego telegramu, każdego zażalenia, które w ciągu akeyi wyborczej otrzymałem, niezwłocznie kazałem czynić dochodzenia. Udowodnię też panom, jak wprowadzono w błąd opinię publiczną, nieprawdziwymi wiadomościami, podawaniem w dziennikach (*Brawo, brawo!*).

Zanim jednak przystąpię do tych trzech kategorii, pozwól sobie jeszcze odczytać wyciąg ze sprawozdania które Namiestnik Galicji przesłał mi po wyborach. Opiewa on jak następuje (*czyta*):

„W Galicji wschodniej rozwijały od wielu lat żywioły radykalne działalność ożywioną i namietną, aby podburzyć lud przeciw Rządowi, przeciw klasom posiadającym. Za środki ku temu służyły głównie periodyczne pisma ludowe i ulotne broszury, dalej zgromadzenia, jako też Towarzystwa polityczne i „czytelnie“.

Przeciwko ruchowi temu nie było można wystąpić wszędzie ze skutkiem, bo propagowano go przeważnie na zebraniach i w rozmowach poufnych, nie podlegających żadnej kontroli.

Podniecano nienawiść narodowościową, pobudzano najniższe instynkty i namietności chłopów, podżegano jego zmysł samozachowawczy i jego chciwość. Stare, u chłopów ruskiego zawsze niezawodne hasło: *Lisy i pasowyska*, odegrano na nowo, wstawiając w chłopów, że Rząd wraz z polskimi panami zamysła uciepić lud na nowo przez zaprowadzenie pańszczyzny i instytucji mandataryszów (*stuchajcie!*); w tym bowiem sensie „przyjaciele“ ludu wiejskiego wykładają w sferach chłopskich poruszoną na Sejmie reformę ordynacji gminnej.

W podobnym zamiarze wydano też liczne broszury o reformie wyborczej dla Rady Państwa, w których postanowienia ustawy są przekreślone.

Takimi sposobami podrażniono chłopów w wysokim stopniu i podkopano w nich zaufanie, które dotychczas mieli do władz rządowych i ich organów. Chłopi wszędzie wietrzyli nadużycia i oszustwa. Obawiali się, że prawybory odbędą się bez zapowiedzi i potajemnie. Nie zważając na ogłoszony termin wyborów, porostawiali straż naokoło wsi i domów gminnych, czekając na komisarza wyborczego. O przybyciu jego powiadamiano mieszkańców biciem w dzwony.

Głosowanie odbywało się pod wpływem teroryzmu radykałów; wielu wyborców zrękało się wykonania prawa wyborczego, aby nie pokutować za swobodne wyrażenie swojej woli. Wskutek czytania rzeczonych broszur o ordynacji wyborczej, stawiano w obec komisarzy wyborczych całkiem dowolne i w ustawie nieuzasadnione żądania, jak n. p. o ustanowienie komisji wyborczej przez wyborców, powołanie pewnych osób zaufanych do prowadzenia wykazu głosowania, oddalenie naczelnika gminy, nie dopuszczenie pewnych wyborców do głosowania i t. d.

Po zakończeniu głosowania domagano się w wielu miejscowościach wydania aktów wyborczych lub natychmiastowego wystawienia kart legitymacyjnych. W razie nieuwzględnienia takiego nielegalnego żądania, tłum z całą gwałtownością wpadał na komisarza wyborczego, wydierał mu akta wyborcze lub zgolił unicestwić całą czynność wyborczą. Przytem rozlegały się okrzyki, jak: oszustwo, nadużycie, precz z Polakami, precz z panami, powiesić ich! i t. d., wszędzie zaś słyszało się hasło: nie wybierajcie żadnego pana, nie wy-

bierajcie żadnego naczelnika gminy, żadnego żyda, nie wiercie żadnemu urzędnikowi!

Prawybory znowu w kurii gmin wiejskich dały nowy powód do wybryków, gdyż wielu uprawnionych do głosowania tylko w ogólnej kurii wyborczej, domagało się dopuszczenia do głosu także w kurii gmin wiejskich i byli oburzeni, że inni wyborcy mogą dwa razy głosować. W wielu miejscowościach musiano też z tego powodu odraczać głosowanie do innego dnia a głosowanie to przeprowadzała w asystencji silnego oddziału żandarmerii.

Komisarze wyborczy, zwłaszcza ci, którzy nie byli wzięci z etatu urzędników politycznych, byli niekiedy srodze napastowani i narażeni na gwałty, a musieli ustąpić w obecnie jednego nieprawnego żądania, byle tylko przynajmniej na pół powstrzymać szalejącą tłumy.

Po prawyborach mszczono się na naczelnikach gminnych i ich zwolennikach, których agitatorowie wyborczy wskazali jako uległe narzędzia władz powiatowych, znieważano ich podobnie jak w ogóle wyborców nie usposobionych radykalnie — musieli oni uciekać i ukrywać się.

W skutek takich stosunków w wielu gminach prawybory odbywać się musiały w obecności silnych patrolów żandarmerii a nawet w asystencji wojska.

Z powodu wyborów do Izby posłów, skoalizowane stronnictwa ruskie w *Hromadzkim Hotosie* i w broszurze wydanej przez polityczne stowarzyszenie w Żółkwi, rzucili hasło, że wyborcy dla swej osłony mają być eskortowani do miasta powiatowego przez silnych ułupników i to „nie z próżnymi rekami“.

Tendencja tego wezwania jest jasna. To też, że przy wyborach do Izby posłów nie przyszło do liczniejszych rozruchów, zawdzięczyć należy tylko taktownemu i rozważnemu postępowaniu władz rządowych i rychłemu używaniu asystencji wojska.

Reasumując to wszystko, dochodzę do przekonania, że agitatorowie radykalni znaleźli w ludności wiejskiej nadzwyczaj dla siebie podatny grunt. Agitacje te uprawiane systematycznie, obliczone były na obudzenie najniższych namietności i narodowościowej nienawiści oraz na zachwianie zaufania do władz i ich organów, a — popierane były przez część duchowieństwa ruskiego. Agitacje te są też bezpośrednią przyczyną, że dotychczas tak spokojny, zamknięty w sobie ale bierny lud wiejski ruski, dał się porwać do ubolewania godnych wybryków i gwałtów w czasie wyborów.

Nie ulega żadnej wątpliwości, że kraj w czasie wyborów znajdował się w stanie wrzenia, i że wybory do Rady państwa były przeprowadzone wśród okoliczności, które nie były normalnymi. Wierne i prawdziwe przedstawienie stanu rzeczy powinno jednak dostatecznie wykazać, że przyczyną tego nienormalnego stanu nie należy szukać w postępowaniu Rządu i jego organów.

Muszę zapewnić, że organom rządowym, które interweniowały przy czynnościach wyborczych, a które spełniły swe obowiązki z prawdziwym zaparciem siebie wśród najtrudniejszych stosunków bez względu na rzeczywiste fizyczne przeprowadzenie a nieraz wśród poważnego niebezpieczeństwa osobistego, — oddać mogą tylko uznanie.

Że tu i owdzie mogły zajść nieprawidłowości, zaprzeczam nie chcę i jest to zupełnie zrozumiałe, że gdy w tym kraju przeszło w 6000 gmin przeprowadzono wybory przeszło 12.000 wyborców a do przeprowadzenia ich nie zawsze można było posługiwać się urzędnikami koncepcyjnymi, nie wszystkie czynności wyborcze dokonane zostały pod każdym względem bez zarzutu.

Tyle sprawozdanie Namiestnika. A teraz, szanowni panowie, pozwólcie, że przedstawię wam niektóre z tych rozruchów. Szanowny mówca poprzedni twierdził między innymi: Pan Namiestnik, jak o tem wiemy, to jest człowiek dzielny, on w niczem nie zawinił. Ale Prezydent Ministrów inaczej sobie poradził: przybył on do Lwowa, zwołał sobie wszystkich starostów i dał im instrukcje.

Życzę panu mówcy, aby wszystko, co on zresztą powiedział, odpowiadało prawdzie więcej niż to twierdzenie (*Oklaski*).

Oświadczam tu pod słowem honoru, że żadnym starostom nie kazałem stawiać się do Lwowa, że nawet nie rozkazywałem z żadnym starostą (*Żywe brawa i oklaski*). Głosy: *stuchajcie! stuchajcie!*. Dep. Okuniewski: To nieprawda, to nieprawda, ja sam to widziałem! (*Żywy niepokój*). Prezydent: Proszę panów o spokój. Nie używajcie wyrażen, które obrażają! P. Prezydent Ministrów hr. Bański odczytał następnie sprawozdanie o rezultacie dochodzeń z powodu szeregu rozruchów i wybryków, które miały miejsce w Galicji w okresie wyborczym. Podajemy te wywody w wyciągu:

W gminie Komarno, powiat rudecki, burmistrz, rada dóbr i dyrektor Towarzystwa zaliczkowego zostali w srogi sposób znieważeni i ranieni przez ludność, którą nieznane dotąd osoby uczestowały wódką. Ekscedenci wpadli do domu gminnego i po dłuższych

rozruchach przywłaszczyli sobie listy wyborcze i pieczęć gminną. Burmistrza, który uciekł przed szalejącą tłumą, znaleźli w jego ukryciu dwaj chłopacy, nie zdradzili go jednak, gdy im oddał zegarek złoty i pierścien oraz przetrzeźwił jeszcze 200 zł. (Głosy z prawicy: *stuchajcie! stuchajcie!*). Mógł on ucieść z miasteczka tylko w przebraniu. Podczas napadu na budynek Towarzystwa zaliczkowego, nieznanymi sprawcy ukradli tam przeszło 500 zł. gotówki. Gospodę, w której burmistrz się ukrył, spalano doszczętnie. Ponieważ żandarmi nie mogli zwalczyć przemocy ekscendentów, przeto zawezwano asystencję wojskową, a spokój przywrócono ostatecznie dopiero w nocy po aresztowaniu około 70 ekscendentów, pomiędzy tymi przywódców rozruchu. Pomiedzy aresztowanymi nie ma ani kandydatów, ani wyborców. Na wniosek prokuratora Państwa 15 osób wypuszczono na wolność a przeciw 37 innym, oraz przeciw czterem osobom dalszym, wdrożono śledztwo wstępne z powodu zbrodni gwałtu publicznego i ciężkiego obrażenia ciała. (Głosy z prawej strony Izby: No, panie Okuniewski, coż pan na to?).

W gminie Czerniejów, w powiecie stanisławowskim, w dniu 26 lutego przedpołudniem odbywały się prawybory z kurii ogólnej a popołudniem z kurii gmin wiejskich. Gdy przy tych ostatnich wyborach niektórzy wyborcy, którzy już przedpołudniem głosowali w kurii ogólnej, teraz znowu głosowali w kurii gmin wiejskich, wskutek podżegania przywódców rozruchu, powstały wśród zgromadzonej ludności tego rodzaju wybryki, że akt wyborczy trzeba było zastanawiać. W nocy wysłano patrol z czterech żandarmerii, który wyszedł sprawców rozruchu i uwięził ich. Było to 24 chłopów, wśród których jednak nie znajdował się ani jeden prawyborca. Rano zadzwoniono w cerkwi nagle na alarm i zbiegł się tam ogromny tłum ludzi. Gdy teraz wyprowadzono uwięzionych z domu gminnego, chłopcy z prawdziwą wściekłością tak ich nacisnęli i otoczyli, że żandarmi nie mogli się zgolić ruszać i musieli obawiać się, że ich gwałtem rozbroją. W tem położeniu dwaj obecni żandarmi zrobili użytek z bagnietów i to z krwawym rezultatem. Tłum cofnął się na to, tak iż aresztowani mogli być przeprowadzeni do Stanisławowa. Wobec wzburzenia, które wskutek tych wypadków nastąpiło w Czerniejowie i obawy ponowienia się tych wykroczeń, wysłano tam oddział piechoty, który pozostał przez ośm dni.

W gminie Berezowica wielka w powiecie tarnopolskim, ruski gospodarz gruntowy Podhajny miał u siebie w swem mieszkaniu na wiecezery towarzystwo złożone z 23 osób między temi 8 Polaków a 15 Rusinów. Nagle o północy rozległy się głosy dzwonów i tłum z kilkuset osob złożony otoczył pomieszkankę Podhajnego. Powstała mianowicie pogłoska, że tam „Polacy“ się zebrali, aby przeprowadzić wybory. Pod przewodnictwem gr. kat. proboszcza ks. Mironowicza zbiegli się chłopcy, aby, jak sądzili, przeszkodzić przeprowadzeniu prawyborów. Wspomniany proboszcz, który występował jako kandydat ruski, rozwinął już od kilku miesięcy energiczną działalność agitacyjną a przy tej sposobności w szczególności także z ambony propagował swą własną kandydaturę. Zachowanie się jego było przytem tak gwałtowne, że sami jego parafianie wnieśli przeciw niemu skargę a w dniu 18 marca w Namiestnictwie lwowskim zjawiła się nawet deputacja chłopska, która w interesie bardzo pożądanego uspokojenia umysłów w Berezowicy wielkiej, prosiła o przeniesienie proboszcza.

Gdy chłopcy przybyli przed mieszkankę Podhajnego, w jednej chwili rozbito drzwi, okna, podruzgotano sprzęty domowe i ogrodzenie, cały dom zdemolowano i wyrządzono znaczną szkodę. Następnego dnia przyaresztowali żandarmi głównych sprawców ekscesu a prawybory odbyły się w oznaczonym z góry dniu bez przeszkody. Podczas tych wypadków ani żandarmi ani wojsko nie uczyniło użytku z broni. Księdzu Mironowiczowi wytoczono śledztwo i aresztowano go. Izba rada sądu odrzuciła wniesione przezeń z tego powodu zażalenie i uchwaliła, wytoczyć przeciw niemu karno-sądowe postępowanie z powodu zbrodni gwałtu publicznego przez złośliwe uszkodzenie cudzego mienia. Z powodu tej samej zbrodni zatrzymano w areszcie śledczym 35 innych mieszkańców wsi. Po ukończeniu śledztwa karnego aresztowanych wypuszczono na wolność, — ks. Mironowicz pozostał jednak przez 11 dni w areszcie. Sądząc z rezultatu dochodzeń nie może podlegać żadnej wątpliwości, iż ks. Mironowicz uwiódł chłopów do gwałtownego napadu na dom Podhajnego. (Głosy: *stuchajcie! stuchajcie!*). Wydaje się także rzeczą stwierdzoną, że ks. Mironowicz wkroczył na czele ekscendentów i do postępujących z nim chłopów wołał: Hurra na Polaków! (Głosy: *stuchajcie! stuchajcie!*).

W gminie Stojanice (powiat mościcki), usiłowano poleconego przez sąd aresztowania dwóch mieszkańców, przemocą nie dopuścić. Mieszkańców wsi zaalarmowano głosem dzwonów cerkiewnych i uzbrojeni w kije tłumnie zbiegli się, aby jednego z aresztowanych uwolnić z rąk żandarmerii. Żandarmi, czu-

jąc się osobiście zagrożonymi, byli zmuszeni, zrobić użytek z białej broni, a gwałtowni mimo to nie ustąpili, dali dwa strzały, wskutek których jeden ekscendent padł na ziemię, dwaj inni lekko zostali zranieni. W chwili jej przybycia na pozór spokój zastąpił przywrócony, jakkolwiek chłopcy zastanawiali się nad planem, aby żandarmów, skąd odprowadzać będą obu aresztowanych mieszkańców wsi, napasać z kosami na znak odprawy przez dzwony cerkiewne. Sądowa komisja śledcza rozkazała uwięzić 53 uczestników tego gwałtu.

Przy sposobności prawyborów w kurii ogólnej w gminie Skole (powiat stryjski), rozszerzano wśród tamtejszych robotników zapamiętanie, że każdy robotnik już tem samem jest uprawniony do głosowania. Gdy komisarzy wyborczy nie chciał uwzględnić tego żądania, robotnicy, uzbrojeni łaskami i dragami, wzięli przemocą do lokalu wyborczego, tak iż komisarz wyborczy widział się spowodowany przyrzec robotnikom, iż przy dalszym ciągu wyborów, który miał się odbyć następnego dnia, wszyscy robotnicy głos oddadzą. Następnego dnia prowadzono wybory w asystencji zawezwanego tymczasem wojska. Jeden z przywódców wybryków aresztowany został z lokalu wyborczego. Gdy go ztamtąd odprowadzano, rzucił się tłum złożony z kilkuset robotników na jego eskortę, tak, iż ona w koniecznej obronie musiała uczynić użytek z broni.

(Dokończenie nastąpi).

Rada Państwa.

Wiedeń, 7 kwietnia.

(Korespondencja „Gazety Lwowskiej“).

Dzisiejsze posiedzenie Izby poselskiej zwołano na godzinę 12 minut 15, z powodu konferencji wodniejących klubowych w sprawie stosunków, w jakim stronnictwa mają być reprezentowane w komisjach. Konferencja ta nie doszła jeszcze do celu, która to okoliczność stała się decydującą o charakterze dzisiejszego posiedzenia Izby o tyle, że zamiast dokonać wyboru kilku komisji, przystąpiono od razu do dyskusji nad wnioskami pilnymi Daszyńskiego i Okuniewskiego w sprawie prawyborów w Galicji. Jeszcze przed tą dyskusją zażądał poseł Steinwender (przewodniczący Niemców-ludowców) od Prezesa, aby wpłynął na decyzję owej konferencji w kierunku większego uwzględnienia pomniejszych stronnictw, grożąc, że inaczej panowie w większości sami będą odpowiedzialni za jakieś nieokreślone skutki. Prezes atoli odrzekł, że nie może nieść się do spraw, które stronnictwa mają między sobą. Pos. Steinwender powołał się tedy na to, że dawniej prezesowie zawsze pośredniczyli między stronnictwami, a dodał znowu jakąś groźbę; a gdy Prezes zwrócił mu uwagę, że nie ma głosu, gwałtownie uderzył pięścią w stół i zapowiedział, że będzie zabierał głos, ilekroć mu się spodoba. — To wystąpienie swego przywódcy przyjęli Niemcy-ludowcy burzą oklasków, a prawica głośnym protestem, z pośród którego odezwał się głos: „Toć to polityka karzełmna!“

Wspomniane wnioski Daszyńskiego i Okuniewskiego, nad którymi prezydent, nie mogąc jeszcze zarządzić wyborów komisyjnych, teraz otwiera dyskusję, żądają wybrania komisji złożonej z 36 członków, która miałaby się śledztwem w sprawie nadużyć wyborczych w Galicji, a to z prawem przesłuchiwać świadków ustnie i na piśmie. Obawiano się, że treści zupełnie niejednakowe wnioski są co do treści zupełnie niejednakowe. Jak pp. Daszyński i Okuniewski wnioskowali swoje motywują, z góry wie każdy krótko, że Koło polskie głosowało przeciwko za nagłością wniosków ich, aby jak najrychlej stanąć przed Izbą w roli nie oskarżonego, lecz oskarżającego. (*Oklaski z ław polskich*). Pos. Sturgh (z lewicy) oświadcza się za nagłością, ale przeciw treści wniosków, bo za miast komisji zaleca ustanowić osobny trybunał wyborczy. Pos. Luëger wysłuchiwał „odrzwany bigos“ o trybunał wyborczy, zwrócił się do niego, że niewiadomo, kiedy by on mógł przyjść do skutku. Mowca powiada, że cokolwiek w Galicji zaszło, klasycznym krajowym rządowym gwałtów wyborczych są Węgry, w Austrii stronnictwo „liberalne“ oddawało po dziś dzień piętrzyć jedne nadużycia na drugie. Mowca oświadcza się i za nagłością i za treścią wniosków.

Prezydent gani słowa wypowiedziane o Węgrzech.

Pos. Stransky (Młodoczech) odpiernął w ostrym tonie zarzuty Daszyńskiego o zaślubinach między Młodoczechami a Rządem i mówi, że Daszyńskiego nie byłoby w Izbie, gdyby Młodoczesi nie byli stawiali wniosków o rozszerzenie prawa wyborczego, zanim Rząd dawniejszy i teraźniejszy zaprojektował. (Socjaliści wołają: Młodoczesi są reprezentan-

tylko burżoazyi czeskiej! Gwałtowne protesty z ław czeskich). Mowca odpowiada, że młodocześni są posłami prawdziwie ludowymi. Co do samych wniosków, oświadcza się za nagłośnienie, ale nie za treść, bo weryfikacja wyborów należy do komisji legitymacyjnej, a śledztwa o nadużycia nie może żadna komisja prowadzić lepiej od sądów zwyczajnych.

Pos. Gross (Niemce-postępowiec) i Steinwender popierają wnioski i co do nagłośnienia i co do treści; drugi z tych mówców, drugi z ław czeskich, który poszedł w treść, wśród ustawicznej burzy oklasków rozprawia się z Daszyńskim i Steinwenderem w tonie burzonym, że na koniec ledwie mu już głos stało, mimo potężnego organu; a socyalista czeski Józef Steiner (trzech jest w ławie posłów tego nazwiska: Antoni, Józef i Leopold, należących do różnych stronnictw) po czesku objękuje Młodocześnym zarzutami wśród oklasków „towarzyszów“.

Izba uchwała następnie jednogłośnie nagłośnić oba wnioski.

W merytorycznej dyskusji zabiera pierwszy głos dr. Okuniewski. Powiedział on, że przeprowadzone w Galicji wybory z IV i V kurii odsłoniły na nowo jętrzące się od dawna rany, które zagrażają całemu organizmowi Austrii. Wybory te dały całemu cywilizowanemu światu obraz pogwałcenia praw wyborczych, co jest tem bardziej godnem ubolewania, iż działo się to w Państwie, które przecież ma prawo zaliczać się w poczet państw cywilizowanych. Rząd oświadczył już kilkakrotnie przy omawianiu wyborów galicyjskich, że nigdy nie miał nie wspólnego z nadużyciami, jakie działy się podczas kampanii wyborczej, a jeżeli one istotnie zachodziły, to bez wiedzy i wbrew woli Rządu centralnego. Prawdą jest także, iż P. Namietnik Galicji jest ścisłym zwolennikiem praw wyborczych, pomimo to wszakże w pojedynczych powiatach zaszły wypadki naruszenia prawa, a to zawsze wedle jednego i tego samego szablonu, tak, iż wszystkie można poczytywać jako wynik systemu. Mowca przytacza następnie szereg zjawisk podczas ostatnich wyborów w Galicji i prosi Izbę, aby przyjęła jego wniosek.

Do głosu zapisali się deputowani: prezydent hr. Dzieduszycki, Stransky, Eugeniusz Abrahamowicz i dr. Milewski; za Jarosiewicza, Daszyńskiego, Schrammela i Zeller.

Zabiera głos P. Prezydent Ministrów hr. Badeni. Pierwszą część mowy Jego Ekszelleneyi podajemy na czele dzisiejszego numeru.

Po mowie P. Prezydenta Ministrów, która trwała blisko dwie godziny, zabrał głos pos. hr. Dzieduszycki: Rozpoczął od oświadczenia, że gdyby wnioskodawców nie znał już od dawna, zdumiałby się nad tem, że po wszystkich, co zaszło, po mordach, rabunkach, zadaniu ze strony przedstawicieli ich gwałtu sumieniem wyborców przez ich zaprzysięganie i groźbę wykluczenia ich od Sakramentu, po niesłychanych rzeczach, jakich widownia była Galicja, właśnie sprawcy moralni tych zjawisk, ci posłowie, którzy jedynie niesłychanie i bezwstydnie terrorizowali głównie zawdzięczają swoje mandaty, Izbie i te sprawy poruszać.

Kto to bowiem wnioski postawił? Kołopolita Daszyński (Daszyński woła: oho!), który stając na czele zbłąkanych, co niegdyś paradowali polskim extrapatryotyzmem, zerwał ze wszystkimi tradycjami polskiego kraju i narodu, w sojuszu z tymi, co jeszcze się Czechami mianują, choć i oni wyparli się tradycji narodu czeskiego (zaprzeczenia ze stron socyalnych demokratów); dalej p. Okuniewski, który również walczy bronią, ukutą przez Daszyńskiego i w najwyższym stopniu posiadła sztukę... poetyzowania.

Mowca opowiada, w jaki sposób agitatorom wśród chłopów galicyjskich. Mówiono im, że 1 maja dobra bogatszych rodzin będą między mniej zamożnych, jako należących do stronnictwa agitującego (wezwienie). To nie jest demokracja-socyalna, to niewolnicza agitacja. Stronnicy posła Okuniewskiego mówili wieśniakom, że największą nieszczęśliwością Galicji jest wywóz zboża z kraju; szczęściem byłoby, gdyby wszystko można było spożyć na miejscu. Tego już dydaktyzm dla wielu, i w owym okręgu kanonów, że do Najj. Pana udało się trzech polich magnatów, przebranych za chłopów i prosił, żeby przywrócił pańszczyznę, za którą indziej lepiej się działo. Najj. Pan miał odpowiedzieć: „Skoro żądacie, musi się to stać“.

„Ci trzej przebrani magnaci rzekomo zostali potem zaproszeni do stołu cesarskiego; zajął się rękawiczkami, a wtedy Najj. Pani spostrzegła, że ręce ich są delikatne są na ręce chłopów. Przez to wyszło na jaw oszustwo, a Najj. Pan skazał miał tych panów na więzienie w tajemniczych podziemiach w Burgu. (Wezwienie).“

Takie historie opowiadają agitatorowie. W powiecie podhajeckim stało się przeprowadzenie praw wyborów niemożliwym, gdyż ban-

da uzbrojona w pałki, niedopuszczała wyborców do urny i groziła, iż lokal wyborecy wysadzi w powietrze. Później przybyło wojsko, aby ochraniać wolność przed tą niesłychaną presją Jakobińców.

Polacy w Radzie państwa przez wielu nie są lubiani. Są pisma i stronnictwa, które na nich uderzają, gdyż kierowali się oni zawsze polityką umiarkowaną, gdyż nie dali się porwać do hecy rasowej, a z drugiej strony stoją na chrześcijańskim stanowisku, gdyż bronili zawsze równouprawnienia narodu czeskiego i potrzeb słowiańskich. Dlatego nie są oni lubiani w pewnych kołach. Wiadomo, jak pewne organa z socyalistami w Wiedniu związały się, jak pewne partie w Czechach socyalistom szły na rękę i wszystko czyniły, aby tych anarchistów, nie socyalistów, w Galicji naprzód wysunąć.

W ten sposób powstały stosunki w Galicji, których nie można sobie wyobrazić. Uczyniono wszystko co było możliwe, aby doprowadzić do mordów. (Potakiwania na ławach polskich). Podczas wyborów z piątej kurii zorganizowane szajki, uzbrojone w kije, topory i kosy, oblegały dwory i zagrody poważnych właścicieli, aby mieszkańcom ich przeszkodzić w stawianiu się przy urnie wyborczej. Siedzi tutaj deputowany Garapich. Szajka taka oblegała go w lokalu wyborczym przez sześć godzin. Tłum wołał: „Wydajcie nam tego panka, a rozedrzemy go w kawałki.“ (Słuchajcie! Słuchajcie!) Dopiero wojsko zdołało go uwolnić, to samo wojsko, które „nie chce dopuścić wolności wyborczej.“

Przy wyborach w Rzeszowie znaczone kredą krzyże na plecach tych wszystkich, którzy na posła Szajera nie głosowali. (Głosy z ław polskich: W Jarosławiu także!) Naznaczonych krzyżem potem bito. Każdy człowiek obawiać się musi takich agitacji, ponieważ dają one tylko powód do dalszych mordów i przestępstw. Uchwały parlamentu przekreśla się za pomocą pism ulotnych i za każdym razem, gdy Izba okaże swą słabość wobec takich jak ten wniosek, można liczyć na pewno, że odbije się ona przelewem krwi w kraju. (Potakiwania na ławach polskich). Precz ze słabością, precz z fałszywą ludzkością; należy okazać, że Izba daje wiarę raczej tym, których cała przeszłość dowodzi, że są mężami miłującymi porządek, a mimo to dbającymi o wolność, równouprawnienie i prawdziwą ludzkość. (Żywe oklaski na ławach polskich). Nie dozwolicie nam żyć w kraju nad którym ciągle grozi.

Stawia się wnioski, nie aby osiągnąć jakiegoś rezultatu tutaj, lecz aby je osiągnąć tam, i to za pomocą krwi. Organizacja taka istnieje także gdzieindziej i będzie wielkim niebezpieczeństwem dla Państwa i wolności, równie jak dla godności Izby, jeżeli Izba nie okaże odpowiedniej odwagi. Zasiadają tu między nami trzej deputowani, którym doręczono trzy wyroki, grożące śmiercią, jeżeli nie złożą mandatów. (Głosy w Izbie: słuchajcie! słuchajcie!). Dwaj z nich, to duchowni ruscy. Przy każdym proteście wyborczym chodzi tylko o to, aby wznowić agitację, Rząd zastraszyć i aby sprawdzić nieszczęście na kraj i całe Państwo. Przypominam panom bowiem jeszcze raz, że jesteśmy krajem granicznym. (Żywe oklaski i potakiwania na ławach polskich).

Dep. dr. Jarosiewicz przytacza szereg rzekomych nadużyć przy wyborach i skarży się przedewszystkiem na postępowanie żandarmeryi, która przeszkadzała wyborcom w pełnieniu praw wyborczych. W sprawozdaniach urzędowych tych tylko nazywają niebezpiecznym żywiołem, którzy na rządowych kandydatów nie głosowali.

Mowca wzywa P. Prezydenta Ministrów aby zechciał zwrócić uwagę prokuratury Państwa, że wyrządza istotną przysługę ludowi i krajowi jeżeli nie będą wrzucać do kosza nadasyłanych im doniesień. My pragniemy — powiedział dalej mowca — jak najwięcej rozpraw sądowych, oczekujemy ich niecierpliwie i nie obawiamy się dowodów przeciw nam. Podobne oświadczenie jak dzisiejsze P. Prezydenta Ministrów, słyszeliśmy przed wyborami, a przecież zło nie zostało usunięte.

Mowca kończy wezwaniem do Izby, aby okazała, że lud galicyjski obrony prawnej nie jest pozbawiony, a władza parlamentu większą jest od władzy Prezydenta Ministrów.

Dep. Russ i towarzysze stawiają nagły wniosek w sprawie uchwalenia ustawy, której merytoryczny paragraf ma brzmieć jak następuje: Stempel ma być zniesiony a) od dzienników i pism peryodycznych, które nie wychodzą częściej jak trzy razy tygodniowo, z dniem 1 lipca 1897; b) od wszystkich innych dzienników i pism peryodycznych od 1 stycznia 1898.

Wniosek ten przyjdzie pod obrady po feryach świątecznych.

Dep. Dobernig i towarzysze stawiają wniosek w sprawie uregulowania handlu piwa we faszkach; dep. Ghon i towarzysze żądają przedłożenia ustawy o zniesieniu myt skarbowych; dep. dr. Winkowski i towarzysze interpelują P. Prezydenta Ministrów z powodu zwlekania zatwierdzenia wyborów w Radzie powiatowej w Myślenicach; dep. Noske i towarzysze zapytują P. Prezydenta Mi-

nistrów w jakim stadium znajdują się dochodzenia w sprawie zabezpieczenia urzędników prywatnych i wypłacania pensji wdowom i sierotom po nich; dep. Russ i tow., interpelują P. Prezydenta Ministrów względem regulacji rzek spławnych.

Następne posiedzenie we czwartek.

Sprawy parlamentarne.

Izba posłów obraduje jeszcze dzisiaj, w skutek przedłożenia się bowiem dyskusji nad wnioskami nagłymi, nie można było załatwić wczoraj porządku dziennego. Na dzisiejszym posiedzeniu odbyć się miała rozprawa nad wnioskami nagłymi w sprawie zniesienia rozporządzenia językowego dla Czech.

Z Wiednia telegrafują do Czasu: „Przedwczorajsza mowa Prezesa gabinetu o wyborach galicyjskich głębokie sprawiła wrażenie tak treścią, jak formą. Wypowiedziana została z niezwykłą siłą i energią i od razu nadała sprawie właściwy i pomyślny zwrot, krzyżując zabiegi przeciwej strony. Nigdy jeszcze z ławy ministerjalnej nie przedstawiono tak znakomicie w prawdziwym świetle naszego kraju, oraz znaczenia Koła polskiego jego zasługi i jego organizacyi. Posłowie polscy przejęci byli uznaniem i wdzięcznością dla hr. Badeniego. Mowa jego napłynęła z mocą przekonania niecnym ruch, powstały w skutek nadużycia dobrej wiary spokojnego ludu, a wywołany na to jedynie, aby zadość uczynić żądcom kilku zuchwałych agitatorów, których niemożliwy postęp srogo dał się we znaki w kraju, podczas gdy okazuje się, iż nawet politycznie są to mnioty. Odręczne pismo Cesarzkie, ogłoszenie rozporządzenia językowego i wczorajsza mowa Prezesa gabinetu są trzema nadzwyczaj pomyślnymi momentami w rządach hr. Badeniego, a zarazem podnoszą urok i powagę władzy w ogóle.“

W podobny sposób oceniają dyskusję przedwczorajszą także wiedeńskie dzienniki wszystkich odcieni, z wyjątkiem prasy socyalistycznej. *Fremdenblatt* potępia wyzyskiwanie odrębnych stosunków galicyjskich w celach agitacyi. Wczorajszy *Tagblatt* w mowie hr. Badeniego widzi, że Galicja jest krajem, który z powodu błędów przeszłości pozostał za innymi w swoim rozwoju, który dziś wszelkimi siłami dźwigać się stara duchowo i ekonomicznie, a w tej walce spotyka się z ciężkimi przeszkodami w łonie własnej ludności. *N. W. Tagblatt* z materiału, przedłożonego w Izbie, nabiera przekonania, że w Galicji potrzeba nie tylko czujności w przestrzeganiu wolności wyborczej, lecz w pierwszej linii potrzeba silnej ręki. *N. fr. Presse* przyznaje, że przeciw twierdzeniom opozycyi stoją poważne twierdzenia i ciężkie zarzuty. Nawet narodowo-niemiecka *Deutsche Ztg.* oświadcza, że choćby ze strony szlachty popelniono wielkie nadużycia, to sposób agitacyi opozycyjnej musi być potępiony. *Extra-blatt* stwierdza, że wnioskodawcy socyalistyczni sami nie wierzą, żeby parlamentarna komisja była właściwą władzą do badania nadużyć. *Vaterland*, odkładając sąd do zamknięcia dyskusji, stwierdza, że mowy hr. Badeniego i hr. Dzieduszyckiego sprawiły wielkie wrażenie. Mowy opozycyjne przebrzniały bez echa.

Komisja wybrana dla sprawy deputowanego Szajera uchwaliła znaczną większością głosów postawić w Izbie wniosek, aby sądowe ściganie p. Szajera zostało zawieszonym na cały bieżący peryod parlamentarny.

Klub młodoczeski wysłał do komisji kwotowej dep. Forschta i Jandę. Dr. Kaizl, który w poprzedniej sesji do komisji tej należał, złożył oświadczenie, że ponownego wyboru nie może przyjąć. Do komisji adresowej wybrał klub dep.: Błażka, Brzorada, Herolda, Kaizla, Pacaka, Schwarza, Stransky'ego i Zaczka.

Niemiecka partya ludowa wybrała do komisji kwotowej dep. Steinwendera.

Koło polskie.

Koło polskie odbyło we środę przed posiedzeniem Izby poselskiej krótkie posiedzenie. Na tem posiedzeniu Koło wyznaczyło ze swego grona posłów, którzy mają wejść w skład tych komisji izbowych, których wybór Izba już postanowiła. Z nich pierwszą jest komisja adresowa. Ponieważ według zasady, przyjętej przez wszystkie stronnictwa, składające się większość Izby, ma Koło do komisji adresowej, z 48 członków złożonej, wyznaczyć ośmiu posłów, przeto Koło wyznaczyło do tej komisji: swego prezesa, wiceprezesa, pięciu posłów, składających komisję parlamentarną Koła i posła Pięta. Do komisji tej zatem należą posłowie: Jaworski, Jędrzejowicz, Abrahamowicz, Dzieduszycki, Madeyski, Piniński, Rutowski i Pięta. Do komisji kwotowej wybrano dep.: Jaworskiego i Dawida Abrahamowicza. Do komisji legitymacyjnej Byka,

Górskiego, Merunowicza, Giżowskiego — do komisji dla spraw nietykliwości poselskiej Dulebę, Eugeniusza Abrahamowicza i Walewskiego — do komisji petycyjnej: Potoczka, Świętego, Olpińskiego i Fisera — kwestorem Koła dla spraw polskich towarzystw w Wiedniu wybrany Lewicki.

Komisja z 24 członków wybrana przez Koło polskie w celu przeprowadzenia uchwał i rezolucyj sejmowych ukonstytuowała się wybierając przewodniczącym p. Henzla, zastępcą przewodniczącego p. Kozłowskiego, sekretarzami Rychlika i Bogdanowicza. Wszystkie postulaty i uchwały zostały już członkom przydzielone i niebawem będą w komisji i Kole referowane.

Wczoraj natychmiast po posiedzeniu Izby posłów zebrało się Koło polskie na krótką naradę i uchwaliło jednogłośnie podziękować Panu Prezydentowi Ministrów hr. Badeniemu za dzielną i gorącą obronę Koła w rozprawie o wyborach w Galicji, przyczem p. Jaworski wspominał z wielkim uznaniem o tem, że hr. Badeni prosił Izbę, by Koło nie cierpiało na tem, iż na czele rządu stoi Polak. Koło uchwaliło zarazem wyrazić, że trwa stale w zaufaniu, jakie żywiło zawsze dla osoby P. Prezydenta Ministrów i dla jego polityki. Także mowcom hr. Dzieduszyckiemu, p. Eugeniuszowi Abrahamowiczowi i Milewskiemu złożono podziękowanie.

KRONIKA

Lwów, 9 kwietnia.

— C. k. krajowa Rada zdrowia odbyła w dniu 5 b. m. czwarte posiedzenie, na którym następujące sprawy były przedmiotem obrad względnie uchwał:

1. Zaopiniowano sprawę budowy pawilonu dla zakaźnych przy szpitalu w Husiatynie.
2. Wydano orzeczenie w przedmiocie eksploatacyi kamieniołomu w Mystkowie, w pow. grybowski.
3. Wydano opinię w sprawie utworzenia nowych okręgów sanitarnych, względnie przeniesienia siedzib lekarzy okręgowych w powiatach jasielskim, przemyskim i staromiejskim.
4. Przedstawiono kandydatów na udzielenie koncesyi na drugą aptekę w Złoczowie.
5. Wydano orzeczenia w sprawie piekarni: w Bukaczowcach, w pow. rohatyńskim; w Limanowej, Przemysku, Nadwórnie i Ludwinowie, w pow. podgórskim.

— **Fałat**, znakomity nasz artysta i dyrektor Szkoły sztuk pięknych w Krakowie, przybył na kilka dni do Lwowa.

— **Wiadomości kościelne.** Archidiecezja lwowska obrz. łac.: Kanoniczną instytucję otrzymali: ks. Wojciech Sołtyś na probostwo w Buszezu, ks. Ludwik Weiss na probostwo w Złotnikach. — Zmarli: w Belzie ks. Piotr Kaszowiec, ur. 1865, ord. 1890; S. Marya Anuncyata, Wiktoria Łada, kongregacyi SS. Franciszkanek Przenajśw. Sakramentu w 62 roku życia a 39 profesyi zakonnej.

Diecezja przemyska: Zamianowany ks. J. Steliński, wik. w Dynowie, administratorem w Dylągowej. — Przeniesiony ks. M. Gardziel, administrator w Dylągowej, jako wikaryusz do Dynowa.

Diecezja tarnowska: Przeniesieni księża wikaryusze: Kazimierz Kozak z Tymowej do Jurkowa, Bartłomiej Łas z Bobowej do Tymowej; ks. dr. Władysław Mysor po ukończonych studiach w Rzymie, przydzielony do Kolbuszowej. — Zmarli: ks. Tomasz Pociłowski, proboszcz w Łącku, em. dziekan, jubilat, w 78 roku życia a 53 kapłaństwa; ks. Paweł Wołek, proboszcz w Podolu w 42 roku życia a 16 kapłaństwa. — Administratorem parafii w Podolu ustanowiony ks. Wojciech Zabawiński, wikaryusz z Zakliczyna. — Konkurs na probostwo w Łącku rozpisany z terminem do 5 maja, na probostwo w Podolu do 1 maja b. r.

— **Tow. kursów akademickich dla kobiet.** W sobotę 10 b. m. o godzinie 6 odbędzie się w wielkiej sali ratuszowej walne zgromadzenie członków Towarzystwa. Na porządku dziennym prócz sprawozdania wydziału i komisji kontrolującej, wykład prof. dr. L. Finkla.

— **Z Kasyna miejskiego.** W sobotę 10 b. m. tombola w połączeniu z koncertem kapeli wojskowej 30 p. p. Początek o godzinie 8 wieczorem. Lista otwarta.

— **Czytelnia katolicka** w sprawozdaniu swem za r. 1896, piątym swojego istnienia zaznacza, że członków liczyła w 1896 roku 318. Biblioteka, z powodu skromnych funduszy, zasilana powoli przeważnie ofarami członków i autorów, wzrosła do liczby 470 tomów. Czasopism i dzienników prenumerowała 41. Pogadanka wtorkowych urządziła 29 i jeden odczyt publiczny, których treścią były kwestye socyalne, sprawy aktualne, temata z literatury, dziejów, podróży i t. p.

Chęć zapisania się do Czytelni katolickiej, zechcą się zgłosić listownie albo też osobiście między godz. 6 a 8 wieczorem do lokalu Towarzystwa (Rynek 1. 20, II piętro), gdzie otrzymają statut i wszelkie wyjaśnienia.

Lokal otwarty codziennie od 10 rano do 10 wieczór. Członkowie wspierający składają datki roczny najmniej 10 zł., lub jednorazowy 100 zł., czynni 6 zł., uczestnicy 2 zł., wpisowe wynosi 50 ct.

— **Czytelnia katolicka.** Wydział „Czytelnia katolicka” po dokonaniu w marcu uzupełniającego wyboru 6 członków ukonstytuował się w następujący sposób: prezesem wybrany p. prof. Maksymilian Thulie, wiceprezesami: p. Ignacy Drewnowski i ks. kanonik Leon Turkiewicz. Sekretarzami: pp. Marcelli Gajewski, Eugeniusz Barwiński. Skarbnikiem: p. Kazimierz Zajackowski. Zastępcą skarbnika: p. Władysław Wrabe. Bibliotekarzem i referentem pogadek tygodniowych p. dr. Wilhelm Rolny. Gospodarzem p. Józef Marczyński. Członkami wydziału wybrani: pp. dr. August Cyfrowicz, prof. dr. Bronisław Dembiński, Kazimierz Jakubowski, dr. Bronisław Łoziński, Wojciech Mayer, Janusz Przygodzki, Antoni Wolniewicz.

Sekretarz urzęduje codziennie od godziny 6 wieczorem w lokalu Czytelnia (Rynek nr. 20, II. piętro).

— **Szpitalik św. Zofii.** Walne zgromadzenie Towarzystwa szpitalu św. Zofii we Lwowie, odbędzie się dnia 11 b. m. a w razie braku kompletu dnia 25 b. m. każdym razem o godzinie 12 w południu w sali obrad Kasy oszczędności we Lwowie. Na porządku dziennym: 1) wybór komitetu na lat trzy; 2) sprawozdanie czynności komitetu za lata 1895 i 1896; 3) sprawa pomieszczenia w szpitalu św. Zofii kliniki dla chorych dzieci; 4) wnioski członków. Zaprasza na to zgromadzenie wszystkich łaskawych członków Towarzystwa szpitala św. Zofii we Lwowie, Karola księżna Ponińska, przewodnicząca komitetu.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: W Wierze, Karolina z Hoeflichów Spławinska, ur. w r. 1823, wdowa po c. k. oficjale żup wielickich.

— **Ostrożnie z naftą.** Wczoraj po godzinie 8 wieczorem w mieszkaniu Mojżesza Kornhabera pod l. 16 przy ul. Gazowej, chciała służyć jego, 19-letnia Salka Liba Rubin, nie w obecności służebców dolać naftę do zapalanej już lampy. Jak to już wielokrotnie zdarzyło się w podobnych razach, zajęła się naftą, a w jednej chwili ogarnięty płomieniem odzież Rubinówny, która skutkiem tego doznała znacznych oparzeń. Równocześnie powstał pożar w mieszkaniu, lecz w czas wezwana straż pożarna, rychło ugasiła ogień. Silnie poparzoną Rubinównę odwieziono pogotowie stacyi ratunkowej do szpitala izraelskiego.

— **Wyścigi konne w Krakowie.** Sekretaryat Towarzystwa międzynarodowych wyścigów konnych w Krakowie zawiadamia nas, że po ostatnim wycofaniu koni w dniu 1 b. m. z biegu o nagrodę Derby krakowskie do dotychczas 40.000 koron, mającego się odbyć w niedzielę, dnia 13 czerwca b. r., następujące 27 koni w biegu udział wziąć mogą: „Hipp-Hipp-Hurrah” (Najd. Arcyksiażę Otto), „Kelet” (p. Ernest Blaskovits), „Brumaw”, „Tip-Top”, „Rache”, „Zofe” (p. Antoni Dreher), „Kópé”, „Lobogó” (p. Art. Egyedi), „Rose of Kildare” (p. Capt. George), „Merész” (hr. Art. Henckel), „Igaz” (p. Jul. Jankovich-Bésán), „Little-Master” (p. J. Krzysztofowicz), „Pervat” (p. Rob. Lebaudy), „Don Magnifico”, „Scotch Boy” (ks. Wład. Lubomirski), „Anatole” (ks. Mikołaja Palffy), „Gambler” (dr. E. Russo), „Margosza” (p. Wład. Schindlera), „Inaska”, „Or-dur” (bar. G. Springer), „Galilei” (hr. J. Sztáray), „Protest” (hr. Jona Tarnowskiego z Chorzelowy), „L’Astro” (romt. Artura Fränkla), „Ronacher”, „Statesman” (p. R. Wahrmana), „Bálványom” (hr. D. Wenckheim), „Schütt” (p. Rud. Wiener-Welten).

— **Z Rzymu** donoszą: W dniu 3 b. m. rano rzucił się ze skały Tarpejskiej jakiś człowiek. Znalezione go na placu Torpejskim niezwykłego ze zmiażdżoną czaszką. Z sąsiedniego pałacu Caffarelli, siedziby poselstwa niemieckiego, wybiegło na pomoc kilku ludzi, którym wszakże nie pozostało już nic innego, chyba zawołać na miejsce wypadku policję. Samobójcą był 70-letni starzec Angelo Seonciafandi, a przyczyną zamachu był brak środków do życia. Skała Tarpejska w miejscu z którego rzucił się nieszczęśliwy, ma 15 m. wysokości.

— **Zasługi Nansena.** Felietonista pewnego bardzo poczytnego dziennika europejskiego wyszydza nadmierny zapal ku Nansenowi, objawiony w stolicach europejskich Paryżu i Berlinie. Satyrę ubrał felietonista w formę rozmowy w salonie.

— I cóż takiego Nansen dla ludzkości uczynił? — odzywa się poseł. — Czy zwiększył jej dobrobyt, lub też jej wiadomości wzbogacił? Czy odkrył jaką nową prawdę lub nowe piękno? O biegunie północnym wiemy tylko tyle, że nie ma co wiedzieć. Czy na tem miejscu jest wyspa lub morze, czy to morze jest głębokie, czy wiecznemi zamrażnięte — to są fakta, nie przedstawiające żadnego filozoficznego znaczenia. Podróżników gna do bieguna, nie żądza wiedzy — ale próżność, chęć odznaczenia się taka sama, jak szermierzy, przyjmujących udział w wyścigach dystansowych. Jeden chce drugiego wyprzedzić i pokazać, że tego co on, nikt nie dokáže.

— Przepraszam — zabiera głos felietonista — Nansen dokazał wielkich rzeczy. On pierwszy od zamierzonej starożytności może się poszczycić, że przez szesnaście miesięcy... nie myślał się ani razu! Przyszanie państwo, że to warte owacy, jakich doznaje. Herkules oczyścił stajnię Augiasza, Nansen siebie samego w żyjącą stajnię Augiasza zmienił. Panowie zarzucaliście mu przed chwilą, że jest spekulantem, i że tę podróż odbył dla osiągnięcia pół miliona od wydawców i za prelekcje. Otóż, nie: on mamoną gardzi, mógł być zarobić — nie pół, ale półtora miliona. Czy sędziacie, że nie dałaby mu pół miliona firma Lea and Perrins, gdyby, po osmnastu miesiącach, po raz pierwszy umył się jej mydłem i *coram populo*, obwieścił, że to mydło oczyściło odrazu żywą stajnię Augiasza. Jak sędziacie, czy Géraudel, który 3 miliony na reklamy wydał, nie ofiarowałby Nansenowi pół miliona za takie świadectwo: „Jeśli się nie zaziębił pod biegunem, zawdzięczać to pańskim pastylkom”.

— Nansen jest bohaterem — podchwycił jakiś cherlawy jegomość. — Przez półtora roku jadał tylko mięso niedźwiedzia i żołądka sobie nie popsuł. Czyżby Tezeusz, czyżby Jazon, czyżby nawet Garibaldi tego dokazał? Wyprawa do bieguna dała ludzkości możność podziwiania sił żywotnych i żelaznego organizmu Nansena. Panowie, czy to nie dosyć?

Są to wszystko fantazje, trochę ryzykowne, które świadczą zarazem, iż psychologia nie jest specjalnością Edisona.

Interesującą część dzieła p. Lathropa stanowi jedynie opis szczegółów wynalazków praktycznych, o których marzy „magik z Mungo Parku”. Wspomnieć tu przedewszystkiem należy o projekcie komunikacji pomiędzy ziemią a Marsem. Nasi następcy będą mogli z taką samą łatwością zwiedzać tę planetę, z jaką my dziś robimy wycieczki do Szwajcaryi i Anglii. Podróż „balonem ekspres” na Marsa trwać ma ośm godzin i ośm minut.

Zresztą balon będzie najbardziej upowszechnionym środkiem lokomocyi. Po drogach kursować mają „balony pieszkie”, które unosić się będą trzydziście stóp nad ziemią i wspierać na podporach z aluminium. Co do maszyn latających, powietrze będzie niemi przepełnione: zastąpią one statki parowe i koleje żelazne. Początkowo będą one statki parowe i koleje żelazne. Początkowo będą one statki parowe i koleje żelazne. Początkowo będą one statki parowe i koleje żelazne.

Sport cyklowy oprze się na elektryczności. Konie i powozy znikną bezpowrotnie. Ludzie piesi również przestaną się ukazywać, gdyż każdy będzie miał do dyspozycji dwadzieścia innych sposobów lokomocyi wygodniejszych i szybszych. Ulice będą przeznaczone wyłącznie dla „cyklistów”. Co do pociągów kolejowych, Edison przewiduje, iż nie będą potrzebowały się zatrzymywać, gdyż pasażerowie potrafią wskazywać do nich i zeskakiwać kiedy zechcą. Wystarczy pokładać poduszki na resorach wzdłuż szyn.

Tych kilka wyjątków starczy do wykazania charakteru, jaki posiada najnowsza powieść fantastyczna p. Lathropa. Zaśmiać się można.

— **Marzenia Edisona.** Pismo angielskie *English Illustrated Magazin* rozpoczęło druk romansu naukowo-fantastycznego p. t. „W otchłaniach czasu”, który na pierwszy rzut oka, różni się od mnóstwa utworów tego rodzaju chyba tylko banalnością, oraz beczceremonialnością, z jaką autor przejął manierę i mnóstwo szczegółów od swoich poprzedników. Jego bohater, Bemis, budzi się po śnie trwającym kilka wieków, czyni to w wieku dwudziestym trzecim, w chwili, gdy postęp dokonał swego dzieła i ludzkość zażywa zupełnego szczęścia.

Cały romans poświęcony jest opisowi tego idealnego stanu przyszłej ludzkości, o którym tyle nam niedawno naopowiadał socjalista amerykański, Edward Bellamy, w swym „Looking Backwards”. Ale podczas gdy bohater tego ostatniego romansu interesuje się przedewszystkiem zmianami socjalnymi i ekonomicznymi, jakie zajął, według niego, mają z biegiem stuleci, Bemis „W otchłaniach czasu” zastanawia się tylko nad nowymi wynalazkami naukowymi i przemysłowymi. Rys ten wyłomaczył łatwo, jeżeli dodamy, iż autor romansu, p. Lathrop, jest przyjacielem i powiernikiem Edisona. Z tego powodu opowiadanie jego, pomimo swej banalności, jest z wielu względów ciekawsze od mnóstwa fantastycznych utworów w tymże rodzaju.

Wiek dwudziesty trzeci taki, jakim go nam opisuje, daje wyobrażenie o ulubionych marzeniach Edisona, który sądzi, iż ziszcza się one wcześniej lub później. Wszystkie wynalazki, wymienione w dziele Lathropa, dalekimi są od zaspokajania potrzeb moralnych i poetycznych ludzkości. Czytając książkę autora, mimowoli nasuwa się pytanie, czemu będzie ludzkość w otoczeniu tylu maszyn, której nie nastroją się sposobności do żadnych wysiłków, która nie ma czasu marzyć, ani racji pragnąć czegośkolwiek. Co będą myśleć i czuć ludzie w dwudziestym trzecim wieku, i jaki duch wytworzy ten postęp wynalazczości, o to ani Edison, ani jego przyjaciel, autor dzieła, zdają się nie troszczyć wcale. Pouczają nas tylko, że ludzie dwudziestego trzeciego wieku będą wegeteryanami, a nawet, w celu zaoszczędzenia sobie jarzyn, będą się żywić w końcu wprost „produktami azotowymi”. Zapewniają także, iż nie będzie wielkich miast, gdyż cała powierzchnia ziemi zostanie jednako pocięta

liniami tramwajowymi, kolejowymi i telefonami. Przyszanie dalej, iż postęp inteligencji ludzkiej wykluczy całkowicie z użycia alkohol. W dwudziestym trzecim wieku spirytualia będą stosowane jedynie jako kara, n. p. człowiek skazany za wielką zbrodnię, będzie zmuszony wypijać kieliszek „whisky”, i daremnie będzie oponował, przekładając raczej śmierć od takiej strasznej tortury.

Notatki literacko-artystyczne.

Pani Wolter, najznakomitsza artystka dramatyczna niemiecka, zachorowała ciężko. Dzienniki wiedeńskie donoszą o chorobie pani Wolter pisząc, że stan jej nie jest tak groźny, aby wykluczać już miał wszelką nadzieję. Radea Dworu prof. Nothnagel, kieruje kuracją. Artystka już od czasu dłuższego dotknięta jest cierpieniami gastrycznymi, które jej nie pozwalały występować na scenie. W ostatnich tygodniach przyłączyły się do nich silne bóle astmatyczne i w ogóle cały stan się pogorszył.

Sienkiewicz. W zeszycie kwietniowym miesięcznika londyńskiego *The Contemporary Review*, znajduje się studyum o Henryku Sienkiewicz, pióra Edmunda Gosse, redaktora „Biblioteki międzynarodowej” i zaszczytnie znanego krytyka.

„**Wiener Rundschau**” w zeszycie kwietniowym ogłasza artykuł p. Ludwika Szczepańskiego p. t.: „Jungpolnische Lyrik”, w którym autor w nader pochlebnych wyrazach ocenia dorobek literacki dwóch wybitnych liryków polskich ostatniej doby, a mianowicie Kazimierza Tetmajera i Zenona Przesmyckiego.

Repertoar teatru hr. Skarbka pod dyrekcją dr. Juliusza Bandrowskiego i Ludwika Hellera.

Dziś, w piątek po raz drugi „Urzędowa żona”, sztuka w 5 aktach Savag’a.

W sobotę popołudniu dla młodzieży szkolnej „Zbójcy”, tragedia w 5 aktach Fryderyka Schillera.

Wieczorem o pół do 8 po raz ostatni w tym sezonie „Lohengrin”, wielka opera w 4 aktach Ryszarda Wagnera. Ostatni występ Władysława Floryańskiego.

W niedzielę popołudniu „Jaś i Małgosia” opera w 5 aktach Humperdincka. Występ panny Janiny Korolewiczówny w party Małgosi. Rozpocznie „Majster i czeladnik”, komedia w 2 aktach J. Korzeniowskiego. Drugi popis szkoły dramatycznej.

W poniedziałek odbędzie się w teatrze staraniem młodzieży akademickiej uroczysty wieczór jako w dniu zgonu Juliusza Słowackiego. Program bardzo urozmaicony, reżyseruje p. Roman Żelazowski.

Rada miasta Lwowa.

(Posiedzenie z dnia 8 kwietnia).

Przewodniczący prezydent miasta dr. Godzimir Małachowski udzielił na wstępie głosu radnemu p. Rawskiemu, który podał do wiadomości Rady, że sekcja finansowa uchwaliła, ażeby pod budowę gmachu dla Towarzystwa Sztuk pięknych, o co prosiło, wyznaczyć część ogrodu miejskiego od ulicy Kraszewskiego i Słowackiego, natomiast sekcja budownicza uchwaliła przeznaczyć grunt na Wąłach Gubernatorskich koło Namiestnictwa. Sekcja budownicza reasumowała jednakże pierwszą swą uchwałę i wybrała ze swego grona komisję, złożoną z dziesięciu członków, która ma się zająć poszukiwaniem, czy prócz ogrodu Jeznickiego nie znajdzie się inne odpowiednie miejsce pod budowę gmachu Sztuk pięknych.

W skutek tego zawiadomienia usunął prezydent ten punkt z porządku dziennego.

Następnie wyznaczyła Rada kredyt 300 zł. na zakupno pasma gruntu, należącego obecnie do ogrodu klasztoru PP. Sakramentek. Pismo to rozszerzył i ureguluj ulicę Piekarską tak, aby ją można było w najbliższej przyszłości wybrukować drewnianymi kostkami. Przy tej sposobności p. Schajer zawiadomił Radę, iż toczą się już rokowania z klasztorem PP. Sakramentek o odstąpienie takiego kawałka gruntu, aby można przebić ulicę poprzeczną z ulicy Piekarskiej na ulicę Kochanowskiego, sprawa ta jednak dłuższy czas się przeciągnie.

W dalszym ciągu uchwalono wybudować w Brzuchowicach dom dla kolonii wakacyjnej uczniów szkół lwowskich. Kolonia ma pomieścić 80 uczniów. Oprócz uchwalonych już dawniej na ten cel 10.000 zł. postanowiono dodać jeszcze na budowę 3000 zł., a po za tem jednorazowo na wewnętrzne urządzenia 800 zł., a na utrzymanie kolonii corocznie 1200 zł. Mimo stworzenia tej kolo-

onii miasto nie cofnie subwencji, udzielanych kolonii morszyńskiej i hrebenowskiej.

Prof. Antoni Małcecki wylosował następnice posagi po 150 zł. z fundacyi miejskiej dla dziewcząt: Dominie Momockiej, Reginie Płoińskiej i Leonii Dobrzańskiej.

Z kolei weszła na porządek sprawa budowy nowego teatru we Lwowie. — Referent radny p. Józef Janowski po dłuższym wywodzie przedstawił projekt kontraktu, mającego się zawrzeć pomiędzy reprezentacją miasta a dyrektorem szkoły przemysłowej, radcą Zygmuntem Gorgolewskim, o budowę teatru we Lwowie. Na mocy tego kontraktu, rada oddaje p. Gorgolewskiemu, którego plany otrzzymały na konkursie pierwszą nagrodę, artystyczne kierownictwo budowy projektowanego teatru na placu Gołuchowskich.

Referent postawił w końcu następujące wnioski:

1. Zatwierdza się projekt radcy Gorgolewskiego ze zmianami, zaproponowanymi przez komisję.

2. Zatwierdza się kosztorys w kwocie 815.579 zł. 60 ct., oraz dziesięcioprocentowy dodatek w kwocie 81.000 zł. jako rezerwę na możliwe przekroczenie preliminarza.

3. Budynek „sukursalny” dla pomieszczenia dekoracyi, maszyneryi i t. d. postawiony będzie osobno na pl. Solskich z dążeniem do połączenia go z pl. Gołuchowskich.

4 i 5. Ponieważ komisja teatralna ukończyła już swoje funkcje, ustanawia się komitet budowy teatru, w którego skład wchodzi prezydent Małachowski, dwóch delegatów wydziału krajowego Romanowicz i Władysław Łoziński, sześciu delegatów rady: Cybulski, Duleba, Gołab, Janowski, Kowalcuk i Stronowski, wreszcie dyrektor urzędu budowniczego Hochberger, radca Gorgolewski i jeden urzędnik magistratu.

6. Zatwierdza się osnowę kontraktu zawręć się mającego z p. Gorgolewskim, wedle którego teatr będzie wybudowany najpóźniej 31 marca 1900.

7. Zatwierdza się regulamin dla organów powołanych do przeprowadzenia budowy teatru.

Ogólna suma kosztów budowy nowego teatru przedstawia się następująco: pożyczka w pożyczkę 10 milionowej na teatr wynosi 700.000 zł., Wydział krajowy da 300.000 zł. Referent wyraził nadzieję, że kwota miliona zł. nie zostanie przekroczona.

Trzy pierwsze punkty przyjęto *en bloc*. Następnie po dłuższej dyskusyi uchwalono też punkta 4 i 5 z dodatkiem, ażeby komitet budowy teatru zwiększyć jeszcze o dwóch członków, mianowicie pp. Rawskiego i Michalskiego. W miejsce dr. Duleby wybrano do komitetu dr. Maryańskiego. Następnie przyjęto dalsze dwa wnioski referenta i na tem rozprawę zakończono.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Giełda zbożowa: Cukier surowy loco Aussig 11:65 do 11:70, loco Olomuniec 10:75 do 10:85, loco Berno 10:75 do 10:85, loco Wiedeń 11:05 do 11:15, na maj loco Ansk 11:70 do 11:75, cukier w kostkach loco ma 34— do 34:25, secunda 33:75 do 34—, Spirytus kotyngentowany loco Wiedeń 16— do 16:20. Nafta baukazka transito Tryest 4:75 do 5—, galicyjska przeźroczysta 18:75 do 19—.

Targ zbożowy.

Lwów, 8go kwietnia, pszenica 7:60 do 7:70 zł., żyto 5:40 do 5:60, jęczmień browarny 5:80 do 6—, jęczmień pastewny 12— do 5—, owies 5:60 do 6—, rzepak 4:50 do 12:50, groch 5— do 8—, wyka 4:50 do 4:75, nasienie lniane — do —, nasienie konopne — do —, bób — do —, bobik 4:50 do 4:75, hreczka 25— do —, konieczyna czerwona galic. 25— do 40—, szwedzka 45— do 60—, 40— do 50—, tymotka — do 5—, anyż — do —, kukurudza stara 5— do 5:25, nowa 5— do 5:25, chmiel stary — do —, chmiel nowy na termin — do —, spirytus gotowy — do —, na termin — do —, Waranty — do —.

Uspokojenie spokojne.

OSTATNIA POCZTA

Najj. Pan przyjął wczoraj na ogólnej audyencyi między innymi: JE. Namiestnika Galicyi Księcia Eustachego Sanguskiego, dalej, jak już wiadomo z wczorajszej depeszy prezydium Izby posłów: prezydenta dr. Ka-

threina i wiceprezydentów p. Dawida Abrahamowicza i dr. Kramarza, następnie szef sekcji dr. Henryka Halbana, podkomorznego hr. Chołoniewskiego, radców Dworu, profesorów dr. Benndorfa i dr. Bandę.

Fremdenblatt potwierdza wiadomość, że Najj. Panu towarzyszyć będzie w podróży do Petersburga Najd. Arcyksiąże Otto.

Najd. Arcyksiąże Otto przyjął we środę na audyencji między innymi: prezydium Izby panów, dalej hr. Hohenwartha, Prezydenta Rządu krajowego na Bukowinie hr. Goësa, hr. Chołoniewskiego.

Dzienniki wiedeńskie donoszą, że deputowani Jaworski, Czech, Sokołowski i książę Świeży udali się do Pana Ministra oświaty z prośbą o nadanie gimnazjum polskiemu w Gieszynie prawa publiczności. P. Minister hr. Gautsch prosił, aby zaczęto, dopóki nie nadejdzie orzeczenie szlaskiej Rady szkolnej krajowej. P. Minister dodał, iż orzeczenie to wypadnie pomyślnie.

Berliński półurzędowy *Militär Wochenblatt*, namiętnie uderza na parlament niemiecki za okrojenie kredytów na marynarkę wojenną. Niemcy — powiada — jeszcze nie doszły do tej dojrzałości politycznej co inne narody; u nich idzie o stronnictwo przed ojczyzną. Opozycja odrzuca żądania tylko dla tego, że od rządu pochodzą. Posłowie przenoszą swój mandat nad dobro ojczyzny z obawy, że w razie popierania nowych projektów, groziłaby im przy nowych wyborach utrata mandatu.

Głównodowodzący wojskiem okręgu wojennego warszawskiego, generał ks. Imeretynski, wybrał na swojego pomocnika dowódcę 18 korpusu generał-porucznika Razgildiejewa, który teraz właśnie ukończył pracę swoją, jako prezes komisji dla reformy ustawy wojskowej. Generał ten, wychowaniec pułku szlacheckiego, odbył karierę służbową w armii i za odznaczenia w czasie ostatniej kampanii tureckiej otrzymał między innymi order św. Jerzego IV kl.

Dzienniki petersburskie donoszą, iż udzielono pozwolenie na wydawanie bezpłatnych paszportów robotnikom rolnym, udającym się zagranicę Prus.

W guberniach wewnętrznych ważną rolę cywilizacyjną odgrywają t. zw. „odczyty ludowe”; oż ministerstwo spraw wewnętrznych wyjaśniło, że odczyty takie mogą wygłaszać tylko duchowni prawosławni i nauczyciele szkół rządowych.

Z Konstantynopola potwierdzają dzisiaj wiadomość dzienników londyńskich, wedle której turecka rada ministrów zgodziła się w zasadzie na wycofanie wojska z Krety z tem zastrzeżeniem, że mocarstwa poręczą odwołanie wojska greckiego i pacyfikację wyspy.

Daily Chronicle dowiadyuje się, że wzorem dla organizacji Krety ma być konstytucja wschodniej Rumelii. Księciem ma zostać członek rodziny panującej jednego z drugorzędnych państw europejskich. Skoro Grecja przyrzeknie odwołanie swych wojsk, mocarstwa zajmą się natychmiast wycofaniem żołnigi tureckiej.

Do *Vossische Ztg.* donoszą z Londynu, że król duński oświadczył gotowość objęcia obowiązku sędziego polubownego w sprawie tureckiej. Także Anglia miała przedłożyć nowe projekty, mające ułatwić Grecji wycofanie się z obecnej sytuacji. W kołach urzędowych berlińskich jednak uważają projekt sędziego polubownego za niemożliwy do przyjęcia.

Agencja bałkańska stwierdza, iż wbrew alarmującym pogłoskom, rząd bułgarski i pranie zachowują się spokojnie i są zdecydowane nie zmieniać pokojowego stanowiska względem swoich sąsiadów.

Politische Correspondenz donosi z Konstantynopola, iż w małozmieszanych wilajetach na armeńsko-schizmatycznych rodzin przeszło do katolicyzmu, doświadczenia bowiem z ostatnich dwóch lat pouczyły, że mahometanie mordują i łupią oszczędzali wogóle Armeńczyków-katolików. I tak w Malattia przyjęło 450 Armeńczyków a w Belen pod Aleksandretą 90 rodzin armeńskich wiarę katolicką.

Włoska Izba posłów wybrała wczoraj dep. Mussi czwartym wiceprezydentem. Zarządzie, gdy obejmował przewodnictwo, przyjął żywymi oklaskami. Izba uchwaliła odrzucić do dzisiaj rozprawy nad interpelacją, tyczącą się kwestyi wschodniej.

We francuskiej Izbie dep. socjalistyczna partya postawiła przez posta Sembata następujący wniosek: Należy utworzyć międzynarodowy trybunał sądowy, wybierany za pomocą powszechnego głosowania, złożony z 270 członków. Trybunał ten powinien mieć moc jurysdykcyjną i śledzić w wypadkach przestępstw, popełnianych przez deputowanych lub senatorów przeciw majątkowi państwa — dalej w przestępstwach, popełnianych przez funkcjonariuszów urzędów publicznych w zakresie ich służby, oraz w niektórych innych wypadkach, jak n. p. lichwa i szantaż. Trybunał ten powinien mieć także władzę nadzoru nad wszystkimi wielkimi majątkami i ich źródłem w ogóle, oraz moc przysięgi ewentualnych aresztowań.

W prasie francuskiej toczy się ciągle dyskusja nad podróżą prezydenta Faure'a do Rosyi. Z Petersburga donoszą, że z tamtąd nie wyjdzie oficjalne zaproszenie, dopóki agitacja pod tym względem nie wyjaśni się zupełnie we Francji.

Londyński *Standard* otrzymuje pod datą 10 marca z Rio Janeiro szczegóły powstania, dowodzonego przez fanatyka Antonia Conselheiro, w stanie Bahia, i donosi o zupełnym rozbiciu wojsk rządowych, wysłanych dla stłumienia buntu. Conselheiro zajął silną bardzo pozycję w górach, zdala od załóg wojskowych; armia, idąc na niego, musi przechodzić przez bezwodne pnyście. Szeregi Antonia zwiększają się ustawicznie. Jest on jakoby cudotwórcą — uzdrawiającym chorych; otacza go kult podkomendnych. Entuzjazm posuwają oni do tego stopnia, że jako najskuteczniejsze lekarstwo, piją wodę, w której się kąpał. Obiecuje swym ludziom, że jeśli w boju legną, po trzech miesiącach zostaną wskrzeszeni. Conselheiro ma poparcie monarchistów. Celem jego obecnie jest odciągnąć wojska od Rio i Bahia i pozostawić te miasta bezbronnymi. Dotychczas rząd republiki brazylijskiej nie mógł powziąć dokładnej wiadomości o liczbie powstańców. Przed dwoma miesiącami wysłano przeciwko nim oddział z 500 ludzi; gdy został rozbity, przedsięwzięto energiczniejsze środki. Wyprawiono do Bahia 1500 regularnego wojska z artylerią pod dowództwem generała Moreria Cezara. Pierwsze spotkanie z powstańcami nastąpiło 3 marca. Sądono, iż liczą oni 2000 ludzi; okazało się, że mają cztery razy tyle. Wojska republikańskie — napadnięte w dolinie, otoczonej górami, po za któremi powstańcy byli ukryci — poniosły okropną porażkę; utracili 600 ludzi i wszystkie armaty i amunicję. Generał Moreria został zabity. Nowy oddział wojska, liczący 7000 ludzi, został wyprawiony z Pernambuco i Rio do warownego obozu Conselheira w Canudos.

Jak donoszą z Manilli, wojska hiszpańskie zajęły na Filipinach San Francisco i Malabu, gdzie się obwarowała prawie cała reszta powstańców, którzy poniosłszy ogromne straty, po zaciętej walce uciekli.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Rada państwa.

Wiedeń, 9 kwietnia. Na wczorajszym posiedzeniu Izby deputowanych w dalszym ciągu dyskusji nad nagłym wnioskiem dep. Daszyńskiego w sprawie wyborów galicyjskich, wniósł deput. Strąnsky, aby zbadanie ryków nadużyć wyborczych w Galicji przekazaniem zostało komisji legitymacyjnej z poleceniem, aby przy weryfikacji poszczególnych wyborów wszechstronnie uwzględniła przytoczone w ciągu dyskusji fakty. W obec przedwczorajszego oświadczenia P. Prezydenta Ministrów, iż Rząd dołoży wszelkich starań, aby sprawa nadużyć wyborczych została wyjaśniona, nie potrzeba obierać innej drogi, lecz należy tylko przekazać wnioski komisji legitymacyjnej.

Dep. Daszyński, polemizując z wywodami P. Prezydenta Ministrów i deputowanego Strąnskiego, krytykuje stosunki galicyjskie i oświadcza się przeciw przekazaniu wniosków komisji legitymacyjnej. Mowca żąda, aby wybrano parlamentarną komisję śledczą, któraby miała prawo przesłuchiwać świadków.

Po przemówieniu dep. Daszyńskiego zabrał głos dep. Eugeniusz Abrahamowicz, który wykazywał, że materialny niedostatek rolnictwa istnieje w całym Państwie. Stronnictwo, które mowca reprezentuje, uczyniło dla kraju co tylko było możliwe. Mowca wylicza rozmaite ulepszenia w ostatnich czasach w Galicji. Winy krwawych zająć przy wyborach nie ponosi szlachta, lecz socjalni demokraci. Mowca uprasza Izbę o odrzucenie wniosku nagłosci dep. Daszyńskiego.

Izba uchwala zamknąć dyskusję. Deput. Taniaczewicz, jako mowca generalny za wnioskiem, oświadcza, że także Rusini gotowi są do wszelkich ofiar w inte-

resie Austrii, ponieważ pod jej panowaniem wyzwoleni zostali z ciężkiej niewoli (*Knechtschaft*). Naród ruski nie walczy przeciw stronnictwom lub osobom, lecz przeciw systemowi. Wspólne postępowanie obu narodowości w Galicji możliwe jest tylko na podstawie chrześcijańskiej sprawiedliwości i wolności.

Mowca generalny przeciw wnioskowi dep. Daszyńskiego, dep. Milewski utrzymuje, że terroryzmem wywołane niebezpieczeństwa dla pokojowego i cywilizacyjnego postępu Galicji są dziś już bardzo wielkie. Polemizując z dep. Daszyńskim, opisuje mowca zajęcia przy wyborze dep. Daszyńskiego i Szajera. Czyniono podczas tych wyborów włóścianom najnieprawdopodobniejsze obietnice, jak n. p. zniesienie obowiązku służby wojskowej, zniesienie podatków, rozdanie dóbr ziemskich i t. d. pod warunkiem, jeżeli tylko żaden zwolennik Koła polskiego do parlamentu wybrany nie będzie. Tego rodzaju wyzyskiwanie ludu jest lichwą moralną. Polityczne wyzyskiwanie ludu stanowczo potępić należy. (Wielkie brawa i oklaski z ław polskich. Dep. Daszyński woła: frazesy, czeże frazesy!)

Dep. Milewski czyni uwagę, że wzniecaniem „hec” politycznych żaden naród podnieść się nie może. (Brawa z ław polskich) — parlament przeto musi podjąć pozytywną pracę, skierowaną ku podniesieniu stanu włóściańskiego. Pierwszym obowiązkiem parlamentu jest reforma ustawodawstwa rolniczego. Mowca polemizuje następnie z wywodami dep. Daszyńskiego co do stosunków rolniczych w kraju (w Galicji). Mowca przedstawia dalej szczegółowo panujące w ogóle przesilenie rolnicze, nie tylko w Galicji, ale także we wszystkich innych krajach, a za przesilenie to stronnictwa mowcy odpowiedziałem czynić nie można. P. Daszyński mówiąc o politycznym stanowisku Polaków używał wyrażen takich, jakie można znaleźć w raportach pruskich i rosyjskich agentów prowokacyjnych. Tem samem stracił p. Daszyński prawo nazywania się Polakiem.

Mowca oświadcza, że Koło polskie będzie głosowało przeciw wnioskowi dep. Daszyńskiego, a za wnioskiem dep. Strąnskiego. Skoro dep. Daszyński nie ma zaufania do komisji legitymacyjnej (dla sprawdzenia wyborów) niema go pewno też i dla żadnej innej komisji. (*Zywe oklaski z ław polskich*).

Po szeregu sprostowań faktycznych uchwaliła Izba głosować naprzód nad wnioskiem dep. Strąnskiego, jako odraczącym.

Po tej uchwale odezwały się z lewicy protesta i wołania: „Nie bierzemy udziału w głosowaniu”. Późem niemiecko-postępowi, i ludowcy niemieccy opuszczają salę.

Izba uchwala następnie ogromną większość wniosku Strąnskiego, wskutek czego głosowanie nad wnioskiem dep. Daszyńskiego odpadło.

Następne posiedzenie dzisiaj.

Dep. Gniewosz wnosi interpelację do P. Ministra kolei żelaznych w sprawie rozkładu jazdy i taryf na liniach kolejowych Lwów-Rawa, Rawa-Belzec i Jarosław-Sokal.

Dep. Kozakiewicz wnosi interpelację do całego Rządu w sprawie aresztowania pewnego austriackiego poddanego przez władze rosyjskie.

Wiedeń, 9 kwietnia. Na porządku dziennym dzisiejszego posiedzenia znajdowały się nagłe wnioski w sprawie rozporządzeń językowych w Czechach. Prezydent Izby zarządził równocześnie obrady nad wszystkimi trzema nagłymi wnioskami, mianowicie Wolfa z frakcji Schönerera, Funkego z frakcji niemiecko-postępowej i Steinwendera ze stronnictwa niemiecko-ludowego.

Dep. Wolf oświadcza, że rozporządzenie językowe wywołało wielkie wzburzenie wśród Niemców czeskich, którzy uważają rozporządzenie jako policzek sobie wymierzony. Tego rodzaju rozporządzenia naruszają prawa Niemców i całe ustawodawstwo. W obec utworzonej większości, która wszystko przegłosuje co się jej niepodobna, stronnictwo mowcy mniema, że wniosek o postawienie gabinetu w stan oskarżenia nie ma najmniejszych widoków. Mowca uderza gwałtownie na Koło polskie i oświadcza, że niechęć Niemców nie zwraca się bynajmniej przeciw Czechom, którzy tak samo jak Niemcy sromotnie są wyzyskiwani, zwłaszcza przez żydów. (Huczne oklaski z ław niemieckich narodowców.)

Wiedeń, 9 kwietnia. Koło polskie ogłosiło komunikat, tej treści: Koło polskie wyraża P. Prezydentowi Ministrów hr. Badeniemu gorące uznanie za świadectwo, jakie oddał prawdzie, występując w obronie porządku społecznego podczas rozprawy nad wyborami w Galicji.

Zarazem Koło polskie zapewnia P. Prezydenta Ministrów o dalszem niezmiennym zaufaniu do jego osoby i jego polityki.

Wiedeń, 9 kwietnia. (*Tel. pryw.*) *Fremdenblatt* pisze: Pomimo wczorajszych napadów na Koło polskie i na wybory w Galicji, pozostała Izba posłów pod wrażeniem przedwczorajszej mowy P. Prezydenta Ministrów hr. Badenięgo. Ogólnie panowało przekonanie, że Rząd da parlamentowi wszystkie potrzebne wyjaśnienia w tej sprawie, jak ró-

wnież, że byłoby nadzwyczaj niebezpiecznem podkopywać jeszcze więcej szacunek dla władz Galicji i popierać agitację i tak rozszerzoną. Byłoby już czas, ażeby dano spokój Galicji i ażeby komisja legitymacyjna rozpoczęła swe prace.

Berlin, 9 kwietnia. *Vossische Ztg.* donosi z Kanei: Austro-węgierska torpedowa kanonierka „Satelita”, była we środę ostrzeliwana w zatoce Kure przez żywy ogień powstańców. „Satelita” odpowiedział na strzały ogniem ze swojej strony. Jak się zdaje, ogień jego był nader skuteczny.

Cetynia, 9 kwietnia. Ze Skutari w Albanii donoszą, że w okolicy miasta gromadzą się muzułmanie i pragną wejść napowrót do miasta. Bazar otwarto na nowo.

Toulon, 9 kwietnia. Okręta „Dagne” i „Bombe” odeszły dzisiaj na Kretę.

Paryż, 9 kwietnia. Izba deputowanych obradowała wczoraj w dalszym ciągu nad projektem ustawy o ustanowieniu naczelnej komendy armii. W toku rozprawy oświadczył minister wojny, że nie można w istniejącym stanie rzeczy przedsięwziąć zmian zbyt radykalnych. Dzisiejsza organizacja armii, zapewnia minister, jest na wypadek wojny znakomitą, „potrzeba tylko i żądamy jej uzupełnienia”.

Ateny, 9 kwietnia. Według depeszy prywatnej, Turcy w Kandy podpalili sklepy chrześcijańskie.

Ateny, 9 kwietnia. Turcy podpalili wielki gmach Papadaki w Kandy; marynarzom włoskim powiedko się uratować katedrę; szkody znaczne.

Profesor Galvani, mianowany szefem ambulansu greckiego „Czerwonego Krzyża”, udał się do Volo. — Ochotnicy greccy przybywają nieustannie dalej.

Kanea, 9 kwietnia. Admiraliowie mocarstw europejskich mieli wezwać konsulów, ażeby weszli z powstańcami w głębi kraju, w rokowania. Konsulowie są zapytywani, że rokowania te pozostaną bez skutku, skoro nie będzie można zawiadomić powstańców o odwołaniu wojsk tureckich z Krety i o szczegółach autonomii, jaka ma być Krecie przyznana.

Nowy rosyjski batalion i bateria artylerii przybyły do zatoki Suda.

Londyn, 9 kwietnia. W Izbie gmin oświadczył podsekretarz stanu Curzon, że rząd nie wie nic o formalnych przedłożeniach Francji co do mającego rychło nastąpić odwołania wojsk tureckich z Krety. Francja zasięgała pod tym względem opinii innych mocarstw. W tej chwili niepodobna orzec, kiedy wojska tureckie opuszczą Kretę. Kilka mocarstw objawiło zdanie, że przedewszystkiem powinny wyspę opuścić wojska greckie. Zdaje się zatem, że w sprawie całej zrobienie pierwszego kroku należy pozostawić Grecji.

Konstantynopol, 9 kwietnia. Przedwczoraj i wczoraj odeszły dwa pociągi z końmi z Muratli do Karaferia (w Macedonii, w okręgu Saloniki). Dzisiaj rozpocznie się ekspedycja siódmej dywizji redyfu do Kara-hissar. Mówią, że i szósta dywizja redyfu, którą obecnie zmobilizowano w celu wywieżenia w używaniu karabinów Mausera, będzie wysłana na granicę grecką.

Grecka siła zbrojna na granicy Epiru i Tessalii wynosi 44.000 ludzi pieszych, 1000 konnicy, 114 dział.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 9go kwietnia 1897, godzina 10 minut 45. Akcje kredytowe 350-25, Akcje kolei państwowej 341-25, Akcje tytoniowe —, Anglo-austriackie —, Unionbank —, Południowej 78—, Renta państwowa —, Akcje banku dla krajów koronnych 227-50, 4-prc. listy zastawne banku krajowego 97-50, 4-prc. pożyczka krajowa z r. 1893 97-60, Napoleondor —, Rubel papierowy —, 4-prc. węgierska renta złota —, za 100 marek 58-65—. Uspokojenie silne.

Wiedeń, 9go kwietnia 1897, godzina 2 minut 10. Alpejskie Towarzystwo górnicze 81-30, Węgierskie akcje kredytowe 387-50, Akcje anglo-austriackie 151-75, Akcje banku Union 281-50, Akcje kolei południowej 77-75, Losy tureckie 44-90, Akcje kolei państwowej 341-50, Akcje kolei Lwowsko-Czer-niowieckiej 288-50, 4-procentowe galic. obligacje propinacyjne z 1889 r. 97-40, Akcje tytoniowe 132—, węgierskie obligacje indemnizacyjne 97-60, Akcje kolei Ebental 263—, Akcje banku dla krajów koronnych 228—, 4-procentowa węgierska renta złota 121-90, Akcje banku związkowego 248-50, Rubel papierowy 1-27—, Węgierska renta papierowa 99-35, Kredyty ziemski 440—, Kredyty 351—, Rimamurania 232-50. Uspokojenie silne.

Odpowiedzialny redaktor Adam Kreczowiecki.

Licytacje.

L. 7703 (2757 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Łańcucie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności kasy zaliczkowej i Oszczędności w Łańcucie w kwocie 630 zł. 27 ct odbędzie się w tut. Sądzie dnia 29 kwietnia 1897 i dnia 4 czerwca 1897 każdym razem o godz. 10 rano egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytację realności lwh. 468 ks. gr. gm. kat. Łańcut objętej Walentego Fleszara i nieobjętej masy spadkowej ś. p. Magdaleny Fleszar własnej.

Cena szacunkowa a zarazem wywołania 674 zł.

Wadyum 63 zł.

Blizsze warunki licytacyjne, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania można przejrzeć w registraturze tut. Sądu.

C. k. Sąd powiatowy.
Łańcut, 10 marca 1897.

L. 8933 (2762 2-3)

W c. k. Sądzie powiatowym w Żurawnie odbędzie się w dwóch terminach a to dnia 4 maja 1897 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 8 czerwca 1897 i poniżej takowej licytacja połowy realności pod l. kons. 245 w Żurawnie położonej wyk. hip. 328 tejże gminy objętej na rzecz Wysokiego Skarbu Państwa o zapłaceniu grzywny 50 zł.

Cena wywołania 1250 zł. w. a.

Wadyum 125 zł. w. a.

Resztę warunków przejrzeć można w tus. registraturze.

Dla niewiadomych z miejsca pobytu wierzycieli ustanowionym jest kurator pan adw. dr. Polturak w Żurawnie.

C. k. Sąd powiatowy.

Żurawno, dnia 23 grudnia 1896.

L. 6090 (2755 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Dubiecku ogłasza, że w tymże przeprowadzoną zostanie w dwóch terminach t. j. dnia 12 maja 1897 i dnia 15 czerwca 1897 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna publiczna sprzedaż realności wyk. hip. 1. 34 gm. Ręczpół objętej dłużnika Pawła Srogiego własnej celem zaspokojenia wierzytelności Herscha Grometa w kwocie 21 zł. 1 ct. a. w. z pn.

Cena wywołania 557 zł. w. a.

Wadyum 56 zł. w. a.

Resztę warunków sprzedaży, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania tej realności można przejrzeć w tus. registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych jest p. Włodzimierz Witoszyński c. k. notaryusz w Dubiecku.

Dubiecko, dnia 29 listopada 1896.

L. 3406 (2761 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Radłowie zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 41 zł. 50 ct z pn odbędzie się na rzecz Lejsoza Holzera ze Szezerowy w tut. Sądzie powiatowym sprzedaż całej posiadłości lwh. 290, połowy realności lwh. 269 i 1/6 części posiadłości lwh. 289 ks. gr. gm. kat. Wola przemyskowska objętych dłużnika Jędrzeja Grajdury własnych w dwóch terminach mianowicie dnia 12 maja i 12 czerwca 1897 każdym razem o godz. 10 przedpołudniem.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony adw. dr. Emil Wolniewicz w Radłowie.

Wadyum wynosi co do lwh. 290 kwotę 33 zł., co do połowy realności lwh. 269 kwotę 12 zł., co do 1/6 części realności lwh. 289 w Woli przemyskiej kwotę 26 zł. 66 ct. w. a.

Radłów, 24 marca 1897.

L. 11047 (2124 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Chodorowie ogłasza, że celem zaspokojenia pretensji Abrahamy Brilla jako prawonabywey gal. łake. Banku hipotecznego we Lwowie w kwocie 588 zł. w. a. przeprowadzoną zostanie dnia 10 czerwca 1897 o godz. 10 przedpołudniem w Sądzie tutejszym przymusowa relicytacja realności dłużnika Cjsera Lernerera w Strzelkach now. wyk. hip. 1. 283 ks. gr. tejże gminy katastr. objęta.

Cena wywołania stanowi kwota 2000 zł. wal. austr.

Wadyum 100 zł.

Sprzedaż nastąpi na tym jednym terminie nawet niżej ceny wywołania jednak nie niżej sumy 666 zł.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w tus. registraturze.

Chodorów, 31 stycznia 1897.

L. 74706 (2180 2-3)

C. k. Sąd krajowy dla spraw cywilnych we Lwowie ogłasza, że realność lk. 1087 1/2 Nr. orj. 27 ul. Leona Sapiehy i Nr. orj. 2

ul. Śniadeckich we Lwowie położona lwh. 1054 I. objęta Markusa Józefa 2 im. Menkesa i Jeti Menkes własna na żądanie gal. Kasy Oszczędności we Lwowie celem zaspokojenia 3 zaległych rat po 429 zł. w. a. z pn. sprzedawać się będzie w dwóch terminach: na pierwszym przynajmniej za, na drugim też poniżej ceny szacunkowej oraz wywołania 31600 zł. w. a. jednak nie za mniej jak 10534 zł. w. a. a to dnia 4 czerwca 1897 i 15 lipca 1897 każdym razem o godzinie 11 rano w tus. sali rozpraw.

Wyciąg hipoteczny, akt opisanie przynależności realności lk. 1087 1/2 i szczegółowe warunki przeglądać można w tus. registraturze.

Kuratorem wierzycieli nieznanym z nazwiska, miejsca pobytu, z życia, względnie ich spadkobierców i prawonastępców, dla wierzycieli późniejszych lub którymby uchwały wcale nie lub wcześniej doręczone być nie mogły, ustanawiamy adw. dr. Maksa, zaś substytutem tegoż adw. dr. Margascha.

Lwów, 6 marca 1897.

L. 1454 (2475 2-3)

W tutejszym Sądzie odbędzie się dnia 10 maja 1897 i dnia 9 czerwca 1897 każdym razem o godz. 10 przedpołudniem publiczna przymusowa sprzedaż realności lwh. 197 ks. gr. gm. kat. Pruchnika wioś objętej dłużniczki Wiktorji Kot własnej na rzecz Banku krajowego dla Galicyi celem zaspokojenia pretensji w kwocie 854 koron 78 groszy z pn. z tem, iż takowa na pierwszym terminie licytacyjnym tylko powyżej lub za cenę szacunkową, na drugim terminie zaś i poniżej takowej, nie niżej jednak jednej trzeciej części ceny wywołania sprzedana zostanie.

Cena wywołania stanowi cena szacunkowa w kwocie 2000 koron.

Wadyum 200 koron.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli rzeczowych ustanowiono Stanisława Hołuba notaryusza w miejscu.

Wyciąg hipoteczny i protokół opisanie przynależności oraz bliższe warunki licytacyjne przejrzeć można w tutejszym Sądzie.

C. k. Sąd powiatowy.

Pruchnik, 22 lutego 1897.

L. 38009 (2573 2-3)

C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. podaje do wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności galic. Zakładu kredytowego ziemskiego w likwidacyi we Lwowie w sumie 600 zł. w. a. z należytosiami dodatkowymi dozwolona została sprzedaż egzekucyjna realności lwh. 147 ks. gr. gm. kat. Skrzyszów objętej Anteniego Głuszaka własnej.

Sprzedaż odbędzie się przez licytację publiczną w Sądzie tym w dwóch terminach dnia 11 maja 1897 i dnia 11 czerwca 1897 każdym razem o godzinie 10 przedpołudniem.

Cena wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa 1600 zł. przez egzekucyę popierający Zakład przy udzieleniu pożyczki przyjętą, poniżej której w terminie pierwszym realność sprzedana nie będzie.

W drugim terminie nastąpi sprzedaż za jakąkolwiek najwyżej ofiarowaną cenę.

Wadyum przy licytacji złożyć się mające wynosi 160 zł. w. a.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy przejrzeć można w Registraturze c. k. Sądu powiatowego miej. deleg.

Kuratorem niewiadomych z miejsca pobytu wierzycieli ustanowionym został adw. dr. Malawski z Tarnowa z substytucją adw. dr. Steca

Tarnów, 17 stycznia 1897.

L. 888 (2550 2-3)

W c. k. Sądzie powiatowym w Liszkach odbędzie się celem zaspokojenia wierzytelności Julii Rudnikowej w kwocie 131 zł. 15 1/2 ct. z pn. w dniu 10 maja 1897 i w dniu 14 czerwca 1897 zawsze o godzinie 10 rano przymusowa sprzedaż połowy realności lwh. 23 w Śmierdzący, Wincentego Karzeniaka własnej.

Cena wywołania wynosi 355 zł. w. a., wadyum 36 zł.

Warunki licytacyjne przejrzeć można w Registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest Wincenty Sobesto wójt ze Śmierdzący.

Liszki, 10 marca 1897.

K. 3963 (2618 2-3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że na prośbę Towarzystwa kredytowego ziemskiego dozwolona została w celu osiągnięcia kwoty 206 zł. 10 ct. i dwóch rat po 335 zł. 25 ct. w. a. z pn. egzekucyjna sprzedaż dóbr Helenówka dłużnika Aleksandra Dziedzickiego własnych wyk. hip. 1. 456 ks. gr. dla większych posiadłości objętych w dwóch na dzień 11 maja 1897 i 8 czerwca 1897 każdym razem o godzinie 10 przedpołudniem wyznaczonych terminach, że pomieniona realność na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej w kwocie 29925 zł., która służyć

będzie oraz za cenę wywołania, na drugim terminie zaś także poniżej takowej zostanie sprzedana, że każdy chce kupna mający obowiązany będzie kwotę 2993 zł. do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, że dla wszystkich tych, którymby uchwała licytacyjna doręczona być nie mogła, lub którzyby na rzeczoną realność później prawa rzeczowe nabyli, kurator w osobie adwokata dr. Haczewskiego z substytucją adw. dr. Krasnickiego został ustanowionym wreszcie, że wyciąg hipoteczny i protokół opisanie przynależności dóbr Helenówka, tudzież bliższe warunki licytacyjne, w tus. registraturze mogą być przejrzane.

Kołomyja, 13 marca 1897.

L. 12630 (2665 2-3)

Dnia 11 maja 1897 o godz. 10 rano odbędzie się w c. k. Sądzie powiatowym w Brzesku relicytacja realności lwh. 165 ks. gr. gm. Okocim objętej Maryanny Słupskiej i Jana Stachowicza własnej na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie celem zaspokojenia sumy 196 zł. z pn.

Cena wywołania 700 zł.

Wadyum 70 zł.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przeglądać można w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest ustanowiony adw. dr. Piotr Górski w Brzesku.

C. k. Sąd powiatowy.

Brzesko, dnia 22 lutego 1897.

L. 531 (2512 2-3)

Dnia 12 maja 1897 i 15 czerwca 1897 o godz. 10 rano odbędzie się w tut. Sądzie publiczna sprzedaż realności pod lk. 27 w Zawadzie uszew. lwh. 27 ks. gr. gm. Zawada uszewska objętej Macieja i Teresy Baństów własnej na rzecz c. k. uprzyw. Galic. Zakładu kredyt. włośc. w likwidacyi we Lwowie celem zaspokojenia 18 rat po 18 zł. z pn.

Cena wywołania 520 zł.

Wadyum 52 zł.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przeglądać można w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest ustanowiony adw. dr. Górski w Brzesku.

C. k. Sąd powiatowy.

Brzesko, 27 lutego 1897

L. 23242 (2637 2-3)

Kałuński c. k. Sąd powiatowy ogłasza, że celem zaspokojenia sumy 20 zł. 50 ct. z pn. odbędzie się na rzecz Feigi Jäckel w tut. Sądzie sprzedaż posiadłości whl. 137 gminy Kamień objętej dłużnika Dmytra Lulczaka własnej w dniu 10 maja 1897 i 10 czerwca 1897 każdym razem o godzinie 10 rano.

Wadyum wynosi 54 zł.

Wyciąg hipoteczny, akt ocenienia i resztę warunków można przejrzeć w registraturze sądowej

Kuratorem wierzycieli ustanowiony adw. dr. Bernard Wittlin z Kałusza.

Kałusz, 21 lutego 1897.

L. 1074 (2066 2-3)

Na zaspokojenie sumy 15 zł. 59 ct. z pn. odbędzie się w Sądzie tutejszym przymusowa sprzedaż realności wyk. hip. 454, 697 objętej w Geryni położonej Stefana Karbomskiego i Józefa Stasiewicz Hoszowskiego własnej na rzecz Abrahamy Rothkircha w dniach 12 maja 1897 i 23 czerwca 1897 każdym razem o godz. 10 przedpołudniem.

Cena wywołania 1412 zł. 88 ct. Zakład wynosi 10% ceny wywołania.

Kuratorem nieznanym wierzycieli mianowano adw. dr. Kleinbarga w Bolechowie.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tus. registraturze przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy.

Bolechów, dnia 24 lutego 1897.

L. 6182 (2704 2-3)

Dnia 12 maja i dnia 16 czerwca 1897 każdym razem o godzinie 10 przedpołudniem odbędzie się w tut. Sądzie publiczna przymusowa licytacja realności w Konuszy położonej według wykazu hip. 1. 44 Iwana Studnickiego własnej celem zaspokojenia wierzytelności Feiwa Latke w kwocie 21 zł.

Cena wywołania 1200 zł.

Wadyum 120 zł.

Na pierwszym terminie realność ta sprzedana zostanie tylko za cenę wywołania lub wyżej, na drugim zaś terminie także niżej ceny wywołania.

Kuratorem niewiadomych lub nie należycie uwiadomionych hipotecznych wierzycieli ustanowiono Ignacego Kriegseisena.

C. k. Sąd powiatowy.

Niżankowice, 30 listopada 1896.

L. 1045 (2730 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Dąbrowie ogłasza, iż dnia 12 maja 1897 i dnia 14 czerwca 1897

o godz. 10 rano odbędzie się w c. k. Sądzie powiatowym w Dąbrowie publiczna sprzedaż realności lwh. 48 ks. gr. gm. Lubasz objętej Ludwika Kubat, Józefa Pyska i Maryanny Pyska własnej na rzecz Kasy Oszczędności w Tarnowie celem zaspokojenia sumy 224 zł. 21 ct. w. a. z pn.

Cena wywołania 1849 zł. 22 ct., wadyum 185 zł.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych dr. Datka adwokat w Dąbrowie.

Dąbrowa, dnia 24 lutego 1897.

L. 10999 (2028 2-3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza, że na prośbę Leopolda Hoffenreicha celem zaspokojenia pretensji wekslowej 154 zł. 68 ct. w. a. z pn. odbędzie się w dniach 13 maja 1897 i dnia 10 czerwca 1897 każdym razem o godzinie 10 przedpołudniem w sali rozpraw sądu tutejszego publiczna przymusowa sprzedaż sumy 3000 zł. w. a. na realności lk. 1234 1/2 wyk. hip. 1. 1304 dz. II. m. Lwowa objętej, wedle karty C. poz. 31 na rzecz dłużniczki solidarnej Seldy Glassgall ciężającej, a to na pierwszym terminie tylko za cenę wywołania równającą się wartości nominalnej, albo wyżej takowej, na drugim zaś za jakąkolwiekby cenę.

Wadyum wynosi 300 zł. w. a.

Szczegółowy wyciąg hipoteczny sumy sprzedać się mającej i warunki licytacyjne w tus. Registraturze przejrzane lub odpisane być mogą.

Dla wierzycieli hipotecznych, którzyby po dniu sporządzenia wyciągu hipotecznego tj. po dniu 9 stycznia 1897 na sprzedaż się mającej sumie prawo zastawu uzyskali, tudzież dla tych, którymby uchwała licytacyjna, albo krótko mówiąc uchwała późniejsza w niniejszej sprawie wydać się mająca, wcale nie, albo nie dość wcześniej została doręczona, ustanowiony został kuratorem adw. dr. Józef Czeszer ze substytucją adw. dr. Jakóba Rabego.

Lwów, dnia 6 marca 1897.

L. 23063 (2469 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Kałuszu ogłasza, że celem zaspokojenia sumy 72 zł. z pn. odbędzie się na rzecz Kałuskiego Towarzystwa zaliczkowego w tut. Sądzie sprzedaż posiadłości whl. 852 i 638 gm. Nowica obj. dłużników Michała Petrów Dmytrowego i Stefana Matijów własnych w dniu 13 maja 1897 i 28 czerwca 1897 każdym razem o godz. 10 rano.

Wadyum wynosi 51 zł. i 25 zł. 50 ct.

Wyciągi hipoteczne, akt ocenienia i resztę warunków, można przejrzeć w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli, ustanowiony adw. dr. Wittlin z Kałusza.

Kałusz, 15 lutego 1897.

L. 5690 (2702 2-3)

Gwoździecki Sąd powiatowy przedsięwzięcie w dniach 13 maja i 10 czerwca 1897 każdym razem o 10 godzinie przedpoł. w zabudowaniu sądom przymusową licytację realności lwh. 173 i 11 ks. gr. gm. Rohynia na rzecz bukowińskiego zakładu kredytowego ziemskiego pto 277 zł. 84 ct. z pn.

Cena wywołania dla każdej realności z osobna 500 zł., zakład po 50 zł.

Akta i bliższe warunki w Sądzie do przezwiania, kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. dr. Allerhand w Kołomyi.

Gwoździec, 30 grudnia 1896.

L. 10009 (2043 2-3)

C. k. Sąd powiatowy w Kosowie zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Herscha i Chanę Schusterów, że w sprawie egzekucyjnej Leisora Heschel przeciw nim o 200 zł., kuratorem dla nich c. k. notaryusz Łuspiński z Kosowa ustanowiony został i że temuz kuratorowi uchwały egzekucyjne doręczono.

Jest tedy rzeczą egzekutów, kuratorowi wszelkich informacji udzielić, lub innego pełnomocnika sobie ustanowić, gdyż inaczej skutki sami sobie przypiszą.

Kosów, 27 października 1896.

W tut. Sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniu 14 maja 1897 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 11 czerwca 1897 nawet niżej takowej licytacja realności według wyk. hip. 450 ks. gr. gminy kat. Kosów Herscha Schustera i Chanę z Steinerów Schuster własnej na rzecz Leisora Heschla pto 200 zł. w. a. z pn.

Cena wywołania 500 zł., wadyum 50 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny, wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznanym z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych, ustanowiono kuratorem adw. dr. Korpińskiego w Kosowie.

Kosów, 27 października 1896.

L. 579 (2738 3—3)
W c. k. Sądzie powiatowym w Skawinie odbędzie się celem zaspokojenia reszty wierzytelności Powiatowej Kasy pożyczkowej w Wieliczce w kwocie 40 zł. a. w. z pn. dnia 28 kwietnia 1897 i 2 czerwca 1897 każdym razem o godzinie 9 rano przymusową sprzedaż realności objętej lwh. 48 gm. Lusina dotąd na imię s. p. Stanisława Jodłowskiego zapisanej.

Cenę wywołania wynosi 168 zł.

Wadyum 17 zł.

Warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli mianowany adw. Dzikowski w Skawinie.

Skawina, 3 października 1896.

L. 1697 (2739 3—3)
W c. k. Sądzie powiatowym w Skawinie odbędzie się, celem zaspokojenia wierzytelności Walentego Stanisława i Michała Jaskułów w kwocie 84 zł. 67 ct. a. w. z pn. dnia 28 kwietnia 1897 i 2 czerwca 1897 każdym razem o godzinie 9 rano przymusową sprzedaż realności objętej lwh. 216 gm. Radziszów Macieja Łaty własnością będącej.

Cenę wywołania wynosi 25 zł.

Wadyum 5 zł.

Warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli mianowany adw. Dzikowski w Skawinie.

Skawina, 27 listopada 1896.

L. 343 (2740 3—3)
W c. k. Sądzie powiatowym w Skawinie odbędzie się celem zaspokojenia wierzytelności powiatowej kasy pożyczkowej w Wieliczce w kwocie 44 zł. a. w. z pn. dnia 28 kwietnia 1897 i 1 czerwca 1897 każdym razem o godzinie 9 rano przymusową sprzedaż realności lwh. 67 gm. Buków objętej dłużnika Piotra Przybyły własnej.

Cenę wywołania wynosi 230 zł.

Wadyum 23 zł.

Warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli mianowany adw. Dzikowski w Skawinie.

Skawina, 27 listopada 1896.

L. 3763 (2736 3—3)
W c. k. Sądzie powiatowym w Skawinie odbędzie się celem zaspokojenia wierzytelności Stowarzyszenia pożyczkowego i Oszczędności „Wzajemna pomoc” w Podgórzu w kwocie 65 zł. a. w. z pn. dnia 5 maja 1897 i 9 czerwca 1897 każdym razem o godzinie 9 rano przymusową sprzedaż a) realności lwh. 18, b) 169, c) 177 gm. Swoszowice Jakóba Wiatraka, d) realności lwh. 135 gm. Swoszowice objętej Maryanny i Wojciecha Wiatraków, e) realności lwh. 268 gm. Swoszowice objętej Jana Kościelniaka, f) połowy realności lwh. 43 gm. Swoszowice objętej Anny Durakowej własnych.

Cenę wywołania wynosi co do realności lwh. 18 895 zł. 53 ct., lwh. 169 55 zł., lwh. 177 4 zł., lwh. 135 510 zł., lwh. 268 9 zł. 47 ct., lwh. 43 156 zł.

Wadyum 10% ceny wywołania.

Warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli mianowany adw. Dzikowski w Skawinie.

Skawina, 8 listopada 1896.

L. 4092 (2737 3—3)
W c. k. Sądzie powiatowym w Skawinie odbędzie się celem zaspokojenia wierzytelności Stowarzyszenia pożyczkowego i oszczędności „Wzajemna Pomoc” w Podgórzu w kwocie 50 zł. wa. z pn. dnia 5 maja 1897 i 9 czerwca 1897 każdym razem o godzinie 9 rano przymusową sprzedaż a) realności lwh. 95 gm. Buków Maryanny Zięba i b) realności lwh. 49 gm. Buków Sebastjana Górniświecza własnych.

Cenę wywołania wynosi: co do realności ad a) 100 zł., wadyum 10 zł., zaś co do realności ad b) 800 zł., wadyum 80 zł.

Warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli mianowany adwokat Dzikowski w Skawinie.

Skawina, 18 lipca 1896.

L. 11061 (2742 3—3)
Tarnobrzski Sąd powiatowy ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności Konstantego Rogalskiego w kwocie 50 zł. wa. z pn. odbędzie się dnia 6 maja 1897 i dnia 10 czerwca 1897 publiczna licytacja 3/4 części realności lwh. 233 ks. gr. gm. Jadachy do Agnieszki Kacak i Maryanny Panek należące.

Cenę wywołania 705 zł.

Wadyum 70 zł. 50 ct.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli adwokat Reichmann.

Resztę warunków przejrzeć można w sądzie.

Tarnobrzeg, 20 grudnia 1897.

L. 1685 (2064 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Białej podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzy-

telności w kwocie 2000 zł. z pn. odbędzie się dnia 13 maja i dnia 18 czerwca 1897 każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż przez licytację realności pod l. 13 i 95, 1/4 części realności lwh. 335, 1/9 części realności lwh. 336, 1/8 części realności lwh. 337, 1/5 części realności lwh. 277 i 1/7 części realności lwh. 281 w Wilkowicach położonych Rozalii z Szporków 10 Dutkowej 20 Dobijowej własnych.

Cena wywołania 10835 zł. Wadyum 1084 zł.

Resztę warunków licytacji i akt oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Biała, dnia 18 lutego 1897.

L. 551 (2369 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Grzymałowie zawiadamia, że w tymże sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż 2/5 części realności w Grzymałowie położonej wedle wykazu hipotecznego l. 9 tejże gminy dłużnika Meehla Nüss-nbauma własnej, na zaspokojenie pretensji Goldy Samet w kwocie 1000 zł. dnia 13 maja i dnia 9 czerwca 1897 każdym razem o godzinie 10 rano, a to na pierwszym terminie tylko za, lub wyżej ceny szacunkowej, na drugim zaś i poniżej takowej.

Poreczne wynosi 128 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tutejszej registraturze przejrzeć.

Wreszcie ustanawia Sąd dla wierzycieli, którymby uchwała licytacyjna przed terminem z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła, lub którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego, to jest po dniu 20 stycznia 1897 do tabuli weszli, kuratorem pana Nachmana Feldmana z Grzymałowa.

C. k. Sąd powiatowy.

Grzymałów, 8 lutego 1897.

L. 7443 (2788 1—3)
W celu zaspokojenia pretensji c. k. Prokuratora skarbu w kwocie 30 zł. a. w. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym dnia 28 kwietnia i dnia 28 maja 1897 zawsze o godzinie 10 rano przymusowy publiczny przetarg realności w Sokółkowie położonej według whl. 395 ks. gr. gm. kat. Sokółka dłużnika Suzla Kandla własnej.

Poreczne wynosi 10% ceny wywołania to jest kwotę 10 zł. 50 ct.

Blizsze warunki, akt ocenienia, wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tusądowym archiwum.

C. k. Sąd powiatowy.

Olesko, 30 grudnia 1896.

L. 20092 (2775 1—3)
C. k. Sąd powiatowy miej. del. w Złoczowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 119 zł. w. a. z pn. przymusową sprzedaż połowy ciała hip. l. wyk. 31 i całego ciała hip. l. wyk. 32 Iwana Boruch Krzywego, całego ciała hip. l. wyk. 24 Oleny Boruch i całego ciała hip. l. wyk. 192 Pańka Huk Ostapyczyn własnych ks. gr. gm. Olszanica objętych w tutejszym Sądzie w drodze publicznego przetargu na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Glinianach w dniu 7 maja 1897 i w dniu 8 czerwca 1897 każdym razem o godzinie 10 przed południem z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszym za cenę wywołania a to dla połowy ciała hip. l. wyk. 31 suma 20 zł., dla całego ciała hip. l. wyk. 32 suma 625 zł., l. wyk. 24 suma 65 zł., l. wyk. 192 suma 40 zł. w. a. lub wyżej tejże, zaś na drugim także niżj ceny wywołania sprzedane zostaną.

Poreczne 10% ceny ocenienia.

Resztę warunków tudzież wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Kuratorem wierzycieli hipotecznych adw. dr. Wittlin w Złoczowie.

Złoczów, 31 stycznia 1897.

L. 770 (2782 1—3)
W dniach 11 maja i 15 czerwca 1897 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym Sądzie publiczna licytacja realności Herseha Schiffmana własnych w Roźniatowie położonych wykazem hip. l. 67, 113, 114 ks. gr. gm. Roźniatów objętych na zaspokojenie pretensji Galic. Zakładu kredytowego w likwidacji w kwocie 900 zł. a. w. z przyn.

Cena wywołania 1500 zł., 350 zł. i 150 zł.

Wadyum 150 zł., 35 zł. i 15 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono adw. dr. Segala w Jarosławiu.

Protokół opisaną przynależności oraz bliższe warunki licytacyjne przejrzeć można w tusądowej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Jarosław, 5 marca 1897.

L. 17148 (2013 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Brodach ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności powiatowej Kasy Oszczędności w Brodach w sumie 200 zł. z pn. rozpisana została przy-

musowa publiczna licytacja ciała hipotecznego wykazem l. 1004 gminy Leszniów objętego, połowy ciała hipot. wykazem l. 1006 gminy Leszniów objętego, 2/10 części ciała hipot. wykazem l. 1008 gminy Leszniów objętego, 3/16 części ciała hipot. wykazem l. 612 gminy Leszniów objętego i ciała hipotecznego wykazem l. 202 gm. Szynarów objętego dłużnika Pawła Prokopieć własnych w terminach 12 maja 1897 i 16 czerwca 1897 każdym razem o godzinie 10 przed południem w tutejszym Sądzie w B. Nr. 4 odbyć się mających.

Każde z powyższych ciało hipot. będzie osobno przedmiotem przetargu i sprzedaży.

Dla ciała hipotecznego objętego wykazem 1004 gminy Leszniów ustanowiono cenę wywołania 617 zł.

Wadyum 61 zł. 70 ct.

Dla połowy ciała hipotecznego objętego wykazem 1006 gminy Leszniów ustanowiono cenę wywołania 82 zł. 50 ct.

Wadyum 8 zł. 25 ct.

Dla 2/10 części ciała hipotecznego objętego wykazem 1008 gminy Leszniów ustanowiono cenę wywołania 80 zł.

Wadyum 8 zł.

Dla 3/16 części ciała hipot. objętego wykazem 612 gminy Leszniów ustanowiono cenę wywołania 75 zł.

Wadyum 7 zł. 50 ct., a dla ciała hipotecznego objętego wykazem 202 gminy Szynarów ustanowiono cenę wywołania 15 zł.

Wadyum 1 zł. 50 ct.

Wadyum ma być złożone w gotówce lub książeczkach oszczędnościowych.

Przy pierwszym terminie sprzedaż nastąpi za lub wyżej ceny wywołania, przy drugim terminie za jakąkolwiek bądź cenę.

Wyciąg hipoteczny, akt oszacowania i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono adw. dr. W. gura z Brodów.

Brody 31 grudnia 1896.

L. 11135 (2789 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Ropczycach ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności Dawida Goldberga w kwocie 20 zł. odbędzie się w dniu 11 maja 1897 i w dniu 15 czerwca 1897 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż połowy realności lwh. 104 gm. Orlaka objętej dłużnika Marcina Kluka względnie jego nieobjętej masy spadkowej własnej.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 387 zł., wadyum 39 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli, ustanowiony został adwokat dr. Ujejski w Ropczycach.

Ropczyce, 26 września 1896.

L. 455 (2791 1—3)
Celem zaspokojenia wierzytelności Maryanny Treła w kwocie 29 zł. 82 ct. wa. odbędzie się w tutejszym sądzie w dniach 13 maja 1897 i 14 czerwca 1897 każdym razem o 10 rano publiczna licytacja realności wykazem hipotecznym Nr. 21 gminy Dymitrow wielki objętej Maryanny Smykliny własnej.

Cena wywołania 521 zł.

Wadyum 52 zł. 10 ct.

Kuratorem wierzycieli niewiadomych jest adw. dr. Surowiecki.

Resztę warunków licytacyjnych w sądzie można przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy.

Tarnobrzeg, 15 marca 1897.

L. 1255 (2780 1—3)
W dniach 13 maja i 18 czerwca 1897 o godz. 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna sprzedaż realności wyk. hip. l. 271 księgi gruntowej gminy Dobrotów, wyk. hip. l. 312 gminy kat. Łojowa i wyk. hip. l. 913 gminy kat. Zarzeże objętej na zaspokojenie pretensji dr. Oswalda Freundlieha w kwocie 1800 zł. wa.

Cenę wywołania 8812 zł. 69 ct., 1612 zł., 20 ct. i 260 zł., wadyum 881 zł. 6 ct., 161 zł. 22 ct. i 26 zł. wa.

Przy drugim terminie zostanie powyższa realność także niżj ceny wywołania sprzedana.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono p. Franciszka Gruńskiego z Delatyna.

Protokół zastawniczego opisanie i oszacowania, oraz bliższe warunki licytacyjne, przejrzeć można w tutejszej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Delatyn, 13 marca 1897.

L. 1407 (2280 1—3)
C. k. Sąd obwodowy zawiadamia, że w celu zaspokojenia rat pożyczkowych Towarzystwa kredytowego ziemskiego odbędzie się w zabudowaniu tegoż sądu w sali Nr. 12 w dniach 13 maja 1897 i 16 czerwca 1897 każdym razem o godzinie 10 przed południem publiczna przymusowa sprzedaż dóbr Krzywice wedle wykazu hipotecznego 87 B. poz. 5 księgi gruntowej tutejszego sądu własność Schmelki Nestla i Maksyma Górniaka stanowiących.

Cena wywołania wynosi 4300 zł., niżej której na pierwszym terminie sprzedaż nie nastąpi.

Wadyum ustanowiono na kwotę 430 zł. Resztę warunków licytacyjnych wolno przejrzeć w sądzie tutejszym.

Dla wierzycieli, którzy weszli do tabuli po 6 marca 1897, ustanowiono kuratorem adw. dr. Czajkowskiego ze substytucją adw. dr. Pohla.

Brzeżany, dnia 6 marca 1897.

L. 630 (2754 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Budzanowie daje do wiadomości, że na zaspokojenie pretensji Ozyasza Hellera 212 zł., przeprowadz dnia 13 maja 1897 i dnia 10 czerwca 1897 zawsze o 10 godz. rano przymusową sprzedaż realności whl. 1415 w Budzanowie Aleksandra Gomulkiwicza własnej.

Cenę wywołania wynosi 6425 zł., wadyum 642 zł. 50 ct.

Resztę warunków licytacji, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest c. k. notaryusz Konstanty Widawski w Budzanowie.

Budzanów, dnia 12 lutego 1897.

L. 577 (2647 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Żydaczowie daje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności w kwocie 200 zł. wa. z pn. odbędzie się dnia 13 maja 1897 i dnia 10 czerwca 1897 każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż przez licytację realności whl. 167 księgi gruntowej gminy Żydaczów położonej dłużnika Herscha Elefanta własnej.

Cena wywołania 300 zł.

Wadyum 30 zł.

Resztę warunków licytacji i akt oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy

Żydaczów, dnia 23 marca 1897.

L. 22613 (2470 1—3)
Kałuski c. k. Sąd powiatowy ogłasza, że celem zaspokojenia sumy 56 zł. odbędzie się na rzecz Kałuskiego Towarzystwa Zaliczkowego w tut. Sądzie sprzedaż posiadłości whl. 1232 gminy Nowica objętej dłużników Michała i Warwary Chaciewiczów własnej w dniu 13 maja 1897 i 28 czerwca 1897 każdym razem o godzinie 10 rano.

Wadyum wynosi 58 zł.

Wyciąg hipoteczny, akt ocenienia i resztę warunków można przejrzeć w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli, ustanowiony adwokat dr. Wittlin z Kałusza.

Kałusz, 31 grudnia 1896.

L. 3343 (2799 1—3)
SPROSTOWANIE.
W edykcje z dnia 25 lipca 1896 l. 2240, w sprawie Zakładu kredyt. włośc. w likwidacji we Lwowie przeciw nieobjętej masie spadkowej po Iwanie Dutczaku, umieszczonym w Gazece Nr. 64, 65 i 66 z r. 1897 nazwę miejscowości sprzedanej mającej realności, zamiast Borkowice mylnie Bukowice podano — co się niniejszem prostuje.

C. k. Sąd powiatowy.

Sołotwina, 1 kwietnia 1897.

L. 12421 (2542 1—3)
W dniach 14 maja 1897 i 25 czerwca 1897 o godz. 10 przed południem przeprowadzoną zostanie celem ściągnięcia wierzytelności firmy Lozoncor & Hatwaner Dampfmb. len Ig. Deutsch & Sohn in Lozoncor w kwocie 975 zł. z pn. po straceniu kwoty 50 zł. przez sąd tutejszy licytacja całych ciał hipotecznych wyk. hip. l. 21, 22 i 23 ks. gr. gm. Butków, tudzież 1/6 części ciała hip. i połowy ciała lwh. 25 tej samej gminy objętych Chaima Głanza własnych, na drugim terminie także poniżej cen szacunkowych 328 zł., 324 zł., 440 zł. 45 zł. i 180 zł.

Poreczne 10%

Kurator wierzycieli c. k. notaryusz B. Adamski.

C. k. Sąd powiatowy.

Bóbrka, dnia 30 listopada 1897.

L. 5750 (2269 1—3)
Sąd Strzyżowski zawiadamia, że z powodu złożonego podkupu przez dr. Stanisława Sosnowskiego dozwolonej została relicytacja realności w Baryczce położonej wyk. hip. l. 52 dla gminy kat. Baryczka objętej do Piotra Kroka należące.

Sprzedaż odbędzie się przez licytację publiczną w Sądzie tutejszym w terminie 26 maja 1897 o godzinie 11 przed południem.

Cenę wywołania stanowi będzie cena podkupu 240 zł. w. a. poniżej której realność sprzedana nie będzie.

Wadyum przy licytacji złożone się mające wynosi 24 zł. w. a.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy przejrzeć można w registraturze sądu tutejszego.

Strzyżów, 18 grudnia 1896.

Konkursy.

L. 390 (2768 2—3)
Celem obsadzenia posady c. k. notaryusza we Lwowie wskutek śmierci ś. p. Aleksandra Jasieńskiego opróżnionej a ewentualnie w razie obsadzenia tej posady przez przeniesienie, celem obsadzenia posady notaryusza w innej miejscowości opróżnionej się mającej, rozpisuje się niniejszym konkurs.

Kompetenci mają wnieść swe podania należycie udokumentowane przez swe bezpośredniego przełożonego władzę do podpisanej c. k. Izby notaryalnej najdalej do dnia 30 kwietnia 1897 roku.

C. k. Izba notaryalna
Lwów, dnia 31 marca 1897.

L. 21115 (2763 2—3)
Ogłoszenie konkursu.

W celu nadania czterech bezpłatnych miejsc funduszowych w c. k. zakładach wojskowych z fundacji p. n. Cesarza Franciszka Józefa I. jubileuszowa fundacja ogłasza się niniejszym konkurs.

Miejsca te zostaną nadane począwszy od roku szkolnego 1897/98 w c. k. akademii wojskowej w Wiener-Neustadt, w c. k. akademii technicznej wojskowej we Wiedniu i w c. k. akademii marynarskiej we Fiume ewentualnie zaś także w c. k. wojskowej wyższej szkole realnej, jeżeliby w tejże miejscowości przypadkowo zawakowało.

Do wszystkich tych zakładów będą przyjmowani kandydaci tylko na pierwszy rok.

Rok szkolny 1897/8 rozpocznie się w c. k. akademiach wojskowych z dniem 18 września 1897, w c. k. akademii marynarskiej z dniem 16 września 1897, wreszcie w c. k. wojskowych szkołach realnych z dniem 1 września 1897.

O powyższe miejsca funduszowe mogą się ubiegać tylko galicyjscy miedzińcy polskiej lub ruskiej narodowości posiadający obywatelstwo austriackie wykazujące warunki poniżej podane.

Stan, wyznanie i obrządek nie stanowią różnicy.

Każdy z kandydatów wykazać winien:

1. iż posiada prawo obywatelstwa w monarchii austriacko-węgierskiej,

2. iż jest fizycznie uzdolniony do wojskowego wychowania i przyszłej służby wojskowej,

3. iż zachowanie się jego pod względem obyczajów jest zadowalniające,

4. iż nie przekroczył właściwego wieku, którym jest dla I roku akademii marynarskiej 18-ty, dla I roku akademii w Wiener-Neustadt i technicznej akademii wojskowej we Wiedniu 20-ty, a ukończył przepisane minimum wieku (dla I roku akademii marynarskiej 14 lat, a dla I roku akademii w Wiener-Neustadt i technicznej akademii wojskowej 17 lat).

Wiek oblicza się z dniem 1 września 1897.

5. iż odżył z dobrym postępem potrzebne nauki przygotowawcze.

W szczególności wymaga się od kandydatów na I rok akademii marynarskiej ukończonej IV klasy szkoły średniej a od kandydatów na I rok akademii wojskowej w Wiener-Neustadt lub we Wiedniu dowodu, że z zadowalniającym postępem uczęszczają do ostatniej klasy zupełnej szkoły średniej.

Wojskowa akademii w Wiener-Neustadt kształci wychowanców swoich dla piechoty, strzelców i kawalerii, a techniczna akademii wojskowa dla artylerii, korpusu pionierów i pułku kolejowego i telegraficznego.

Kandydaci do technicznej akademii wojskowej winni przytoczyć w podaniu, czy zechcą sobie wstąpić do oddziału artylerii lub inżynierii, gdyż zyczenie ich zostanie w miarę możliwości uwzględnione.

Kandydaci, którzy już zostali asenterowanymi, nie będą przyjęci.

Do podania załączyć należy:

1. poświadczenie przynależności kandydata do jednej z gmin w kraju tutejszym,

2. metrykę chrztu lub urodzenia,

3. świadectwo o fizycznym uzdolnieniu kandydata, wystawione przez graduowanego lekarza wojskowego, zostającego w czynnej służbie wojskowej,

4. świadectwo szczepienia ospy, jeżeli świadectwo lekarskie okoliczności tej nie stwierdza,

5. ostatnie świadectwo szkolne z roku 1896/97, tudzież świadectwa za cały rok 1895/96, kandydaci do akademii marynarskiej winni przedłożyć wszystkie swe świadectwa ze szkół średniej do ostatniego półroczu włącznie,

6. zaświadczenie o stosunkach majątkowych kandydata lub rodziców jego, w którym ma być wyrażone ile kandydat ma rocznie dochodu i czyli takowe ma już samoistne utrzymanie, jakie miejsce funduszowe lub stypendium.

Kandydaci, którzy będą przyjęci na miejsca funduszowe podać się muszą przed wstąpieniem do zakładu ponownym oglądaniem lekarskim i egzaminowi wstępnemu z

wymaganych nauk przygotowawczych w języku niemieckim, którym muszą władać o tyle biegle, iżby z wykładów ze skutkiem korzystać mogli.

Kto by chciał mieć jeszcze bliższe wskazówki o warunkach przyjęcia i egzaminie wstępnym do zakładów wojskowych, znajdzie je w osobnej odbitej odnośnych przepisów, którą można nabyć w księgarni nadwornej L. W. Seidla i syna we Wiedniu.

Przyjęci do zakładów wojskowych muszą odbyć podróż na miejsce przeznaczenia własnym kosztem, tylko ubodzy kandydaci otrzymają na ten cel zasiłek w kwocie 40 zł. w. a. z niniejszej fundacji.

Fundacja pokrywać będzie także za wszystkich swych stypendystów opłatę szkolną i koszty wyekwipowania przy prawidłowym wystąpieniu z zakładu.

Prawo nadawania niniejszych bezpłatnych miejsc wykonywa Najjaśniejszy Pan na propozycję Wydziału krajowego.

Podania należy wnieść bezpośrednio do Wydziału krajowego najdalej do dnia 10 maja 1897.

Prośby wniesione po tym terminie, albo też niezaopatrzone w przepisane dokumenty nie zostaną uwzględnione.

Z Wydziału krajowego
Królestwa Galicji i Lodomerji z Wiel.
Ks. Krakowskim.

We Lwowie, 4 kwietnia 1897.

L. 14544 (2764 2—3)
OGŁOSZENIE KONKURSU.

W celu nadania począwszy od dnia 1 września 1897 jednego na teraz czterysta czterdzieści (440) zł. w. a. rocznie wynoszącego udziału z fundacji Probusego Piotra Włodzimierza tr. im. Samsona Barczewskiego dla utrzymania i wychowania panien polskich ogłasza się niniejszym konkurs.

Udział ten przeznaczony jest na utrzymanie i wychowanie w jednym z zakładów wychowawczych polskich we Lwowie trzech ubogich dziewcząt, sierót bez ojca i matki, Polek, wyznania rzymsko-katolickiego, pochodzących z jakiegobądź dzielnicy dawnej Polski.

Dziewczęta te muszą mieć ukończony dziewięćty rok życia.

Osoby którym nadano udział z niniejszej fundacji, będą zeń utrzymywane w zakładzie wychowawczym polskim we Lwowie aż do ukończenia nauk, a po ukończeniu nauk pobierać będą swój udział aż do ukończenia dwadziestego czwartego roku życia.

Dobrociństwo pobierania udziału ustaje jeżeli osoba nim obdzielona

a) wychodzi za mąż,

b) zmienia obrządek lub wyznanie,

c) dźnia korzystnej zmiany stosunków materialnych, uchylającej warunek ubóstwa,

d) nie wykazuje dobrego postępu w naukach i nienagannego zachowania się,

e) po wystąpieniu z zakładu prowadzi życie niemoralne.

Prawo rozdawnictwa udziałów służy Wydziałowi krajowemu, który ma także prawo orzeczenia, iż osoba obdarzona udziałem ma opuścić zakład w którym pozostaje i przenieść się do innego przez Wydział krajowy oznaczony się mającego zakładu.

Podania podpisane przez opiekę kandydatki, należy wnieść bezpośrednio do Wydziału krajowego najdalej do dnia 30 czerwca r. b. i załączyć do nich:

1. metrykę chrztu kandydatki, na dowód, iż kandydatka ukończyła dziewięćty rok życia, jest wyznania rzymsko-katolickiego, pochodzi z jednej z dzielnic z dawnej Polski i należy do narodowości polskiej, a ewentualnie, jeżeliby metryka chrztu nieudawadniała wszystkich tych okoliczności także inne brak ten uchylające dowody,

2. metryki śmierci obojga rodziców kandydatki, w braku zaś takich metryk inne wiarygodne dowody jej zupełnego sieroctwa,

3. świadectwo ubóstwa kandydatki,

4. w razie, jeżeli kandydatka pobierała już nauki w szkole publicznej, lub w prywatnym zakładzie wychowawczym wydającym świadectwa, ostatnie świadectwo szkolne kandydatki,

5. świadectwo moralności kandydatki, którego jednak kandydatki przedkładające świadectwa szkolne przedkładają nie potrzebują.

6. oświadczenie właścicielki jednego z polskich zakładów wychowawczych we Lwowie, iż gotowa jest za wynagrodzeniem w wysokości 440 zł. w. a. rocznie przyjąć kandydatkę począwszy od 1 września 1897 do swego zakładu i dać jej tamże całe utrzymanie wraz z opieką lekarską i wychowaniem aż do zupełnego jego ukończenia wedle planu nauk i przedmiotów nadobowiązkowych j. t. muzyki, obcych języków i t. d. który to plan dołączyć należy, że zrzeka się wszelkich pretensji do wynagrodzenia, jeżeliby Wydział krajowy uznał za stosowne orzec, iż uczennica obdarzona ma opuścić zakład, że pobrane wynagrodzenie za czas niespełniony w zakładzie czy to wskutek śmierci kandydatki, czy też wskutek jej wystąpienia zwróci fundacji Probusego Piotra Włodzimierza tr. im. Samsona

Barczewskiego dla utrzymania i wychowania panien polskich.

W oświadczeniu tem winna zeznająca je osoba zrzec się wyraznie terminu przyjęcia propozycji z § 862 u. cyw. i zobowiązać się do zawarcia z Wydziałem krajowym umowy na zasadzie powyższych postanowień, jeżeli najdalej do 31 sierpnia r. b. przyjęcie tej propozycji zostanie podane do jej wiadomości.

Propozycje, o których przyjęciu Wydział krajowy po dzień 31 sierpnia 1897 interesowanej właścicielki zakładu nie zawiadomi, należy uważać za nieprzyjęte.

Podania kompetencyjne, wniesione po terminie lub niezaopatrzone w przepisane dokumenta nie zostaną uwzględnione.

Z Wydziału krajowego
Królestwa Galicji i Lodomerji wraz z Wiel.
Ks. Krakowskim.

We Lwowie, 16 marca 1897.

L. 3530 (2796 1—3)
Ogłoszenie konkursu.

W celu obsadzenia opróżnionej posady stałego tereyana przy c. k. Seminarium nauczycielskiem męskim w Krakowie ogłasza się niniejszym konkurs z terminem wnoszenia podań do dnia 15 maja 1897.

Do posady tej przywiązana jest roczna płaca etatowa w kwocie 250 zł., dodatek aktywny 62 zł. 50 ct. i wolne pomieszkowanie w budynku szkolnym, połączone zaś są z nią wszelkie obowiązki zwykłego stróża domowego jako to: rąbanie i noszenie drzewa (węgli), palenie w piecach, utrzymywanie czystości wewnątrz i zewnątrz budynku szkolnego, uprzątnięcie błota i śniegu, noszenie wody, obsługa lokalności szkolnych i kancelaryjnych bibliotek, gabinetów, i t. p.

Ubiegający się o tę posadę mają wykazać znajomość języka polskiego w słowie i piśmie, tudzież udowodnić świadectwem c. k. lekarza rządowego potrzebę do pełnienia obowiązków tereyana, uzdolnienie fizyczne, zaś świadectwem moralności, wystawionem przez właściwą władzę, nienaganne zachowanie się pod względem moralnym i politycznym, jeżeli nie znajdują się w służbie publicznej. Zarazem winni kompetenci udowodnić wiek swój metryką urodzenia i wykazać stan i teraźniejszą zatrudnienie.

Podania zaopatrzone w potrzebne dokumenta należy wnieść w terminie powyżej oznaczonym do c. k. Rady szkolnej krajowej na ręce Dyrekcji c. k. Seminarium nauczycielskiego męskiego w Krakowie, a jeżeli kompetent pozostaje w służbie publicznej, za pośrednictwem przełożonej władzy.

W myśl ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 Dz. p. p. Nr. 60 mają przy nadaniu tej posady pierwszeństwo wysłużeni pod ficerowie c. i k. armii, posiadający wymaganą wyżej kwalifikację i zaopatrzeni w przepisany certyfikat, uprawniający ich do ubiegania się o stałą posadę w służbie cywilnej. W braku zaś takich kompetentów mogą być dopiero uwzględnieni także inni ukwalifikowani kompetenci.

Z c. k. Rady szkolnej krajowej.
Lwów, dnia 31 marca 1897.

L. 3308 (2795 1—3)

Niniejszym ogłasza się konkurs na posadę katechety dla uczniów obrządku gr. kat. w ruskich klasach równorzędnych c. k. gimnazjum w Kołomyi.

Do tej posady przywiązana jest płaca etatowa z dodatkami w myśl ustawy z dnia 9 kwietnia 1870 (Dz. u. p. Nr. 47) i z dnia 15 kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 48).

Kompetenci mają wnieść podania zaopatrzone w potrzebne dokumenty w przepisanej drodze służbowej do Prezydium c. k. Rady szkolnej krajowej najpóźniej do 30 kwietnia r. b.

Z c. k. Rady szkolnej krajowej.

Upadłości.

L. 726 (2773)

C. k. Sąd obwodowy w Wadowicach ogłasza, że w konkursie Pepi Landerer w Oświęcimiu dr. Ludwik Gąsiorowski adwokat w Oświęcimiu stałym zarządcą masy, zaś dr. Gustaw Nowak adwokat tamże jego zastępcą ustanowiony został.

Wadowice, 6 lutego 1897.

L. 149 (2748 2—3)

Należące do masy rozbiorowej Maksa Grünspana w Sanoku nieściągnięte wierzytelności ogólną sumę 353 zł. 87 ct. z kosztami w kwocie 138 zł. 23 ct. w. a. wynoszące sprzedane zostaną dnia 30 kwietnia 1897 i dnia 14 maja 1897 każdemu o godzinie 10 rano w sali rozpraw Nr. 25 c. k. Sądu obwodowego w Sanoku w drodze przetargu najwięcej ofiarującemu bez poręczenia za należność i ściągalsność, a to: na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny wywołania w kwocie 353 zł. 87 ct. ustanowionej, a na drugim terminie także niżej ceny wywołania.

Wadyum w gotówce złożyć się mające wynosi 36 zł. w. a.

Warunki licytacyjne i wykaz sprzedać się mających wierzytelności przejrzeć można u komisarza konkursowego.

Sanok, 27 lutego 1897.

Komisarz konkursowy.

Kuratele.

L. 1274 (2635 3—3)

Uchwałą c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu z dnia 27 lutego 1897 l. 3077 uznano Feliksa Kurkowskiego w Kałaharowie marnotrawcą, kuratorem został ustanowiony Tymko Saweczka w Kałaharowie.

C. k. Sąd powiatowy.
Grzymałów, 5 marca 1897.

L. 1387 (2786 1—3)

Zarządzona tusąd. uchwałą z 4 czerwca 1881 l. 1792 kuratela nad Fedorem Kociurko z Mikuliniec znosi się.

C. k. Sąd powiatowy.
Mikulince 19 marca 1897.

L. 6533 (2783 1—3)

Na mocy upoważnienia c. k. Sądu krajowego we Lwowie z dnia 18 lipca 1896 l. 43484 uznano ks. Kazimierza Jaworka rz. k. proboszcza w Żółtańcach umysłowo chorym.

Kuratorem jego ustanowiono Piotra Jaworek c. k. adjunkta podatkowego w Żółtowie.

C. k. Sąd powiatowy.
Kulików, dnia 23 lipca 1896.

L. 10052 (2776 1—3)

Hryć Nowosad i Paraszka Nowosad, właścianie z Bezejowa oddani pod kuratelę z powodu choroby umysłowej.

Kuratorem ich ustanowiono Iwana Gana z Bezejowa.

C. k. Sąd powiatowy.
Bełż, dnia 16 listopada 1896.

L. 1698 (2728 1—3)

Ogłasza się miniejszym, że ustanowiona uchwałą c. k. Sądu obwodowego w Złoczowie z 19 lutego 1891 do l. 1074 nad Miehalem Hupałę z Staregośola z powodu martotrawstwa kuratela uchylona została.

C. k. Sąd powiatowy.
Bóbrka, 19 lutego 1897.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 722 (2722 3—3)

Jego Ekscellencya Prezydent c. k. lwowskiego wyższego Sądu krajowego zamianował dla drugiej dnia 21 maja 1897 o godzinie 9 rano rozpoczynającej się kadencji Sądu przysięgłych przy tutejszym Trybunale, Przewodniczącym Prezydenta tegoż Trybunału Walerego Bajewskiego, a zastępcami Przewodniczącego radców Ludwika Słotwińskiego, Henryka Rappego, Jana Jakubowskiego, Karola Hanika, Leona Roszkiewicza, dr. Adolfa Sahanka, Alfreda Posochowskiego i Juliusza Gizowskiego.

Sambor, 1 kwietnia 1897.

L. 6546 (2352 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Rymanowie ogłasza, że w sprawie sumarycznej Chaima Jakoba Leisera przeciw Stefanowi Maryn pto 62 zł. 14 ct. ustanowił kuratora pozwanemu z miejsca pobytu niewiadomemu w osobie Marka Lewczyka z Woli niższej, wzywa się zatem Maryna Stefana, by udzielił ustanowionemu dlań zastępcy potrzebnych informacji lub innego pełnomocnika sobie ustanowił, gdyż inaczej skutki tego zaniedbania sam poniesie.

C. k. Sąd powiatowy.
Rymanów, dnia 22 czerwca 1896.

L. 3319 (2360 3—3)

Przemyski c. k. Sąd obwodowy podaje do powszechnej wiadomości, że wskutek prośby Salomei Keller de praes 19 grudnia 1896 l. 24563 wdraża postępowanie amortyzacyjne kniażki przemyskiej kasy oszczędności nr. 31168 na kwotę 50 zł. opiewającą.

Wzywa tedy każdego, powyższą książeczkę posiadać mogącego, ażeby o tem Sądowi w ciągu 1 roku, 6 tygodni i 3 dni tem pewniej donieść, ile że w razie przeciwnym takowa za pozbawioną wszelkiej mocy uznana będzie.

Przemyśl, 27 lutego 1897.

L. 14362 (2339 3—3)

C. k. Sąd powiatowy ustanawia w sprawie tabularnej Stüssmana Prekera syna Judy i Maryi Prekerowej o wpis prawa własności realności lwh. 57 ks. gr. Dębica dla niewiadomych z pobytu Chane Sroka i Alte Grünspan kuratorem dr. Jakuba Goldberga i jemu doręcza rezolucję z dnia 5 czerwca 1896 l. 5902 dozwalającą wykreślenia egzekucyjnego prawa zastawu i wpisu prawa własności realności lwh. 57 ks. gr. gminy Dębica na rzecz Stüssmana i Maryi Prekerów.

Dębica, 13 lutego 1897.

L. 18016 (2725 3—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. del. w Brzeżanach zawiadamia Dorotę Rozenblatt z teraźniejszego miejsca pobytu niewiadomą, że w sprawie sumarycznej Majera Brennera względnie prawonabywczyni Lei Altschuler przeciwko niej o zapłatę 48 zł. zpn. termin do odpowiedzi na wniesione uzupełnienie rozprawy przez powódkę na dzień 12 maja 1897 na godzinę 9 rano w Sądzie tutejszym jest wyznaczony.

Wzywa się więc niniejszem Dorotę Rozenblatt, ażeby na powyższym terminie w Sądzie się jawiła, lub kuratorowi adwokatowi dr. Schüsslowi dla niej ustanowionemu informację do swej obrony dała, ileż w razie przeciwnym wszelkie złe skutki z zaniedbania tego dla niej wynikłe, sama sobie przypisać będzie musiała.

Brzeżany, 19 marca 1897.

L. 9849 (2726 3—3)

W sporze drobiazgowym Józefa Śledzia z Siedlca przeciw niewiadomemu z miejsca pobytu Wojciechowi Sakowi z Łęgu ad Partyn pto 37 zł. 50 ct. w. a. zpn. zawiadamia się niewiadomą z miejsca pobytu pozwanego Wojciecha Saka, że dlań kurator w osobie adw. dr. Ludwika Glasera z Tarnowa ustanowiony i na skargę z dnia 27 marca 1897 l. 9849 termin do rozprawy drobiazgowej na dzień 10 maja 1897 wyznaczony został.

C. k. Sąd powiatowy m. d. Tarnów, 28 marca 1897.

L. 16687 (2333 3—3)

C. k. Sąd powiatowy ustanawia dla niewiadomego z miejsca pobytu Józefa Schanzer kuratorem adw. dr. Ferdynanda Maissa z Bochni i temuż doręcza przeznaczoną dla Józefa Schanzer rezolucję tutejszo sądową z dnia 1 października 1896 l. 12415 przyjmującą do wiadomości protokół egzekucyjnego oszacowania realności lwh. 167 gminy Bochnia objętej.

C. k. Sąd powiatowy. Bochnia, 28 grudnia 1896.

L. 700 (2331 3—3)

Podpisany Sąd wzywa nieznanego z miejsca pobytu Jana Stragą, aby w przeciągu roku od ostatniego ogłoszenia edyktu mniósł oświadczenie do spadku po ojcu Józefie Stragu w Buczkuwie 4 listopada 1892, z pozostawieniem kodycylnego rozporządzenia ostatniej woli, zmarłym gdyż po upływie tego czasu, rozprawa spadkowa z oświadczeniami się spadkobiercami i ustanowionym dlań kuratorem Stanisławem Łaszczem z Dąbrowki przeprowadzona zostanie.

C. k. Sąd powiatowy. Bochnia, 26 stycznia 1895.

L. 10371 (2365 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Brodach ogłasza, że w sprawie Wysokiego Skarbu Państwa przeciw spadkobiercom Chai Lei dw. imion Jatter i nieobjętej masie spadkowej po Mojżesz Jatter o wpis prawa zastawu dla zał. 10 zł. 21 ct. w. a. zpn. w stanie biernym realności wykazem hipot. 1. 532 gminy Brody objętej, dla niewiadomych z życia i miejsca pobytu Rafaela Wolfa 2 im. Jatter, Chany Cipry 2 im. Jatter zam. Kapuczek, Schulima Jatter i Rubina Eliasza 2 im. Jatter ustanowionemu kuratorem dr. Bernarda Grossa adwokata w Brodach.

Wzywa się więc powyższych, ażeby ustanowionemu kuratorowi potrzebnej informacji udzielili lub innego zastępcę ustanowili, gdyż inaczej skutki zaniedbania sobie przypiszą.

Brody, 15 lipca 1896.

L. 1128 (2325 3—3)

C. k. Sąd obwoy w Samborze wzywa niewiadomego posiadacza książeczek kasy Oszczędności powiatu Samborskiego nr. 999 na 2000 zł. i nr. 1000 na 1000 zł. opiewających, każda na imię Ludwik Baliński i Wilhelm Kasperek wypłaćcalnych okazicielowi, by takowe w ciągu 6 miesięcy od trzeciego umieszczenia edyktu w Gazecie, tutejszemu sądowi przedłożył, gdyż po upływie tego terminu książeczki te wkładkowe, amortyzowane zostaną.

Sambor, 20 lutego 1897.

L. 6329 (2364 3—3)

Stanisławowski c. k. Sąd obwodowy jako handlowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomą Beile Stahl, że na prośbę Mojżesza Forsztera wydano przeciw niej dnia dzisiejszego nakaz zapłaty sumy wekslowej 75 zł. w. a. zpn. i doręczono takowy ustanowionemu dla niej kuratorowi tutejszemu adwokatowi Majeranowskiemu z zastępstwem tutejszego adwokata dr. Jurkiewicza z wezwaniem, aby w czasie należytych udzieliła ustanowionemu kuratorowi potrzebną do zarzutów informację, lub innego zastępcę sobie obrała i takowego Sądowi wymieniła, inaczej bowiem skutki prawne z jej zaniedbania wynikłe sama sobie przypisze.

Stanisławów, 20 marca 1897.

L. 6332

Stanisławowski c. k. Sąd obwodowy jako handlowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomą Beile Stahl, że na prośbę Izachera Bursztyna wydano przeciw niej dnia dzisiejszego nakaz zapłaty sumy wekslowej 75 zł. w. a. zpn. i doręczono takowy ustanowionemu dla niej kuratorowi tutejszemu adwokatowi Majeranowskiemu z zastępstwem tutejszego adwokata dr. Jurkiewicza z wezwaniem, aby w czasie należytych udzieliła ustanowionemu kuratorowi potrzebną do zarzutów informację, lub innego zastępcę sobie obrała i takowego Sądowi wymieniła, inaczej bowiem skutki prawne z jej zaniedbania wynikłe sama sobie przypisze.

Stanisławów, 20 marca 1897.

L. 976 (2309 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Starejsoli ustanawia w sprawie tab. Izaka Ornsteina co do realności w Chyrowie po Wolfe Scharf i Herschu Jamnerze pozostałych, z życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców po Wolfe Scharf i Herschu Jamnerze, dla tych kuratora w osobie Mechla Freund z Chyrowa, któremu uchwała tab. z dnia 26 lutego 1897 l. 976 się doręcza.

Starasól, 26 lutego 1897.

L. 1497 (2374 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Lubaczowie zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Anę Banach, że przeznaczoną dla niej uchwałę z 6 czerwca 1896 l. 5896 pozwalającą wydzielenia parceli gr. 1415/1 z whl. 253 ks. gr. gm. Opaka na rzecz Stacha Żurawel doręczył ustanowionemu kuratorowi p. dr. Jakóbowi Szłapa adw. w Lubaczowie.

Lubaczów, 10 marca 1897.

L. 5875 (2371 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Mielnicy ustanawia dla niewiadomego z miejsca pobytu Klemensa Bilwina kuratorem Benjamina Maksymiliana Reinera w Mielnicy, iż celem doręczenia uchwały tabularnej z dnia 20 grudnia 1893 l. 11969 którą wpis prawa zastawu dla kwoty 150 zł. w. a. w stanie biernym połowy ciała hipotecznego l. 106 gm. kat. Olchowice spadkobierców s. p. Stanisława Bilwina własnego dozwolony został.

Mielnica, 30 maja 1897.

L. 502 (2367 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Chodorowie zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Dmytra Partykę, że rezolucja hipoteczna z dnia 19 marca 1896 l. 1510 dla niego przeznaczona doręczoną została do rąk kuratora Józefa Bałuka naczelnika gminy z Horodyszcza królewskiego.

Chodorów, 13 lutego 1897.

L. 1596 (2370 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Mielnicy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Romana Melnyk, że celem doręczenia uchwały tabularnej z dnia 21 czerwca 1896 l. 7013 ustanowiony został kurator ad actum w osobie Wasyla Kosteniczuka z Olchowca i temuż uchwała doręczona została.

Mielnica, 23 lutego 1897.

L. 23297 (2390 3—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. del. w sprawach cywilnych w Rzeszowie zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Antoninę Czerską, że w sprawie egzekucyjnej firmy M. B. Goldschmidt przeciw niej o zapłatę sumy 95 zł. 20 ct. ustanowił dla niej kuratorem ad actum adw. kraj. w Rzeszowie dr. Fischlera i poleca jej, aby temuż kuratorowi swe zarzuty podała lub w tut. sądzie pełnomocnika sobie ustanowiła, gdyż z zaniedbania tego sama złe skutki sobie przypisać będzie musiała.

Rzeszów, 13 stycznia 1897.

L. 951 (2356 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Tuchowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Wojciecha Gagolę syna Piotra, iż celem doręczenia rezolucji hipotecznej z 12 lutego 1897 l. 951 adw. Agatstein z Tuchowa kuratorom dla niego ustanowiony został.

Tuchów, 12 lutego 1897.

L. 2250 (2354 3—3)

C. k. Sąd powiatowy wzywa Annę z Parysów Kudłową z miejsca pobytu niewiadomą aby do spadku po Józefie Parysie zmarłym 2 lutego 1894 r. w przeciągu jednego roku w tut. Sądzie osobiście lub przez pełnomocnika zgłosiła się, po upływie tego czasu bowiem spadek z ustanowionym dla niej kuratorem Janem Betleją z Baryczki będzie pertraktowany.

Strzyżów, 26 września 1896.

L. 528 (2413 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie poleca posiadaczowi rewersu zastawniczego kasy oszczędności m. Tarnowa nr. 2101 na zastawiony tamże 3% list zastawny austr. zakładu kredytowego ziemskiego Ser. 736 Nr. 5, aby takowy tem pewniej w ciągu jednego roku

6 tygodni 3 dni od dnia 3 ogłoszenia edyktu w urzędowej części „Gazety lwowskiej“ leżąc w tut. c. k. sądzie obwodowym złożył, gdyż inaczej rewers ten za umorzony uznany będzie.

Z Rady c. k. Sądu obwodowego. Tarnów, 14 stycznia 1897.

L. 73 (2794 2—3)

Dr. Józef Bleicher wpisany został na listę adwokatów z siedzibą w Przemyślu. Z Wydziału Izby Adwokatów. Przemyśl, 6 kwietnia 1897.

L. 522 (2751 2—3)

Jego Ekscelencya Prezydent c. k. wyższego Sądu krajowego zamianował dla drugiej dnia 17 maja 1897 o godzinie 9 rano rozpocząć się mającej kadencji Sądu przysięgłych przy tutejszym c. k. Sądzie obwodowym c. k. Prezydenta Augusta Schmidta przewodniczącym, a zastępcami przewodniczącego c. k. radców Sądu krajowego Henryka Allschera Ottokara Ansona, Jana Wichnińskiego, Alfreda Manasterskiego, Alfreda Zawadzkiego, Justyna Bogusławskiego i dr. Juliana Sopotnickiego.

Z Prezydium c. k. sądu obwodowego. Złoczów, dnia 5 kwietnia 1897.

L. 7502 (2447 2—3)

C. k. Sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Adama Reszkowskiego, że ts. uchwała z dnia 30 grudnia 1896 l. 52818 przyjmująca do wiadomości protokół egzekucyjny w sprawie masy konkursowej Władysława Rausza o 17070 zł. w. a. z dnia 24 grudnia 1896 l. 52818 doręczoną została ustanowionemu dla tegoż kuratorowi adw. dr. Tadeuszowi Kwiecińskiemu z substytucją adw. dr. Stanisława Tomika w Krakowie i poleca Adamowi Roszkowskiemu, aby temuż kuratorowi potrzebnych środków obrony dostarczył, lub innego pełnomocnika sobie obrał i Sądowi o tem doniósł, w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

Kraków, 26 lutego 1897.

L. 3230 (2454 2—3)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Rzeszowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Józefa Drosda, że przeciw niemu wniósł Jan Filip Bollenbach pozew de praes 15 marca 1897 l. 3230 o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 50 zł. w. a. i że wydany wskutek tego pozwu nakaz zapłaty z dnia 18 marca 1897 doręczony został ustanowionemu dla tegoż kuratorowi p. adw. dr. Uiberallowi z substytucją adw. dr. Segla w Rzeszowie i poleca mu, aby temuż kuratorowi potrzebnych środków obrony dostarczył lub innego pełnomocnika obrał i Sądowi o tem doniósł, w przeciwnym bowiem razie, skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

Rzeszów, 18 marca 1897.

L. 635 (2482 2—3)

Wzywa się Hieronima Dubiela niewiadomego z miejsca pobytu, aby w przeciągu jednego roku zgłosił się do spadku po Mateuszu Dubielu bez pozostawienia ostatniego rozporządzenia woli, 30 kwietnia 1895 zmarłym, gdyż inaczej takowy z resztą spadkobierców, którzy się oświadczyli i z kuratorem Janem Prustniakiem będzie przeprowadzony.

C. k. Sąd powiatowy.

Ulanów, dnia 20 lutego 1897.

L. 216 (2479 2—3)

Mirle Ehrlich Braier zawiadamia się, że dla niej kurator Władysław Piotrowski z Ustrzyk w celu doręczenia uchwały tabul. z 28 listopada 1895 l. 8392 ustanowiony został.

C. k. Sąd powiatowy.

Ustrzyki, 31 stycznia 1897.

L. 5239 (2450 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi ustanowił w sprawie wekslowej Samsona Kautitza przeciw Michajłowi Biławiczowi o 120 zł. dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego Michajły Biławicza adw. dr. Jurezenkę kuratorem z substytucją adw. dr. Wieselberga i doręczył kuratorowi adw. dr. Jurezenko nakaz zapłaty z 23 stycznia 1897 l. 1386 dla Michajły Biławicza przeznaczony.

Kołomyja, 13 marca 1897.

L. 3116 (2790 1—3)

Zawiadamia się niewiadomego z miejsca pobytu Wojciecha Kamińskiego z Nawisia, że Marcin Góra wniósł przeciwko niemu pozew sumaryczny de praes 10 marca 1897 l. 3116 o zapłatę 100 zł. na który wyznaczono rozprawę na dzień 28 kwietnia 1897 o godzinie 9 rano i że ustanowiono dlań na czas nieobecności kuratorem dr. Strowskiego w Ropczycach.

C. k. Sąd powiatowy

Ropczyce, 12 marca 1897.

L. 3229 (2455 1—3)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Rzeszowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Józefa Drosda, że przeciw niemu

wniósł Jan Filip Bollenbach pozew de praes 15 marca 1897 l. 3229 o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 100 zł. w. a. i że wydany wskutek tego pozwu nakaz zapłaty z dnia 18 marca 1897 doręczony został ustanowionemu dla tegoż kuratorowi p. adw. dr. Uiberallowi z substytucją adw. dr. Segla w Rzeszowie i poleca mu, aby temuż kuratorowi potrzebnych środków obrony dostarczył lub innego pełnomocnika obrał i Sądowi o tem doniósł, w przeciwnym bowiem razie, skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

Rzeszów, 18 marca 1897.

L. 30226

OBWIESZCZENIE.

Ze względu na obecny stan zarządy piskowo-racicowej w Galicyi c. k. Namiestnictwo w Pradze znosząc swe rozporządzenie z dnia 13 marca b. r. l. 39483 (tutejsze obwieszczenie z 20 marca b. r. l. 23950) wydało rozporządzeniem z dnia 30 marca b. r. l. 49001 następne postanowienia, które obowiązują począwszy od 6 kwietnia br. a mianowicie:

Przywóz do Czech odzwozacy i świń z politycznych powiatów Brzeżany, Czortków, Horodenka, Kołomyja, Podhajce, Tlumacz i Zaleszczyki jest zupełnie zakazany. Przywóz odzwozacy z innych powiatów Galicyi dozwolony jest wyłącznie tylko na rzeź i do rzeźni następujących miast: Aussig, Böhm, Brod, Braunau, Brüx, Budweis, Caslau, Deutschbrod, Eger, Falkenau, Kaden, cín, Josefstadt, Jungbunzlau, Kaden, Karlsbad, Karolinenthal, Kolín, Kónik, gínhof, Leitmeritz, Marienbad, Melnik, Mühlhausen, Neubydzw, Plsek, Raudnitz, Rumburg, Saaz, Smichów, Tepitz, Tetschen, Trautenau, Prag-Holeschowitz i Reichenberg.

Celem umożliwienia należytego zaopatrzenia większych miast Czech w potrzebne mięso, by było rzemie przez targ bydłowy, postanowiło c. k. Namiestnictwo czeskie pod względem wywozu bydła galicyjskiego z tego targu co następuje:

Sprzedż bydła przywiezionego do Holeszowiec z wolnych od zarazy powiatów Galicyi, a następnie po stwierdzeniu zupełnego niepodejrzanego stanu zdrowia ustawionego w stajniach oddzielnych przy rzeźni w Holeszowicach obok targowicy się znajdujących, może się odbywać tylko na targach niedzielnych, a mianowicie dopiero po odpędzeniu z targowicy bydła niepodejrzanego pochodzenia i to w celu natychmiastowej rzezi w Holeszowicach lub przedmieściach Pragi jak: Karolinenthal, Smichów, i Weinberge, względnie w celu wywozu koleją do miejscowości upoważnionych do przyjmowania bydła galicyjskiego.

Wobec częstych w ostatnich czasach przypadków stwierdzenia wybuchu zarazy piskowo-racicowej w transportach świń galicyjskich c. k. Namiestnictwo czeskie celem zapobieżenia rozwekaniu tej zarazy zarządziło równocześnie co do przewozu do Czech świń z Galicyi, co następuje:

Przywóz świń z niezamkniętych powiatów Galicyi dozwolony jest nadal tylko do rzeźni wyżej nazwanych miast czeskich, jakoteż do rzeźni przedmieść Pragi, a mianowicie Kgl. Weinberge i Žižków.

Swinie, które przy wyładowaniu obrały się zdrowi mają być przewiezione na wyłazach o zaprzęgach koniowych do rzeźni w wymienionych miastach i w poprzednim ustępie tam najpóźniej w ciągu 6-ciu dni.

Swinie, u którychby przy wyładowaniu lub po stwierdzeniu zarazy piskowo-racicowej lub po mór świń mają być wybite najpóźniej w ciągu 48 godzin.

Swinie, u którychby przy wyładowaniu na dworcu towarzystwa kolei państwowej (Staats-Eisenbahn-Gesellschaft) i na dworcu kolei Cesarza Franciszka Józefa (Kaiser Franz Josef-Bahn) jako też na dworcu Smichowie (Smichower Bahnhof) stwierdzono zarazę, mają być przewiezione w tym samym wagonie do rzeźni w Holeszowicach celem wybitcia ich w terminie wyżej oznaczonym.

Przekroczenia niniejszego rozporządzenia, które wchodzi w wykonanie z dniem 6 kwietnia b. r., karane będą według ustawy z dnia 24 maja 1882 (dz. u. p. nr. 51).

Transporty świń wprowadzone do Czech wbrew niniejszemu zakazowi będą zwracane do stacyj nadawczych.

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 6 kwietnia 1897.

L. 34033

C. k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie poleca wykreślenie z rejestru firm pojedynczych firmy Becalda Florentyna handlu towarów bławatnych w Brzesku powodu zaniechania przedsiębiorstwa.

Kraków, 4 września 1896.

L. 2231 (2453 1—3)
C. k. Sąd obwodowy w Nowym-Sączu wdrażając na prośbę Adama Pierzchalskiego postępowanie amortyzacyjne co do umorzenia wierzytelności w kwocie 30 zł. m. k. z wiekšej 500 zł. m. k. z 5% na rzecz Jana Weimera w 3/6 częściach i na rzecz Julii, Maryanny Anny Weimerów każdego w 1/6 części na podstawie skryptu z dnia 4 października 1842 r. na karze C realności lwh. 84 ks. gr. gminy Nowy Sącz za tabulowania i ustanawiając dla tychże niewiadomych z życia i miejsca pobytu wierzycieli względnie ich prawonabywców kuratorem p. adw. dr. Stubra w Nowym Sączu, wzywa ich by w przeciągu jednego roku do dnia 30 kwietnia 1898 się zgłosili, inaczej wierzytelność ta za umorzoną uznana zostanie.
Nowy Sącz, 13 marca 1897.

L. 620 (2456 1—3)
C. k. Sąd obwodowy w Sanoku wzywa niniejszem posiadacza zaginionego Eisigowi Segelowi wekslu z daty Lutowskiego 22 marca 1894 w 6 miesięcy od daty wystawienia płatnego na kwotę 558 zł. w. a. opiewającego przez Karola Pawlikowskiego i Annę Pawlikowską w Chreweie jako solidarnych akceptantów przyjętego w Lutowskich płatnego, aby takowy w przeciągu 45 dni licząc od ogłoszenia edyktu w urzędowej Gazecie Lwowskiej tem pewniej Sądowi tutejszemu przedłożył i swe ewentualne prawa do takowego wykazał, ile że po bezskutecznym upływie powyższego terminu na prośbę Eisigiego na rzecz którego weksel ten wedle podania był wystawiony za umorzony będzie uważany.
Sanok, 26 stycznia 1897.

L. 4010 (2458 1—3)
Stanisławowski c. k. Sąd obwodowy powiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Cyryla Genika, że na prośbę ks. Jana Onuciego uchwałą tegoż Sądu obwodowego z dnia 12 grudnia 1896 l. 29118 nakazano mu, by do dni trzech pod rygorem egzekucyjnego wekslowa 136 zł. w. a. zpn. ks. Janowi Onuciemu zapłacił i że tę uchwałę do ogłoszenia ustanowionemu dla niego kuratorowi adw. dr. Henrykowi Blaurowi, przeczemu wzywa go, by rzeczonemu kuratorowi wcześniej do ochrony jego praw potrzebną informację udzielił, lub innego zastępcę sobie obrał, i takowego Sądowi wywiedzieć.
Stanisławów, 6 marca 1897.

L. 6908 (2426 1—3)
Zawiadamia się niewiadomych z pobytu Katarzynę Sasak, że rezolucją z 31 marca 1895 l. 2374 pozwalającą wpisu prawa własności do 6/7 części realności l. wyk. hip. 121 gm. Czarna i 1/8 części realności l. wyk. hip. 22 gm. Katarzyna na rzecz Jana i Maryanny Kubickich ustanowionemu kuratorowi Michałowi Sakowi doręczono.
C. k. Sąd powiatowy.
Pilzno, dnia 3 września 1896.

L. 14998 (2421 1—3)
Zawiadamia się niewiadomego z miejsca pobytu Józefa Urbana, iż celem doręczenia rezolucyj z dnia 3 grudnia 1896 r. l. 14998 ustanowiono dlań kuratora w osobie Adama Cwikowa.
C. k. Sąd powiatowy.
Dąbrowa, dnia 3 grudnia 1896.

L. 2345 (2459 1—3)
Nieznana z miejsca pobytu Leokadyę zawiadamia się, iż celem doręczenia jej uchwały z dnia 21 marca 1897 l. 2345 którą pozwolono przymusowe oszacowanie po realności whl. 219 Korolówka ustanawia się niej kuratorem adw. dr. Zipsera z Kołomyj, który winna zatem temuż udzielić swe in-formacje lub innego pełnomocnika ustanowić.
C. k. Sąd powiatowy m. d.
Kołomyja, 21 marca 1897.

L. 12962 (2466 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Haliczu zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego kuratora Leszczyńskiego, że celem doręczenia uchwały tabularnej z 10 czerwca 1896 l. 5994 ustanowionemu kuratorem adw. dr. Wojciecha Leszczyńskiego z Meduchy, Halicz, 10 grudnia 1896.

L. 1824 (2498 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Leżajsku zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego kuratora Michała Sarzyńskiego, iż rezolucją z dnia 22 lutego 1896 l. 10863 ustanowionemu kuratorowi adw. dr. Wiktora Grychowskiego z Leżajsk, dnia 27 listopada 1897.

L. 23931 (2457)
C. k. Sąd obwodowy w Stanisławowie powiadamia, iż celem doręczenia uchwały z dnia 22 lutego 1896 l. 10863 ustanowionemu kuratorowi adw. dr. Wiktora Grychowskiego z Leżajsk, dnia 27 listopada 1897.

стру стоваришень заробкових і господарчих нового стоваришень під фірмою: „Народний Дім в Станіславові, товариство зареєстроване з обмеженою порукою“ з тим, що стоваришене завязано на основі статуту з дня 8 вересня 1896 року число реп. 42336, що осідком стоваришень єсть піднесенє добробиту членів его через купно і продаж недвижимостей, будованє чиншових домів і прийманє грошей на склад процентний в формі позичок, що на загальнім зборі членів з дня 8 вересня 1896 вибрані зістали на членів першого заряду (дирекції) 1) Др. Михайло Коцюба з Станіславова, 2) Зенон Шепарович парох з Колодівки, Прокоп Мостович з Станіславова, що всі оголошеня в ділах стоваришень мають бути поміщені в двох політичних руских часописях, що порука членів ограничена є до двократної суми записаних уділів, що висота уділів єсть незмінна і вносіть 25 кр. а. в. і уділ той платити ся або нараз або за згодою ради нагзорчої пайками, що освідчення заряду подавані до відомости підпису двох членів тогож заряду під витисненою або виписаною назвою стоваришенья.
З п. к. Суду окружного.
Станіславів, 20 марта 1897.

L. 3152 (2414)
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Tarnopolu, ogłasza, że w rejestrze dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych wpisał firmę „komercyjne Towarzystwo kredytowe i oszczędności w Kudrynicach“, Stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką, w języku niemieckim „Commercieller Spaar und Credit Verein in Kudryńce, register Genossenschaft mit beschränkter Haftung“ a zarazem uwidocznił, że

1. Stowarzyszenie to zawiązało się na podstawie statutu z dnia 9 czerwca 1896 zmienionego uchwałą walnego zgromadzenia tego Stowarzyszenia z dnia 16 lutego 1897 a zawierającego następujące postanowienia.
2. Stowarzyszenie powyższe ma siedzibę swoją w Kudrynicach,
3. przedmiotem przedsiębiorstwa jest drstarczenie członkom swoim na umiarkowany procent kapitałów potrzebnych im do obrotu w gospodarstwie, handlu, przemyśle lub rzemiośle zapomocą wspólnego kredytu wszystkich członków.
4. czas trwania Towarzystwa jest nieograniczony.
5. zarząd Towarzystwa sprawuje dyrekcja złożona z trzech członków a to: Józefa Bartfelda, Markusa Dawida Bartfelda i Markusa Bartfelda, zastępcą zaś członków dyrekcji jest Dawid Bartfeld.
6. wszelkie ogłoszenia od Towarzystwa pochodzące zamieszczane będą w jednym z dzienników lwowskich.
7. Towarzystwem jest Stowarzyszeniem z ograniczoną poręką i że za zobowiązania Towarzystwa odpowiadają członkowie aż do pięciokrotnej wysokości przez nich włożonej kwoty udziałowej.
Tarnopol, 6 marca 1897.

L. 908 (2441)
C. k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie poleca wpisanie do rejestru dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych przy firmie „Towarzystwo handlu skór w Krakowie, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką“:

1. że dawni członkowie dyrekcji, a mianowicie: Feliks Grodzki dyrektor, Karol Lampka zastępcą dyrektora Antoni Markiewicz kasyer, Antoni Michałowski zastępcą kasyera, Karol Weigel kontrolor i Kajetan Moniszewski zastępcą kontrolora z rejestru wykreśleni zostają, i
2. że na Walnem zgromadzeniu tego Towarzystwa w dniu 30 listopada 1896 odbytem wybraną została na dalsze trzecie począwszy od dnia 1 stycznia 1897 nowa Rada Nadzorcza, która wybrała nową Dyrekcję, zatwierdzoną przez to samo Walne zgromadzenie, a mianowicie: dyrektorem Władysława Gołyskę, zastępcą dyrektora Kazimierza Bogackiego, kasyerem Karola Flanka, zastępcą kasyera Dionizego Lewickiego, kontrolorem Piotra Szufę i zastępcą kontrolora Ignacego Wróbla, którzy firmę Towarzystwa w ten sposób podpisują będą, że przystąpią za pomocą stampili, lub wypisaną powyższą nazwą firmy zawsze trzech członków dyrekcji lub ich zastępcy podpisy swoje według wzoru w aktach sądowych znajdującego się umieszczają.
Kraków, 16 marca 1897.

L. 4576 (2443)
C. k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie poleca wpisanie do rejestru dla spółek handlowych firmy „Import węgla Michaliny z hr. Romerów Schwanitz Szwantowskiej i Spółki“ z następującymi stosunkami prawnymi:

1. Jawnymi spółnikami tej spółki są: Michalina z hr. Romerów Schwantowska prywatna w Krakowie zamieszkała i Julian Staszewicz prywatny w Zastowie w powiecie krakowskim zamieszkały.

2. Siedzibą spółki jest miasto Kraków.
3. Spółka rozpoczęła swą czynność z dniem 1 stycznia 1897.
4. Obaj współnicy będą wspólnie zastępować i podpisywać swą firmę w ten sposób, że pod wycięciem stampili brzmieniem firmy „Import węgla Michaliny z hr. Romerów Schwanitz Schwantowskiej i Spółki“, oboje nazwiska swe własnoręcznie położą a mianowicie pierwsza podpisze: Michalina z hr. Romerów Schwanitz Szwantowska, drugi zaś słowa: Julian Staszewicz.
Kraków, 19 lutego 1897.

L. 4593 (2415 1—3)
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Tarnopolu ogłasza, że w sporze wekslowym Markusa Wagnera przeciw niewiadomemu z miejsca pobytu Józefowi Młodeckiemu, Władysławowi Drzewickiemu, Mojżeszowi Józefowi Suhl o wydanie nakazu zapłaty dla sumy 400 zł. w. a. zpn. ustanawia się dla niewiadomego z miejsca pobytu Józefa Młodeckiego kuratora ad actum w osobie adwokata dr. Pohoreckiego z Tarnopola, wzywając tegoż Józefa Młodeckiego, aby swojemu kuratorowi potrzebną informację udzielił, lub sobie w sporze tym innego pełnomocnika ustanowił i o tem Sąd tutejszy zawiadomił, gdyż w przeciwnym razie zle skutki zżąd wyniknąć mogące winien będzie sam sobie przypisać.
Tarnopol, 20 marca 1897.

L. 4543 (2446 1—3)
C. k. Sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Maryannę z Miarków Nędzińską, że przeciw niej wniosli Antoni i Franciszka Sliwińscy podanie de praes 30 stycznia 1897 l. 4543 o wykreślenie prawa zastawu dla sumy 583 złp. 10 gr. ze stanu biernego realności pod l. k. 51 i 239 dz. V. w Krakowie, że wydana wskutek tego uchwała przychylna z dnia 5 lutego 1897 l. 4543 doręczona została ustanowionemu dla tejże kuratorowi adw. dr. Tadeuszowi Kwiecińskiemu z substytucją adw. dr. Kriegera w Krakowie i poleca jej, aby temuż kuratorowi potrzebnych środków obrony dostarczyła, lub innego pełnomocnika sobie obrała i Sądowi o tem doniosła, w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniebdania wyniknąć mogące sama sobie przypisze.
Kraków, 5 lutego 1897.

L. 28686 (2495 1—3)
C. k. Sąd obwodowy w Stanisławowie zawiadamia z miejsca pobytu i życia niewiadomego pozwanego Aleksandra Piotrowskiego, że na prośbę powoda banku zaliczkowego w Stanisławowie celem doręczenia nakazu zapłaty z 3 października 1896 l. 23671 Aleksandrowi Piotrowskiemu, ustanowionym został dla tegoż kuratorem p. adwokatem dr. Buczyński w Stanisławowie z wezwaniem, aby

2. Siedzibą spółki jest miasto Kraków.
3. Spółka rozpoczęła swą czynność z dniem 1 stycznia 1897.

4. Obaj współnicy będą wspólnie zastępować i podpisywać swą firmę w ten sposób, że pod wycięciem stampili brzmieniem firmy „Import węgla Michaliny z hr. Romerów Schwanitz Schwantowskiej i Spółki“, oboje nazwiska swe własnoręcznie położą a mianowicie pierwsza podpisze: Michalina z hr. Romerów Schwanitz Szwantowska, drugi zaś słowa: Julian Staszewicz.
Kraków, 19 lutego 1897.

L. 4593 (2415 1—3)
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Tarnopolu ogłasza, że w sporze wekslowym Markusa Wagnera przeciw niewiadomemu z miejsca pobytu Józefowi Młodeckiemu, Władysławowi Drzewickiemu, Mojżeszowi Józefowi Suhl o wydanie nakazu zapłaty dla sumy 400 zł. w. a. zpn. ustanawia się dla niewiadomego z miejsca pobytu Józefa Młodeckiego kuratora ad actum w osobie adwokata dr. Pohoreckiego z Tarnopola, wzywając tegoż Józefa Młodeckiego, aby swojemu kuratorowi potrzebną informację udzielił, lub sobie w sporze tym innego pełnomocnika ustanowił i o tem Sąd tutejszy zawiadomił, gdyż w przeciwnym razie zle skutki zżąd wyniknąć mogące winien będzie sam sobie przypisać.
Tarnopol, 20 marca 1897.

L. 4543 (2446 1—3)
C. k. Sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Maryannę z Miarków Nędzińską, że przeciw niej wniosli Antoni i Franciszka Sliwińscy podanie de praes 30 stycznia 1897 l. 4543 o wykreślenie prawa zastawu dla sumy 583 złp. 10 gr. ze stanu biernego realności pod l. k. 51 i 239 dz. V. w Krakowie, że wydana wskutek tego uchwała przychylna z dnia 5 lutego 1897 l. 4543 doręczona została ustanowionemu dla tejże kuratorowi adw. dr. Tadeuszowi Kwiecińskiemu z substytucją adw. dr. Kriegera w Krakowie i poleca jej, aby temuż kuratorowi potrzebnych środków obrony dostarczyła, lub innego pełnomocnika sobie obrała i Sądowi o tem doniosła, w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniebdania wyniknąć mogące sama sobie przypisze.
Kraków, 5 lutego 1897.

L. 28686 (2495 1—3)
C. k. Sąd obwodowy w Stanisławowie zawiadamia z miejsca pobytu i życia niewiadomego pozwanego Aleksandra Piotrowskiego, że na prośbę powoda banku zaliczkowego w Stanisławowie celem doręczenia nakazu zapłaty z 3 października 1896 l. 23671 Aleksandrowi Piotrowskiemu, ustanowionym został dla tegoż kuratorem p. adwokatem dr. Buczyński w Stanisławowie z wezwaniem, aby

w czasie należytym udzielił ustanowionemu kuratorowi potrzebną do zarzutów informację lub innego zastępcę sobie obrał i takowego Sądowi wymienił, inaczej bowiem skutki prawne z jego zaniebdania wynikłe sam sobie przypisze.
Stanisławów, 2 stycznia 1897.

L. 17343 (2501 1—3)
C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ustanawia dla nieznanych z miejsca pobytu pozwanych Zygmunta Sterberga i Linie Sternbergowej adw. dr. Klarfelda z zastępstwem adw. dr. Standa kuratorami w sprawie wekslowej Józefa E. Czyst pto 175 zł. w. a. z pn. i zawiadamia tychże z wezwaniem, aby temu kuratorowi potrzebną informację udzielił lub o innym swym pełnomocniku Sądowi donieśli, inaczej zastępstwa zaniebdania tego sobie samym przypiszą.
Lwów, dnia 20 marca 1897.

L. 36 (2527 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Żurawnie zawiadamia nieznanych z miejsca pobytu Izraela Kinzera, że przeznaczoną dlań tus. tab. uchwałą z dnia 15 listopada 1895 l. 10444 doręczył ustanowionemu kuratorowi ad actum p. Janowi Ludkiewiczowi c. k. notaryuszowi w Żurawnie.
C. k. Sąd powiatowy.
Żurawno, dnia 20 stycznia 1897.

L. 8885 (2549 1—3)
C. k. Sąd powiatowy w Grzymałowie, celem doręczenia ts. uchwały z dnia 4 maja 1895 l. 3225 ustanawia Jana Jubre z Grzymałowa kuratorem ad actum dla niewiadomego z miejsca pobytu Ischudes i Bruchy Pesz 2 im. Kleiner z leżącej masy spadkowej po bl. Taubie Kleiner i o tem tegoż celem strzeżenia swych praw niniejszym edyktem zawiadamia.
C. k. Sąd powiatowy.
Grzymałów, dnia 3 grudnia 1896.

L. 19117 (2567 1—3)
C. k. Sąd obwodowy w Samborze na prośbę gr. kat. Urzędu parafialnego w Wacowicach wdraża amortyzację książeczek wkładowej kasy oszczędności miasta Drohobycza nr. 2001 na 160 zł. opiewającej, która według podania przy pożarze cerkwi w Wacowicach dnia 30 maja 1896 zaginęła, i wzywa posiadacza tej książeczki wkładowej, ażeby do 6 miesięcy od ogłoszenia niniejszego edyktu zgłosił się do Sądu tutejszego i swe prawa do rzeczonej książeczki wykazał, inaczej bowiem po upływie tego terminu książeczka wkładowa na ponowne żądanie gr. kat. Urzędu parafialnego w Wacowicach za amortyzowaną zostanie uznana.
Sambor, 20 lutego 1897.

Doniesienia prywatne.

Krajowy skład publiczny dla zboża i spirytusu we Lwowie.
Miesiąc marzec 1897.

485

I. Zapasy i obrót.

Produktów	k r a j o w y c h			z a g r a n i e z n y c h			
	Zapasy	Przyjęto	Wydano	Zapasy	Zapasy	Przyjęto	Wydano
	dnia pierwszego	od pierwszego do ostatniego	dnia ostatniego	dnia pierwszego	dnia od pierwszego do ostatniego	dnia ostatniego	dnia ostatniego
zboża metrycznych centnarów; spirytusu hektolitrow a 100 pr.							
Pszonica	1288-70	201-99	101-05	1389-04	—	—	—
Żyto	115-44	226-21	301-58	40-07	—	—	—
Jęczmień	287-12	299-70	226-33	360-49	—	—	—
Owsa	8-99	101-36	—	110-35	—	—	—
Groch	1804-84	401-95	704-06	1502-73	202-24	—	202-24
Bobu i Fasoli	1730-73	—	56-14	1674-59	—	—	—
Rzepak	2234-31	100-01	100-06	2264-26	—	—	—
Siemię konopne	100-55	—	100-55	—	—	—	—
Siemie lniane	310-98	—	—	310-98	—	—	—
Lnianka	—	—	—	—	—	—	—
Tymotka	89-05	49-80	5-01	133-84	—	—	—
Różnych	1132-89	701-84	758-13	1076-60	—	—	—
Ogółem	9133-60	2082-86	2352-91	8863-55	202-24	—	202-24
Ubezp. wartość zł.	99-868	24-72	36-370	90-226	1600	—	1600
Spirytusu	3029-84	299-62	—	33-9-45	—	—	—
Ubezp. wartość zł.	42-365	3-896	—	46-261	—	—	—

II. Stan i obrót poświadczeń składowych i oddzielnie przeniesionych warrantów

Na produkta	Stan	Wydano względnie przeniesiono	Ściągnięto	Stan	Stan	Wydano względnie przeniesiono	Ściągnięto	Stan
	dnia pierwszego	od pierwszego do ostatniego	dnia ostatniego	dnia pierwszego	dnia od pierwszego do ostatniego	dnia ostatniego	dnia ostatniego	dnia ostatniego
Zboże:								
Poświadczenia składowe	35	5	12	28	—	—	—	—
Ubezp. wartość zł.	35889	4000	12787	27103	—	—	—	—
Oddzieln. przen. warrantów sztuk	32	5	12	25	—	—	—	—
Ubezp. wartość zł.	33989	4000	12787	25202	—	—	—	—
Kwota zaliczkowa	20150	2350	7670	14830	—	—	—	—
Spirytus:								
Poświadczenia składowe	5	—	—	5	—	—	—	—
Ubezp. wartość zł.	7430	—	—	7430	—	—	—	—
Oddzieln. przen. warrantów sztuk	—	—	—	—	—	—	—	—
Ubezp. wartość zł.	—	—	—	—	—	—	—	—
Kwota zaliczkowa	—	—	—	—	—	—	—	—

OCHRONA

Uprzejmie proszę żądać tylko prawdziwego kuracyjnego Cognacu francuskiego pod marką ochronną „Amazonka na koniu“ firmy A. Couriere & Comp. założonej w r. 1850, **spadkobierca G. Kondratowicz w Cognacu.** Jedyna polska firma we Francji, reprezentowana na Wystawie lwowskiej we własnym pawilonie „BUTELKA“ i odznaczona medalem złotym, poleca wielkie zapasy kuracyjnych prawdziwych **francuskich Cognaców**, a szczególnie dotychczas nieprzezwyczonego w swej dobroci Cognacu ministerjalnego, który nabywać można we Lwowie, w Krakowie, oraz we wszystkich renomowanych handlach, cukierniach i aptekach na prowincyi. — Z poważaniem **August Charzewski**, jen. zast. ze stałą siedzibą w Krakowie, ul. Basztowa 1. 27.

Drobne ogłoszenia

Pomocnik handlowy obznajomiony dokładnie z handlem win, posiadający także egzamin buchaltery, poszukuje posady do handlu korzennego lub mięsającego w miejscu lub na prowincyi, może także objąć kierownictwo handlu na prowincyi, jakoteż inne odpowiednie zajęcia. — Wiadomość w Administracji Gazety Lwowskiej.

Zaraz do sprzedania z wolnej ręki willa o siedmiu pokojach, weranda, stajnia, wozownia, ogród półmorgowy. Bliższa wiadomość u Antoniego Moroskiego, sekretarza magistratu w Gródku pod Lwowem. 487

Na sprzedaż dwie realności i grunta na Żółkiewskim. Bliższej wiadomości udzieli kancelarya adwokatów, drów. A. i Z. Lisiewiczów, Lwów, ul. Kościuszki 16. 412

Łodownie pokojowe znakomite po zł. 24.—, 35.— i 50.—. Maszynki amerykańskie do robienia lodów (z korbą z boku) pojemności 1 litr. zł. 5.50, 2 litr. 6.50, 3 litr. 7.50, poleca Piotr Chrzastowski handel żelazny we Lwowie, plac Kapitulny 1. 1 (naprzeciw Katedry). 474

Za 2 zł.

przerabia najmocniej zbite materace włosienne (3 poduszki). Drelichy na pokrycia od 60 ct. metr. Stare kołdry przyjmuje się do pokrycia i przerabiania, Józef Schuster, Lwów, ul. Kopernika 5. — Wiosna najodpowiedniejszą porą na odświeżanie pościeli.

Portrety z fotografii, kredkowe, pastelowe, akwarelowe, olejne od 6 zł. — Dyplomy honorowego obywatelstwa, adresy, powinszowania, napisy wykonuje Zakład rysowniczo-kaligraficzny N. Jaworskiego, we Lwowie, ulica Chorażczyzna 1. 7.

Staruszka 80-letnia J. Drabnicka prosi o łaskawe wsparcie za pośrednictwem Administracji Gazety Lwowskiej.

Na święta!

Najlepsza i najpraktyczniejsza książka kucharska **366 obiadów.**

Kuchnia krakowska zawierająca wypróbowane przepisy do przyrządzania smacznych i zdrowych potraw p. Gruszecką.

Cena w oprawie 1 zł. (Zawiera osobny rozdział o ubraniu stołu wielkanocnego ciastą, torty, babki, placki etc.).

Kucharz krakowski ilustrowany dla oszczędnych gospodyń p. Gruszecką. Wydanie 8me pomnożone.

Cena w oprawie 2 zł. Do nabycia w każdej księgarni. Za nadesłaniem należytości za przekazem poczt. księgarnia J. M. Himmelblaua w Krakowie, przesyła franko żądane dziełko.

Na Post!

konserwy z jarzyn i owoców w hermetycznie zamkniętych blaszanych puszkach zupełnie jak świeże:

Zielony groszek 1 kl. od 35—56 ct.

Fasolka cała i krajana 1 kl. 32—60 ct.

Pomidory, szparagi, Julienne,

kompoty itp. 376

Cenniki i listy pochwalne gratis.

Kraj. fabryka par. Lubycza królewska

Reumatyzm, gościec, kureze, suche bole influenzy

koi i leczy w zupełności

Sapomenthol

najlepsze nacieranie uśmierzające, wyrobu Eugeniusza Matuli, aptekarza w Radomyślu koło Tarnowa.

Cena 70 ct. za słoik.

Dostać można w aptekach: K. Wisniewskiego w Krakowie ulica Floryńska, Dyonizego Matuli w Podgórzu, Piotra Mikolascha we Lwowie, tudzież wprost u Eugeniusza Matuli w Radomyślu koło Tarnowa. 426

Toaletowe lustra

poleca w najlepszej jakości w olbrzymim wyborze po najtańszych cenach

Ludwik Feigl

Lwów, pasaż Hausmana 8.

Palcieutki Niemojowskiego, wszędzie do nabycia.

Balsam de Mecca

znany powszechnie i od wieków wypróbowany środek do zachowania wdzięków aż do późnej starości. Cena 4 zł.

Orientalina

Puder w płynie

nadaje twarzy piękną i przyjemną białosć, odświeża i konserwuje. Cena 1 zł.

J. IHNATOWICZ

Lwów, sklepy własne: ul. Kopernika 1. 3, ul. Halicka 1. 11 — Kraków w Sukiennice 1. 20. — Przemysłu ul. Franciszkańska 1. 24. — Czerniowiec Rynek 1. 2.

Krajowy wyrób atramentów i farb stampilowych

Parasolki 1897.

Najmodniejsze parasolki kolorowe, czarne, fantazyjne, koronkowe, ogrodowe i dziecinne od zł. 1.50, Entoutcas kolorowe i czarne od 3 zł. Fabryczny skład dla Galicyi 394

Górski i Szydłowski

Lwów, plac Maryacki 8 róg Hetmańskiej.

Nabożeństwo codzienne

książka do modlenia, ułożona przez hr. Platera Zybarkównę, w formacie kieszonkowym, w eleganckich i trwałych oprawkach po zł. 1.20, 1.50, 2.—, 2.50 i 3.— wraz z opłatą pocztą do nabycia w składzie książek do nabożeństwa **Wincentego Kuczańskiego** Lwów, ul. Kopernika 1. 2.

Założony w r. 1855.

Tadeusz Miłaszewski

zegarmistrz

Lwów, 491

ul. Akademicka 1. 3

poleca swój

skład zegarków

stołowych,

kieszonkowych,

ściennych

i podróżnych.

Każda sprzedaż i naprawa pod gwarancją.

WYROBY SPECYALNE

PARFUMERYA

AUX VIOLETTES DE PARME

ED. PINAUD

Mydło..... AUX VIOLETTES DE PARME
Essencja dla chustek... AUX VIOLETTES DE PARME
Woda toaletowa... AUX VIOLETTES DE PARME
Pomada..... AUX VIOLETTES DE PARME
Olejek..... AUX VIOLETTES DE PARME
Puder ryżowy. AUX VIOLETTES DE PARME
Kosmetyki.... AUX VIOLETTES DE PARME

37, Boulevard de Strasbourg, 37

Własnego wyrobu najlepszą

Masę woskową

na podłogi

i prawdziwą

Masę francuską

na posadzki

poleca 453

Alojzy Hübner

Lwów, Rynek 38.

Sławne drożdże

Mautnera i Syna w Wiedniu

niezawodne w rozczynianiu poleca główny skład dla Galicyi **KAROL BAŁABAN we Lwowie.**

Łaskawe zlecenia odwrotną pocztą

484

Najtańsza masarska firma we Lwowie

Franciszka Underki Ojca

Lwów, ul. Krakowska 1 15.

Przy zbliżających się Świętach Wielkanocnych została obficie zaopatrzona we wszelkie wyborne i świeże wędliny i poleca takowe Szan. P. T. Publiczności po cenach przystępnych.

Na prowincję wysyłki załatwiam odwrotną pocztą z wszelką dokładnością

459

Otwiera się 1. maja

Marjówka

ZAKŁAD
wodołeczniczy
pod Lwowem
pocztą Lwów.

Również nowo urządzony

DZIAŁ DYETETYCZNY

wraz z laboratorium dla chemiczno-mikroskopowych badań dla chorych ze zboczeniami w przemianie materii na wzór renomowanych zakładów zagranicznych — jedyny w kraju.

W zakres leczenia wchodzi szczególnie: cierpienia narządu pokarmowego, cukrzyca, podagra, skłonność do osadzania się piasku moczowego, otyłość, niedokrewność, choroby nerek, serea, nerwice.

Dr. Zygmunt Wasowicz wykształcony na najlepszych wzo-
rach zagranicznych kierować będzie obojdwoma działami: dyetetycznym i wodołeczniczym, nadto zapewnił sobie Zakład światła opiekę, nadzór i radę **WW. Drów Wiczowskiego i Ziembickiego.**

Zakład otwarty będzie przez cały rok.
Zarząd Zakładu. 486

Najkompletniej czysty i nieszkodliwy leczy

48 GODZIN

najporeczywsze rzeżączki, co dawniej wymagało kilka tygodni czasu przez użycie kopaiwy, kubeby, past z opiatami i szprycowań.

We wszystkich aptekach.

We Lwowie w aptekach pp. Mikolascha Wewiorskiego, Beisera, Krzyżanowskiego, 150
Ehrbara, Ruckera i Skłanińskiego.

Ogłoszenie.

Dwudzieste trzecie zwyczajne ogólne Zgromadzenie Członków Towarzystwa zaliczkowego urzędników i sług galicyjskich dróg żelaznych, odbędzie się we Lwowie dnia 27 kwietnia 1897 o godzinie 5 po południu w lokalu Towarzystwa politechnicznego, Rynek 1. 30 pierwsze piętro.

Porządek dzieany:

1. Sprawozdanie kady nadzorczej za rok 1896.
2. Sprawozdanie Dyrekcji za rok 1896.
3. Sprawozdanie komisji lustracyjnej za rok 1896 i wnioski tejże dotyczący udzielenia Radzie nadzorczej i Dyrekcji absolutorium.
4. Wniosek Rady nadzorczej względem rozdziału czystego zysku za r. 1896.
5. Wybór uzupełniający trzech członków Rady nadzorczej i 2 zastępców.
6. Wybór komisji kontrolującej.
7. Wybór dyrektora, kontrolora i zastępcy kontrolora.
8. Wnioski członków.

Lwów, dnia 27 marca 1897.

Rada nadzorcza.